

ახალი თარიღა

შაბათი-კვირა

სოფი მარსო —
ფრანგი
ანა
კარენინა

გვ.9

გვ.16
ასტროლოგია
TV
პროგრამა
გვ.13

12 — 13 თებერვალი, 2011

№36 (5417)

ფასი: 30 თეთრი

სოსო შატბერაშვილმა სიღღრი ასპირანტობით მოხიბლა

გვ.5

ლეიბორისტების გენმდივანი ბაბუა განდა

ალამიანა ეკლესიაში გააზრებულად უნდა იღოს

გვ.7

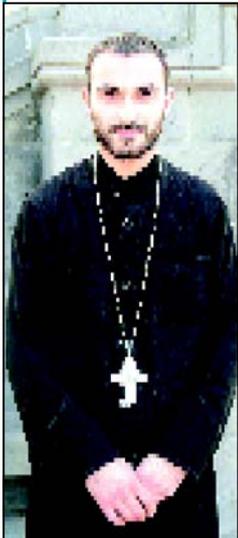
გვ.3

ღღას სინეზი 40 კანონიერი ქურდი ზის

პირჯვრის გადაწერის გამო ნაკრებიდან მერიცხავდნენ

გვ.6

დეპუტატმა რომან მარსაგიშვილმა ამერიკიდან ფსალმუნები მალულად შემოიტანა

გეომოგლის თივას ხეხელი ნაპუკილა

გვ.4

დეპუტატ რატი მახსურა ეს ღამის 12 საათზე უწევს ჭამა

3090
SMS განხილვა „ახალ თარიღში“

თუ გსურთ ბინის, ავტომანქანის ან სხვა რამის ყიდვა ან გაყიდვა, აკრიფეთ თქვენს მობილურ ტელეფონში შესაბამისი ტექსტი და გააგზავნეთ sms ნომერზე **3090** მაგთიდან და ჯეოსელიდან. თქვენი განცხადება გამოქვეყნდება გაზეთ „ახალი თარიღის“ უახლოეს ნომერში. განცხადებები, რომლებშიც საკუთარი ტელეფონის ნომერი არ იქნება, არ დაიბეჭდება! 1 sms-ის ფასია 50 თეთრი.

გვ.8
ღიანასლისად არ გადავიქცევი

გვ.2

გვ.2
გვ.2
გვ.2
გვ.2

ლიბოროსაბი „თელასი“ დასალაშქრავალ აშაღაღიანი

მს შემდეგ, რაც ცნობილი გახდა, რომ კომუნალური გადასახადების ერთიანი ქვითრი გადახდა მოგვიწევს, ლიბოროსტებს მშვიდად აღარ დაუძინიათ. კვირა ისე არ გაავ, მათ საპროტესტო განცხადება არ გააკეთეს.

ქართველი მშრომლები თავიანთი ლიდერის შალვა ნათელაშვილის მეთაურობით ხელისუფლებას ამ ბოროტ განზრახვის გაუქმებისკენ მოუწოდებენ.

მიღებული გადაწყვეტილებით კომუნალური გადასახადების ერთიანი

ნი ქვითრი გადახდა შარშან 15 დეკემბრიდან უნდა დაწყებულიყო. იმ დროისთვის ეს საკითხი ვერ მოგვარდა. ამიტომ ამ სასიაშოფო სახლის დაწერგვა ერთი თვით გადასწიეს. ამის განხორციელება ვერ იანერში მოხერხდა. ვრმა იფიქრა, რომ ხელისუფლებამ ამ წესს კიდევ დიდხანს ვერ ააშოქმდდა, მაგარ, როგორც საქართველოს პრეზიდენტი იტყობა, ნურას უკარგავად.

ეს წესი უკვე ძალაში შევიდა და ერთიანი ქვითრები მოსახლეობას უკვე დაურთეს. ლიბოროსტები ამის გამო ძალიან გაბრაზდნენ და, რადგან „თელასმა“ მათი მოთხოვნები არ გაითვალისწინა, საგანგებო აქციის მოწყობა გადაწყვიტეს.

აქციას ლიბოროსტები აშეჯერად უკვე სააქციო საზოგადოება „თელასის“ შერბასთან გაბარდავენ. ისინი „თელასს“ მომავალ კვირაში, კერძოდ კი 15 თებერვალს მიადგებიან. „თელასთან“ მისახველად ლიბოროსტები საგანგებოდ ემზადებიან. ამ დღეების განმავლობაში მათ თბილისის სხვადასხვა უბანში აქციებრიფინგები გამართეს. მოსახლეობას აქციებში მონაწილეობისკენ მოუწოდეს.

— მსგავსი კანონი მსოფლიოს არც ერთი ქვეყნის პარლამენტს არ მიუღია და ამ გადაწყვეტილებით ხელისუფლება და რუსული კომპანია „თელასი“ მოსახლეობის დაგანადგებას აპირებენ.

მისი თქმით, 15 თებერვლისთვის დაგეგმილ აქციაში ხალხის დიდმა ნაწილმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა იმისათვის, რომ ხელისუფლება იძულებული გახდეს, ხალხის დაგანადგენსაგან ხელი აიღოს, — აცხადებდნენ ლიბოროსტები.

შორენა მარსაგიშვილი

უნივერსიტეტის პირველი კორპუსი იყიდა?

ხელისუფლება ყველაფერს ეყრდნობა. გასაყიდი ობიექტების სია ვერ კიდევ დიდია. ჩვენში არაერთხელ გავრცელდა ინფორმაცია იმისთან დაკავშირებით, რომ ხელისუფლება თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველი კორპუსის გაყიდვასაც აპირებს.

ამ კვირაში უნივერსიტეტის დაარსებიდან 93 წელი აღინიშნა. საინტერესოა, რომ ეს საგანგებო ინფორმაცია სწორედ სახელმწიფო დღეებში გავრცელდა. ოპოზიციამ, ბუნებრივად, შემოიფარგლა ამისათვის.

თავიანთი შემოფარგლება საგანგებო ბრიფინგზე დაიფიქსირეს ნინო ბურჯანაძის პარტიის წევრებმა. ადგილობრივი მოძრაობა — ერთიანი საქართველოს სახელით განცხადებას საქართველოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველი კორპუსის გაყიდვა. საუბარია იმ შენობის გაყიდვაზე, რომელიც ქართული ეროვნული

სახელობის ინფორმაცია, რომ მოსახლეობის იგნორირების სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველი კორპუსის გაყიდვა. საუბარია იმ შენობის გაყიდვაზე, რომელიც ქართული ეროვნული

თვითშეგნების შენარჩუნებისა და გაძლიერების, თავისუფლებისა და სუბიექტურობის სიმბოლოა და რომლის ფორმა შეუძლებელია განხილულ იქნეს ამ შინაარსისგან განცხადებებით. მიგვაჩნია, რომ ამ ინფორმაციის გავრცელება ხელისუფლების პარტენტურობების გამოვლინება და ემსახურება საზოგადოებრივი აზრის მომზადებას — შეგუებას, — შინაგულ თამარ შალაიშვილი.

პარტიის მთავარი საბჭოს წევრი პარტიის სახელით ხელისუფლებასთან საქვიალური საკონტაქტო ბაზის შექმნას ითხოვს.

საქართველოში სიკვდილის გამოხვევა ნარკოტიკი ბავრსელად

საინფორმაციო სააგენტო „მედიაინფორმაციის“ საქართველოს ნარკოსტრუქტურის პირველი კორპუსის დაქვემდებარებაში მდებარე ნარკოტიკების დამზადებელი ახალი სახის ნარკოტიკი, ე.წ. „ნიანგი“ გამოჩნდა, რომელიც აფთიაქში ხელმისაწვდომი პრეპარატებისგან მზადდება. ამის შესახებ ფრანგული კულტურის ცენტრში გამართული პრესკონფერენციაზე ფსიქო-სოციალური ინფორმაციისა და კონსულტაციის ცენტრ „ახალი გზის“ თავმჯდომარე დიდი უშარნიძემ განაცხადა.

ხელმისაწვდომობის გამო მისი მომხმარებლები ძირითადად მოზარდები და ქალები არიან. როგორც ნარკოლოგიური საექსპერტ-კვლევითი ცენტრის დირექტორის მოადგილე ბათუნა თოდაძემ განმარტა, ნარკოტიკს „ნიანგი“ იმის გამო ეწოდა, რომ მისი გამოყენების შემდეგ ადამიანის კანი წყლულდება და თანდათან ემსგავსება ნიანგის კანს. მისი კუსტარულად დამზადებული საშუალება უკვე დიდი ხანია გავრცელებულია რუსეთსა და უკრაინაში, საიდანაც მისი მოხმარება გავრცელებულია აფხაზეთის ტერიტორიაზე და შემდეგ უკვე — დანარჩენ საქართველოში.

„ნიანგი“ უფრო სწრაფად იწვევს ზედდოზირებას და დოზის გადაჭარბების შემთხვევაში სიკვდილიანობის რისკი გაცილებით მაღალია. მეტიც, შესაძლებელია, ყოველი ზედდოზირება სიკვდილის დადგომით დასრულდეს. ნარკოლოგიის ექსპერტ გელა ლევაგას თქმით, აუცილებელია სახელმწიფო კონტროლი დაანაწესოს საფთაობა ქუელში „ნიანგის“ დასამზადებლად საჭირო პრეპარატების გაყიდვაზე და ისინი მხოლოდ რეცეპტის წარდგენის შემთხვევაში გასცეს.

მისი თქმით, „ნიანგის“ დამზადებისას, პრეპარატებთან ერთად, ტოქსიკური ნარკოტიკი „პროტიტ“ გამოიყენება, რომელიც საყოფაცხოვრებო პრაქტიკაში კანონიზაციის სისტემის განსაზღვრად გამოიხმარება. პრესკონფერენციას ასევე ესწრებოდნენ ექსპერტები, რომლებმაც განსაკუთრებულად საყურადღებოდ შეფასეს ის ფაქტი, რომ „ნიანგის“

ოპიატების ჯგუფის სხვა ნარკოტიკებისგან განსხვავებით, „ნიანგი“ გაცილებით ადრე იწვევს მასზე დამოკიდებულებას და ამქარებს ლეტალურ შედეგს. აქამდე გავრცელებული კუსტარული ამფეტამინებისგან — „კინტისა“ და „ჯეფისგან“ განსხვავებით,

გარდა ამისა, პრესკონფერენციაზე საუბარი იყო პრეპარატ „ნალოქსინის“ საფთაობა ქუელში არარსებობაზე, ნალოქსინი არის პრეპარატი, რომელიც ზედდოზირების შემთხვევაში სასიცოცხლოდ აუცილებელი მედიკამენტს წარმოადგენს და შესაძლებელია დოზის გადაჭარბების შედეგად სიკვდილამდე მისული ავადმყოფის გადარჩენა მოახერხოს.

„ქართული პარტია“ სააკაშვილის შესახებ აღაშაღაღა

ყველა პარტია, რომელსაც არ ეზარება, გაჭირდება, რომ შეესაფუძლებას შეცვლის, თანაც ამტკიცებენ, რომ ხელისუფლების შეცვლა მხოლოდ მათ შეუძლიათ. ამ შირვი მიკრძალვას არც ახლად შექმნილი პარტიები იქნენ.

დებების პარტიების პარალელურად, პარტიის რაიონული ორგანიზაციების დაფუძნებითაც იყო დაკავებული.

— ჩვენ ვასრულებთ ჩვენს დანაბირებს და ვაგრძელებთ ოპიონების გახსნას. ვფიქრობ, სააკაშვილმა უნდა იგრძნოს, რა ხდება დღეს მსოფლიოში. ავტორიტეტის დაკარგვა მთავრდება. ამაზე მეტყველებს ის, რაც მოხდა შარშან ყირაგიაშვილში, ამაზე მეტყველებს ის, რაც ხდება დღეს ეგვიპტეში, ტუნისში და მე ურჩევდი, არ მოახლოდნენ მისთვის ასეთივე დასასრული თავის თავისთვის. ამიტომაც დაძვევს ხალხის ნებას, დროზე დაითმოს თანადებობა, რომელიც მოპარული აქვს ხალხის ხმების გაყალბებით. ეს იქნება ჩემი რჩევა. ნინაალდე შეთხვევაში, მას მოუწევს ისეთივე გზით წასვლა, როგორც თავისი მომავალი ყირაგიაშვილიდან ბაკურას, ან ტუნისის პრეზიდენტს, ან მოხდება იგივე, რაც დღეა დღეს ეგვიპტეში და მე ნამდვილად არ მინდა, რომ ეს მოხდეს საქართველოშიც, — განაცხადა სოზარ სუბარამა.

ისრაელმა საქართველო სახიფათო ქვეყანების რიგებში შეიყვანა

ტერორიზმთან ბრძოლის ისრაელის შტაბმა იმ ცხრა ქვეყნის სია გამოაქვეყნა, სადაც ქვეყნის მოქალაქეთა მოგზაურობა უსაფრთხო არ არის. მათ შორის აღმოჩნდა სამხრეთ კავკასიის სამივე ქვეყანა — აზერბაიჯანი, სომხეთი, საქართველო. მათთან ერთად სამივე ქვეყნებზე დასახელება თურქეთი, ვიეტნამი, ეგვიპტე, კოტ დ'ივუარი, მდის და მავრიტანია.

„ქართული პარტია“ გასული წლის ნოემბერში დაფუძნდა. პარტიის ერთი ლიდერი, ირაკლი ოქროაშვილი, პარიზშია გამაგრებული. სწორედ პარიზიდან დაგვიბარა ოქროაშვილმა, ამ ხელისუფლების შეცვლად მხოლოდ მე ვარო. ოქროაშვილმა კონკრეტული თარიღიც დაასახელა. მისი თქმით, „ქართული პარტია“ ხელისუფლებას გასაფხულის ბოლოს შეცვლის.

როზულო პარტინორია რეგიონში და მჭიდრო კავშირს ინარჩუნებს მეზობელ აზერბაიჯანთან, რომლის მოსახლეობის უმრავლესობა შიტი მუსლიმანია, — წერს ეკსპერტი გამოცემა. პოტენციურად სახიფათო ქვეყნების სიაში პირველად არ მოხდა ტაჯიკეთი, არ არის დასახელებული აგრეთვე ცენტრალური აზიის სხვა ქვეყნები.

შტაბმა გაფრთხილება „ქეზობილას“ ერთ-ერთი ლიდერის ლიკვიდაციიდან მესამე წლისათვის დაკავშირებით გააკეთა.

იმის მიუხედავად, რომ სომხეთი და საქართველო ურუსლბანური ქვეყნები არ არის, ორივეს ირანთან მჭიდრო კავშირები აქვს. — საქართველო ირანთან, ისრაელის ამ დაუნდობელ მტერთან, 2010 წლის ნოემბერში უფიზო რუხიმი დაანუსა. ირანი, ასევე, სომხეთის სე-

სააკაშვილი ავლანთში დაეპაზოთი კალავს აგზაწინს

ნინა კვირაში ჩვენი პრეზიდენტი მიუხედავად საერთაშორისო კონფერენციაზე გამოვიდა აპირებს. მისმა გამოსვლამ მშობლიური ნაციონალური გადარია და გახაზრა. ოპოზიცია, როგორც ყოველთვის, უკმაყოფილო დარჩა.

მათ ისიც კი დაინუნეს, რომ ჩვენი ხელისუფლება ავლანთში დამატებით ძალების გაგზავნას აპირებს. ავლანთში მიმდინარე სამშვიდობო მისიაში ქართველი სამხედროლები უკვე კარგა ხანია მონაწილეობენ, მიუხედავად იმისა, რომ სააკაშვილმა განაცხადა, რომ ქართველი სამხედროების რაოდენობა კიდევ უფრო გაიზრდება.

პროვალნი გამოხვალისთვის რეგისტრაციის აბიზუკინებაში ინბარეშით

წლის ეროვნული გამოცდებისთვის აბიზუკინებები რეგისტრაციის აბიზუკინებების ინტერნეტ-პორტალზე განაცხადების შეტანის დასრულებულია. აბიზუკინების მინისტრის პირველი მოადგილე კოკა სეფერიძემ დასრულებულია.

მთა მინიმოშვილის თქმით, ინტერნეტით რეგისტრაციის დაწერგვა მინიმოშვილიანია იმით, რომ აბიზუკინებები შეუძლებელია არაერთხელ შეცვალს საკუთარი არჩევანი რეგისტრაციის ვადის ამოწერგვად.

— აბიზუკინების ინტერნეტით რეგისტრაცია მაქსიმალურად შეამკრებს მექანიკური შეცდომების დაშვების რისკს, რაც აბიზუკინებისთვის რეგისტრაციის ერთ-ერთი ძირითადი პრობლემა იყო, — განაცხადა მინიმოშვილმა და დასძინა, რომ ის აბიზუკინებში, რომელსაც ინტერნეტზე ხელი არ მიუწვდება, რეგისტრაციის უნიდებურად გაივლის.

აბიზუკინების შესახებ ექსპერტი თვითნებურად შეამკრებს მექანიკური შეცდომების დაშვების რისკს, რაც აბიზუკინებისთვის რეგისტრაციის ერთ-ერთი ძირითადი პრობლემა იყო, — განაცხადა მინიმოშვილმა და დასძინა, რომ ის აბიზუკინებში, რომელსაც ინტერნეტზე ხელი არ მიუწვდება, რეგისტრაციის უნიდებურად გაივლის.

საქართველოსა და ეროვნული გამოცდების ისტორიაში ეს პირველი შემთხვევაა, როცა აბიზუკინების ინტერნეტის საშუალებით შექმნილი ეროვნული გამოცდებისთვის რეგისტრაციის ვადის დასრულების შემდეგ, პრაქტიკულად, მთლიანად გამოირცხვას ტექნიკური შეცდომების დაშვება, — განაცხადა კოკა სეფერიძემ.

ეროვნული გამოცდებისთვის რეგისტრაცია 14 თებერვალს დაიწყო და 25 მარტამდე გაგრძელდება.

ახალი თანბა გამოცდის 1993 წლის 23 ივლისიდან

დამფუნებლები: ნინო ბაკურაძე, სურამ ბერიძე, სოხო გოგინაშვილი, შორენა მარსაგიშვილი, ლალი ასლიანიშვილი, რედაქციის მოადგილე — შორენა მარსაგიშვილი

მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის გამზირი, №89/24, თბილისის მუნიციპალიტეტის მთავარი კორპუსი, მე-11 სართული. ტელეფონი 95-25-89 ვებ-გვერდი www.atb.ge E-mail: axtaoba@mail.ru

დღეს სიხეში 40 კანონიერი ქურდი ზის

ნინო ცაბა ე

ინფორმაცია გავსაზიარებთ

— ბატონო გელა, საუბარი იმის შესახებ, რომ სააკაშვილმა თავისი პრეზიდენტობის განხორციელებაში ასევე შეიძლება დაეხმარებოდეს, თქვენ რას ფიქრობთ, რატიონალური იქნება მისი პრეზიდენტი ადვოკატებს?

— გამოიძიებენ იქიდან, რომ სააკაშვილის ხელისუფლების მთავარი პოლიტიკური ხაზი, მმართველობის ხაზი გადის ადამიანის უფლებების შელახვაზე, მასობრივად და სისტემატურად, ბუნებრივია, ეს ემართება ყველა იმ ადამიანს, რომელიც ცდილობს დაიცავს ადამიანის უფლებები. ასეთ კატეგორიაში პირველ რიგში გადიან ადვოკატები და აქედან გამომდინარე სულ არ არის გასაკვირი, რომ ხელისუფლების წარმომადგენლებისგან პირველ დარტყმას სწორედ ადვოკატები იღებენ. ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ყველა ადვოკატი, რომელიც დაკავებულია, არის უკანონო და უსამართლო დაპატიმრებული, მაგრამ მათ შორის საკმაოდ ბევრია ისეთი, რომ ხელისუფლებამ შეხსული, შეითხინილი პრალელები არიან დაპატიმრებული. თუმცა ვიმეორებ, ისევე, როგორც ყველა კატეგორიის ადამიანები, ყველა სოციალურ სფეროში და ყველა პროფესიის ადამიანებში, ადვოკატებშიც არიან ის ადამიანები, რომლებმაც მართლა დაარღვევეს კანონი და მართლაც იყვნენ კრიმინალური ქმედების ჩამდენი და მართლაც იმასებურდნენ დაკავებას, მაგრამ საკმაოდ დიდი რაოდენობა, სულ ცოტა, რამდენიმე ათეული ადამიანი ნამდვილად იყო დაკავებული იმ მოტივით, რომ ერთი მხრივ, იცავდნენ იმ ადამიანებს, რომელთა უფლებები შელახა სააკაშვილმა და იცავდნენ ძალიან ზედმეტი თავგამოვებით და ეს ადევნა ხელისუფლებამ. მეორე მხრივ კი, დანარჩენებს აჩვენა მაგალითი, რომ თუ ასე გაავრცელდნენ ზედმეტი თავგამოვებით ადამიანების დაცვას, მათ ასეთივე ბედი ელოდათ.

— ითქვას იმის, რომ ბევრი ადვოკატი ქურდულ საკითხებს შეეხებიან და სააკაშვილმა მათზე შერიბი იმითა, თქვენ თუ ეთიკის მიხედვით ამ აზრს და თუ იცნობთ ისეთ ადვოკატებს, რომლებსაც მართლაც ჰქონდათ

მეგობრული ურთიერთობა ქურდული სამყაროს წარმომადგენლებთან?

— იცით, როდესაც არის ურთიერთობა კლიენტსა და ადვოკატს შორის, ამ კლიენტებს შორის, რასაკვირველია, იქნებინა სრულად შემთხვევითი მოხვედრილი ადამიანებიც ციხეებში და იქნებინა კრიმინალური სამყაროს წარმომადგენლები, რასაც ეძახიან ქურდული სამყაროს წარმომადგენლებს. მე სხვებზე არ ვიცი რა გითხრათ, მაგრამ ყოველთვის კლიენტსა და ადვოკატს შორის ყალიბდება ნდობის ატმოსფერო და თუ ამას მეგობრობის დარტყმე, შეიძლება ესეც დაარტყვ, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ რაღაცა კრიმინალური შეიძლება ჩაიდინოს ადვოკატმა. მაგალითად, თუ კანონიერი ქურდის უფლებები ისევე ირღვევა, როგორც რიგითი მოქალაქის უფლებები და რიგითი პატიმრის უფლებები, ადვოკატი ვალდებულია ისე დაიცავდეს, ისეთივე თავგამოვებით და ობიექტურობით დაიცავს ეს ადამიანი, როგორც იცავს რიგითი ადამიანს. მეც ყოველთვის კანონიერი ქურდები და ახლაც მყავს დაცვის ქვეშ და მათთან ძალიან კარგი ურთიერთობა მქონია, მაგრამ ეს ურთიერთობა არ სცდილობდა, მაგალითად, მგვდისა და მისი მრველის ურთიერთობას, სადაც კანონიერი ქურდიც შეიძლება მივიდეს აღსარების ჩასაბარებლად და რიგითი ადამიანიც, ასევე იმ ექიმისა და პაციენტის უფლებას, სადაც პაციენტი შეიძლება იყოს კანონიერი ქურდიც და რიგითი ადამიანიც. ადვოკატის პროფესია რაღაცა ნიშნებით აერთიანებს ექიმისა და მღვდლის პროფესიას და, მუნებრია, მისი ურთიერთობა თავის კლიენტთან უნდა იყოს ურთიერთყოფილადან ყოველი, საქმიანი, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ადვოკატები იმ გაგებით მეგობრობენ ქურდთან, რა გაგებითაც ეს ხელისუფლება აზრალეს, რომ თითქოს მათაც აქვთ ქურდული სამყაროსგან მიდრეკილება. მე ასეთ ადვოკატს არ ვიცი.

— ბევრი კანონიერი ქურდი ზის დღეს ციხეში?

— დღეს ციხეში ზის დაახლოებით ორმოცამდე კანონიერი ქურდი. ისინი არიან ერთად გათავისუფლებული მუშუადი კანონიერობით, ორი მათგანი განთავსებულია ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში, რადგან მძიმედ არიან დაზარალებული. პერიოდულად შეიძლება, თითო-ორი მათგანი გადაიყვანონ მეშვიდედან ცი-

ხის რესპუბლიკურ საავადმყოფო ლობის მდგომარეობის გაუარესების გამო. ხილო ის ორი ადამიანი, რომელთა შეხება მეც მომინა და ვიცავდი მათ ინტერესებს, ნამდვილად ვიცი, რომ ინვალიდები არიან და ისინი სტრასბურგის სასამართლოს დავალებით სხედან ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში უკვე წლებია.

— როგორია ხელისუფლების დამოკიდებულება მათად?

— ხელისუფლების დამოკიდებულება მათად იყო განსაკუთრებით მაკარი იმ პერიოდში, როდესაც ისინი ფაქტიურად სპონდონდნენ ქურდულ სამყაროს, ეს იყო 2005-2006 წლებში. ყველაზე ნაირ მეთოდს იყენებდნენ მათ წინააღმდეგ, ბევრი გარდაიცვალა კიდევ. იყო ფიზიკური შეშოქმედებები ინვალიდებზეც კი. რაც შეეხება დღევანდელ მდგომარეობას, მათ ეს სიტუაცია დაარვეგულირეს იმ თვალსაზრისით, რომ ქურდულ სამყაროს გაგულად აღარ აქვს დანარჩენ პატიმრებზე და რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, განსაკუთრებული იზოლაციის ნესები აქვთ მათთვის დანესებული იქ, სადაც ყავთ, ანუ მეშვიდე საპრობილეში, რომელიც მდებარეობს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ქვეშ.

— თქვენ დღესაც აქტიურ ადვოკატურ საქმიანობას ეწეებით, ხომ ვერ გაიხსენებთ ავალზე გახსურებულ საქმეებს სააკაშვილის პრეზიდენტობის პერიოდში?

— ასეთი საქმე ბევრი იყო, დანახებული იმ ხალხით, რომლებსაც ეძახიან გიორგაძის მომხრეებს, 12 ადამიანის საქმე, იქიდან მე 7 ადამიანს ვიცავდი სხვადასხვა ეტაპზე. სხვათა შორის, ოთხნახევარი წელი გადის უკვე და ორი მათგანი უკვე გათავისუფლდა და ექვსი თავისუფლება იმის გამო, რომ მოხადეს სრულად თავისი სასჯელი. დარჩენი მხოლოდ ოთხი პატიმარი, რომლებსაც 7-8 წელი აქვთ შევადრეგული. ასევე იყო ირაკლი ბათიაშვილის საქმე, იყო გამაურებული ბურთოვის ამბოხის საქმე, რომელშიც მე ვმონაწილეობდი. კანონიერი ქურდი ვახსენებ და ასევე ვიცავდი მალხაზ ზედლაშვილს, რომელიც ინვალიდია და უკვე მესოთე წელი იმყოფება სტრასბურგის ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში. ასევე ციხის ბუნების გამაურებული საქმე, სადაც 8 ადამიანი გასამართლეს, იქ ვიცავდი მალხაზ ზედლაშვილს. გამაურებულს და გაუხსურებულს, მართალი გთხრობ, ადვოკატისთვის დიდი მწუხარებაა არა აქვს, ვინაიდან ყველა ბევრი, რიგითი ადამიანი იქნება ეს თუ ცნობილი ადამიანი, არის ძალიან მნიშვნელოვანი და საქმე არის საერთოდ უფრო მნიშვნელოვანი ადვოკატისთვის, ვიდრე ეს გამაურებაა. ჩვენთვის მთავარი კი საქმეში გამარჯვებაა, თუმცა ადვოკატისთვის ეს შეუძლებელია, დღევანდელი სასამართლოს და პროტესტისთვის პირობებში, თუმცა ალბათ სხსაულია ის, რომ ეს კობა კობაძის საქმე ყველას ახსოვს, მუხრანოვის პროცესი, სადაც ის სასამართლო პროცესიდან პირდაპირ გაათავისუფლეს. მანამდე მე კიდევ მქონდა ორი გამამართლებელი განჩინება იმ ხელისუფლების პირობებში, ეს იყო ლევან ორახელაშვილის, რომელიც გამაურებული მკვლელობის საქმისთვის, როდესაც გიორგი შაველიძის შეიქცევის მოკლეს, ჯგუფურად ბევრი ადამიანი 10-12 კაცი დააკავეს. არასრულწლოვან ლევან ორახელაშვილს პრალეობა და ეს მკვლელობა და იგი სასამართლო დარბაზიდან გაათავისუფლეს გამამართლებელი განჩინებით წელიწადნახევრის პატიმრობის შემდეგ და ასევე ზურა ბლუაშვილი, ახალგაზრდა, 19 წლის ბიჭი, რომელსაც მარცხში ედებოდა ბრალი, რომელიც 8 თვის პატიმრობის შემდეგ სასამართლო დარბაზიდან გაათავისუფლეს. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენი ხელისუფლების მიერ ჩამოყალიბებული მართლშაჯულების პირობებში ფაქტიურად შეუძლებელია გამამართლებელი განჩინების დადგომა, ადვოკატები პატარა-პატარა ნარმატივებს მიიღებენ.

— ბატონო გელა, რა მდგომარეობაა დღეს საპატიმრობებში?

— საკმაოდ მნიშვნელოვანია დღეს პენიტენციურ დაწესებულებებში არსებული მდგომარეობა. ძალიან ბევრი გვემის ბოლო ხანებში, რომ იქ მდგომარეობა გართულდა, მაგრამ განსაკუთრებით ამ ბოლო პერიოდში მესმის პატიმრების მიმართ არაადამიანური და ღირსების შელახვული მოქმედების ფაქტების შესახებ. პირდაპირი ნამუშები სეზმა, ყოველგვარი მოტივაციის შესახებ, შეიძლება ითქვას, რომ დიდი უზრავლობა, ვინც მუშაობს დღეს საპატიმრო დაწესებულებებში და რომლებიც სხვისი დავალებით თუ თავიანთი სურვილით პირდაპირ სცემენ პატიმრებს ყოველგვარი მოტივაციის გარეშე, ისინი არიან სისხლის სამართლის

ნინო ცაბა ე

ვინაიდან პატიმარმა ერთი ხელი რომ გააჩუქოს ზედლაშვილს, მას სასტიკი სასჯელი, მრავალწლიანი პატიმრობა და სიკვდილი პირამდე მიყვანა ღლის, მაგრამ როდესაც ეს პატიმრები მთავი სიკვდილის პირამდე და ყოველდღე სწავლა სიხლის სამართლის დანახაშულს, ეს ადამიანები უნდა ისხდნენ ციხეში და უნდა იცოდნენ, რომ ადრე თუ გვიან, ეს აუცილებლად მოუხერხება, ვინაიდან არ იმალა არაფერი. მე ამას ვლაპარაკობ იქიდან გამომდინარე, რომ ბუნებრივია, ადვოკატებს ერთნაირნაირად გავსეს ყოველდღიური კონტაქტი და თითქმის ძალიან ბევრი ადვოკატი ამას უზიარებს ერთნაირად, რომ მის პატიმარს სცემეს და სასტიკად აწამეს. განსაკუთრებით ცვაწამების ფაქტები მასობრივად გაგრეგულირებულია წინასწარი დაკავების საქმეში, სადაც მოუხერხებელი პატიმრები სხედან, თუმცა არც ზონებში აკლენ. პატიმრები ყოველთვის არ საუბრობენ ამის შესახებ, რადგან ისინი დაუცველები არიან ამ პროცესის გამოყენების შემთხვევაში და მთავრად, ამის დამტკიცება არის შეუძლებელი. მთავრად აქვთ ისე დაშუაგებული, რომ ციხის კვლი არი დარჩეს. სახეზე ხელს არ ახლებდნენ, მაგრამ ტანზე ისეთ დღემო აკლდებენ ამ პატიმრებს, რომ სიკვდილის პირას არიან მიყვანილი. არც მოუხერხებს, არც ინვალიდებს და არავის ისინი არ ეუფლებიან. ეს არის გამუხეგებული ადამიანების მიერ პატიმრებზე მოპყრობა. როდესაც კალაბუხობი გამომდის, ეს ხელმოწერი ქალი, გამომდის და ლაპარაკობს იმის, რომ თურმე ეს მოხდა, პატიმრები სიბერით კვდებიან, ისე, როგორც გარეთ მყოფი ადამიანები, ეს არის ცინიზმი მისი მხრიდან.

— ხელმოწერი ქალს რატომ ეუფლები?

— მე სიტყვა ხელმოწერი ქალი შემთხვევით არ გამომიყვანია, ის თოვინახავით გააკეთებულია რომ არის ვიზუალურად, ერთი მხრივ ეს ვიზუალისზე და მეორე მხრივ, შინაგანად, როგორც ქალი არ უნდა გადრელობდეს იმას, რომ ასე ცინიკურად ლაპარაკობს პატიმრების იმ გაუსაძლის მდგომარეობაზე და ამიტომაც მე მის დაგარქვი ხელმოწერი ქალი. ის არ მკავს უჭკუო ადამიანს და შეუძლებელია მან არ იცოდეს ის ყველაფერი, რაც ციხეებში ტრიალებს. ერთ კონკრეტულ მაგალითს მოგიყვანო, მარცხ დღესაც 23 წელი აქვს მისიგლი, სულ რამდენიმე წლის წინ დამოკავშირდა და მხოცვა, რომ დამტყვა მისი უფლებები. უკვე 8 წელია ეს ადამიანი ციხეში ზის და მას არა აქვს პირველნაირი მუხის შეცვლაზე, მას აქვს უზრავლო სიცოცხლის შეგრძობების პრობლემა, ვინაიდან ოპერაცია აქვს გასაკეთებული ყოველ ვიზუალისში, რომ კიბო აქვს, სამიწველ დღეშია და მე ელემენტარულად ვერ მოვიპოვე კვირების მანძილზე მისი ავადმყოფობის ისტორია. ყოველგვარი კანონის დარღვევით უარს მუხუნავად ამინისტრაცია, რომ ავადმყოფობის ისტორია მომცეს. აღმინისტრაცია პატარა ბავშვებით იტყუება, რომ აი დღეს, აი ხელს გაეგზავნი და დღემდე არაფერი შეცვლილა. მე ტრიაბით არ გამომბ, მაგრამ ასეთ ცნობად ადვოკატს რომ ასე ექცევიან ყოველგვარი პატიმრების გარეშე, ეს არის დაბახისიანობები იმისა, რომ მათ უზრავლოდ ვსებზე უკეთესი ყველა ვიზუალურად, რადგან ზემოდან აქვთ ნარმატივი, რომ დაზარლები კანონი. ადრე თუ გვიან, ეს ადამიანები აუცილებლად აგებენ პასუხს კანონის წინაშე, იმიტომ, რომ კანონს არავლევენ.

დაინცხეთ ახალი დღე

„ახალ ქართულ პროზასთან“ ერთად!

ეუფელი ოჯახბათიდან ეუჩანად „გვხვებითან“ ერთად შიშინათ „ახალი ქართული პროზის“ ახალი ბოში

7 თებერვლიდან გაიყილება მე-7 ბოში

ქართული სტუდენტო, ახალი პროზა, მისხვანს მისხვანს ხელდა, საბჭოთაა ვიბათში ხედება. დიხაილი. სხვა ქართულელებთან ერთად. უფროს ამროსს ვიბათში სამსახურ-ზე უფროს ხელისუფლებასა ქართულელებს უფლებბითა ერთსულებს და ციხეში ჩასმით ებუსებება. აქედან იწყება და ნიოლის ფიფიერბით აქ სახესე ცხოვრება ქალაქ ქართულელებში, სადაც ვიბათში სამსახურის განსახლებულია. დღეს 1988 წელი...

კრამანი

ეუჩანადი ნიხვითან ერთად 3 დანი დიხს

„ქრისტიან-დემოკრატების“ წევრი რატი მაისურა ე არ ძალაგას, რომ ქალიშვილს ანტივირუსს და ყველაგან თან დაგვყავს, დაწყებული ელიაგას ბაზრობიდან, რესტორნებით დამთავრებული.

დებუტატი ამბობს, რომ არ უყვარს არაფრის შეგრძობა, მათ შორის, არც ფულის, ხარჯავს იმდენს, რამდენს აქვს.

რამდენია მისი რეკორდული წონა, უყვარს თუ არა სამზარეულოში საქმიანობა და რის მომზადება შეუძლია?

„ახალი თაობა“ რატი მაისურაძეს ესაუბრა.

— საიდან ხართ მაისურაძეები?

— რაჭველები ვართ, კერძოდ, ინის რაიონის სოფელ ცხმორიდან.

— რაჭველი ხიდნჯე ვაქვით?

— სხვათა შორის, რაჭველი ხიდნჯეით არ გამოირჩევი.

— მალე ფიცხდებით?

— არა, არა, არც მალე არ ებრაზდები. ალბათ, დღის მეგრულმა მხარემ გაანახსნარა.

— მისურაძეები საქართველოში მრავალრიცხოვანი ვაჭარი ხართ. მე მგინი, პირველი თუ მეორე ადგილი გიკავიათ...

— ძალიან ბევრნი ვართ. იმდენად ბევრნი, რომ როდესაც ვიკვებ ვიღაც მაისურაძეს, მხარია, მაგრამ, ვიცი, რომ 80% უშუალოდ ჩემი ნათესავი არ არის. მამაჩემისგან ვიცი, მაგრამ არ ვიცი, რამდენად რეალურია, ჩემი შტო მაისურაძეებში ერთადერთია, რომელსაც მეფემ აზნაურობა უბოძა. ეს ბავშვობაში მახარებდა. კიდევ ის მახარებდა, რომ ბაბუაჩემი მეფის არმიის პოლკოვნიკი იყო. იმ დროს პოლკოვნიკი რომ იყო, გვაძაყებდა, ვინმე წარმატებული როდესაც გვყავს, გამოჩნდები. ეს ბევრს ნიშნავს. ქართველებმა ვიციტი ნინაპრების დაფასება. სხვათა შორის, ჩვენ ხომ ჩვენი წინაპრებით ვამაყობთ. იაპონიაში, იცი, როგორი წესია? რაც უფრო შენ ხარ კარგი, მით უფრო საამაყო ხდება შენი წინაპარი.

— საგვარეულო შეერება მაისურაძეებს ვაქვით?

— მე არ დაესწრებივარ, შესაძლოა, იყო.

— საგვარეულო ცერები ვაქვით?

— არა.

— რაჭველებისთვის დამახასიათებელი რა თვისება გაქვთ?

— სამზარეულოში ტრილი მიყვარს. მიუხედავად იმისა, რომ განსაკუთრებულ საქმეებს არ ვაკეთებ, მიყვარს რაღაცის კეთება, თავად პროცესი მიყვარს.

— რისი გაკეთება შეგიძლიათ?

— ბევრის არაფრის, უფრო არაფრისგან რაღაცის გაკეთება შემიძლია...

— ცომეული გიყვართ?

— ძალიან მიყვარს, ეს მუსტობა კიდევ. სხვათა შორის, ჩემი რეკორდი არის 112 კილოგრამი.

— ახლა რამდენს იწონით?

— ახლა რეკორდამდე 2 კილოგრამი, 110 კილო ვარ.

— სიმძალიარ რამდენი ხართ?

— მეტერი და 91 სმ.

— ახლა დიეტაზე ხართ?

— არა. განაზღვრული როდესაც მოვა, შემოიღია სალითერეო გადავიდე. მაგარი მჭამელი არა ვარ, ვჭამ ერთსულს და ბევრს. ალბათ, ეს უფრო კარგია.

— ღამის 12 საათზე შეგიძლიათ მიირთვათ?

— შემიძლია კი არა, თითქმის მაგ დროს გეძლებები. ჩემი ცხოვრების ტიპი ისეთია, რომ როდესაც სახლში მიდიხარ, არა გწმია, ღამის 12 საათზე აღმოაჩენ, რომ გწმია.

— ბევრ ყავას მიირთმევი?

— ვითხოვ ბევრს და ვისთვის — არა, მაგრამ მე მინიმუმ 5-6 ფუნტავს ხსნავ ყავას ვსვამ.

— რაც შეეხება თქვენს ოჯახს, რამდენი წლის შეიი ვაქვით?

— მეყავ ერთი ქალიშვილი — ანანო, რომელიც სამი წლის არის.

— სამი წლის ქალიშვილმა

იცის, მამა სად უშუბობს?

— იცის, რომ პარლამენტში უშუბობს.

— ანანოს ვაგებობ, პარლამენტი რას ნიშნავს?

— სხვათა შორის, ამ თემაზე არ გვილაპარაკია. უფროსი თაობისგან მსმენია, რომ ეს თაობა სხვაანარია. ახლა ჩემს შვილს როდესაც ვუყურებ, ვფიქრობ, რომ ეს თაობა მართლა განსხვავებულია. ანანო ძალიან დაქოქილია.

— სახლიდან როდესაც გამოდისხარ, რის მიტანას გთხოვთ ანანო?

— უფრო თოჯინებისა და ტკბილეულის მიტანას მოხოვს. ამ ეტაპზე, საბედნიეროდ, ამით შემოვიფარებლები.

— ბევრი თოჯინა აქვს?

— ჩვენიან ყველა თოჯინა გაფუჭებულია და ასე გდია.

— რატომ? ანანოს თოჯინების გაფუჭება უყვარს?

— ასე გამოდის. ახლა ერთი სათაბაში ფუფულა ძალიან ჰყავს, რომელსაც თოჯინა აქვს მომზადებული და დაატარებს. ძალიან ძალიან უყვარს, მაგრამ ჩემი მეფულე ძალს არ მოგვყავნიანებს ამ ეტაპზე სახლში. ანანოს კიდევ ერთი უცნაურობა ის აქვს, რომ გამოგონილი მეგობრები ჰყავს. ისეთი ბავშვი არ არის, რომ სხვა ბავშვებთან კონტაქტი უჭირდეს ან ჩაკეტილი იყოს, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, გამოგონილი მეგობრები მაინც ჰყავს. იმდენად ვიცი მისი გამოგონილი მეგობრები, რომ იღუფსა მექმნება, თითქმის მათ ვიცნობ. ამ 4 მეგობრის სახელიც ვიცი: ონა, როსდელი, დინკა და ტინკა. ონა ცოტა უზრუნველია, იმიტომ რომ, თუ რაიმე ცუდს ეუწნება, ის ონა ეუწნება.

— მამა უფრო ათამაშებს 3 წლის ქალიშვილს თუ დედა?

— მამა უფრო ათამაშებს, თუმცა, მაისს უწმინია, ჩემს მიმიკებს ძალიან დიდ შიშვნილობას ანიჭებს. საერთოდ, ოჯახში ავიკრძალი, რომ მამით შევამინო.

— მამით აშინდებდნენ?

— ერთი-ორჯერ შევამჩნიე, რომ ეუწნებოდნენ, მამას ვეჭყვი და... ერთი მხრივ, ეს ჩემი ოჯახის წევრებს საქმეს უიოლებს ანაზნასთან ურთიერთობაში, მაგრამ, მეორე მხრივ, რატომ უნდა ეშინოდეს მამის? საერთოდ, ანანოს ათასში ერთხელ ვაძლევ შენიშვნას.

— ძირითადად რის გამო აძლევთ ანანოს შენიშვნას?

— ძალიან იშვითად ვაძლევ ანანოს შენიშვნას. თუ რაღაცას მიყუროთ, არასდროს უსამართლოდ არ ვაძლევ შენიშვნას.

— ანანო თუ გთხოვთ, რომ პარლამენტში წაიყვანოთ?

— კი, სხვათა შორის, მოხოვდა და გააბრებ, რომ ერთხელ სამსახურში

მოვიყვანო. ძალიან თბილი და აქტიური ბავშვია. ჩემს შვილს ასეთი რამ დადებდა: ასპოლუტურად ყველაფერი დავყავს, თვეების იყო, ღლიავს ბაზრობიდან დაწვეული, რესტორნებით დამოკიდებული, ყველაფერი დაგვყავდა. ეს ბავშვი არ ქმნის პრობლემებს, ნებისმიერან შედის კონტაქტში. ახლახან რესტორანში ვიყავი, იქ ინდოელები იყვნენ, ჩემს შვილს არ ჰყავდა შავკანიანი ადამიანი ნახაი. ინდოელი ანანოს მოეყვარა, ანანოს იმდენად შეეშინდა, რომ ტირილი დაიწყო. იმდენად უხერხულად ვიგრძენი თავი, რომ აღარ ვიცოდი, ბავშვი დამეწყნარებინა თუ ინდოელისთვის მომეხება ბოედში.

— მამასთან ერთად გასიერნებას ანანო ხშირად იხოვს?

— ზამთარში ასეთ სპიამოყენებას მოკლებულია, განაზღვრულ ბეზინსთან და ბაბუასთან მიმყავს, კერძო

რო მიყვარდა. მე არ გავეუთუნებთ იმ ბავშვის გრძელს, რომელსაც სკოლაში სიარული ძალიან უყვარდა. მიუხედავად იმისა, რომ ნორმალური ვსწავლობდი, არც ინსტიტუტის სიყვარული გამომყავდა, არც სკოლისა და არც ჯარის.

— სკოლაში ორიანი რომელ საგანში მიგლიათ?

— თითქმის ყველა საგანში მიმილია. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ორიანი გამოყოფილია. ჩვეულებრივი ამავეა, სკოლაში ორიანი ყველა ბავშვს მიუღია.

— რომელი საგანი არ გიყვარდათ, რაც ახლაც მზარუნდ გახსოვთ?

— მათემატიკა. ამას პედაგოგს ვაბრუნებ. პირველად მათემატიკის სწავლა როდესაც დავიწყე, იმ დღეზე მომეწონა, რომ ათასი კითხვა დაგვუსვი მასწავლებელს, პოლს მიკვილა: შე-

— მამაჩემს მიონს ნაკვეთი ჰქონდა, სადაც მეზობლის თივის ზვინი იდგა. ერთხელ ამ ბაღში ავედიტ მე და მამაჩემი, ჩემთვის ვიამაშობდი, თივის ზვინს ცეცხლს მოუჭიკვდი და ჩავაქრობდი. მამაჩემი მავთობილებდა, რომ ზვინს მოშორებოდით, არ დამეწენა. მაინც არ მოეუწევი და ზვინი აბურხებდა. რაც ხელში მოხვდა, მამაჩემმა ის მესროლა. ბარი კოჭში მოხვდა. მეტკინა, მაგრამ, საბედნიეროდ, არ დაგვყოქვდა. მამაჩემი იმ დროს ლამის მოკვდა.

— რამდენი წლის იყავით?

— 12 წლის.

— ბავშვობაში თავი ვაგავით ხოთ?

— ერთხელ მეგობართან ერთად ცეცხლს უღვრდა და შეთხვევით ასე ვაღლტე თავი დავარტყი. სერიოზული დაზიანება არ მიმიღია.

— კბილის ექიმთან მიხვლის გეშინიათ?

— არა. ექიმთან როდესაც მევიდებარ, ე.ი. ძალიან რაღაც მტკიავს. ისე, ექიმთან არ მივიდებარ.

— სკოლაში რომ არ წახულიყავით, ავადყოფობას ხშირად იმინებდებო?

— არა, ასეთ რამეს არ ვიგონებდი. ვიცი, რომ ჩემს მომზადებას ეს აგავიდადი" არ იყო. სანუნუნო და საქმე არ მქონდა. დედაჩემი უბაღლტე მისწავლება, ამავე დროს, ფსიქოლოგია. დედაჩემისთვის მარტოვი გასაგებო იყო ის გამოწვევის შემთხვევები, როდესაც სკოლაში წახვლა არ მიწოდებდა.

— დილით გაღვიძება გიჭირდათ?

— დილით გაღვიძება მიჭირდა, როდესაც ბავშვი ვიყავი, მობარდობის პერიოდში, ჯარში და ახლაც. ძილისგულა არა ვარ, ძალიან გვიან ვიძინებ. როდესაც 3-4 საათზე დიძინებ, 9 საათზე გაღვიძება გიჭირს.

— კლასელებთან ხშირად ჩხუბობდით?

— არა.

— სანადიროდ თუ დადიხართ?

— ვერ დავდივარ, თუმცა, დიდი მონადირე არც არსებობს ვყოფილვარ. ალბათ, უფრო სრლოდ მიყვარს, ვიდრე მოკვლა. მიზანში გარტყმა მიყვარს და არა ცხოველის ან ფრინველის მოკვლა.

— იარაღი მოგწონთ?

— კი. ნებისმიერი იარაღი მომწონს, ცევი, ცხლი...

— იარაღს თან ატარებთ?

— არა.

— დეუტატებს იარაღის ტარების უფლება ხომ გაქვთ?

— დეუტატების იმდენი რამის უფლება გვაქვს... მე იარაღს არ ვატარებ.

— ახლა რა მანქანა გიყავთ?

— ვაბი, მონტრო სპორტი მყავს. ტალხში, თოვლი თუ მოეხვდი, თავს კარგად ვარტომე. თბილისში მომრავლდა მანქანები, რომლებსაც „ჯეისის“ ფორმა აქვთ. ბევრს წავს, მაგრამ სულაზე ოდნავ მეტი შეუძლია. უხეში მანქანები მიყვარს, რომლებშიც უფრო მეტ საქმეს აკეთებ. უხეში, პრაქტიკული მანქანები მიყვარს.

— ჯიბის შენახვა ძვირი გიყვარდათ?

— არ მიხვდება ძვირი.

— საბურავის გამოცვლა შეგიძლიათ?

— კი. არიან ადამიანები, რომლებიც, მანქანაში რაღაც რომ გაუფუჭდებო, თავად აკეთებენ, მე ეს არ შემიძლია, მაგრამ საბურავის გამოცვლა შემიძლია.

— ქალი საჭესთან მოგწონთ?

— ერთადერთი, სადაც ქალი არ მომწონს, ეს არის საჭე.

— შეუღლებ მანქანა არა გყავს?

— არა. მეუღლემ ჯერ მართვის მომზადება უნდა აიღოს, მერე ალბათ ჩემს მანქანაზე უნდა ისწავლოს...

— ქალი საჭესთან რატომ არ მოგწონთ?

— ჩემს მეუღლეს ყოველთვის ეკნია, რომ ვაჭარებდა, როდესაც ვამბობდი, რომ ქალი საჭესთან არ მომწონს. ახლა, როდესაც მეუღლესთან ერთად ვარ და მძლივი წესებს არ დევნავ, ჩემი მეუღლეც კი ხვდება, რომ საჭესთან ქალია. როდესაც ვუბარებდე, ვხვდები, რომ საჭესთან მართვა ქალი ზის. ქალები რაღაც მიმეტრე უნდებდნენ ფრთხილად არიან, რაღაც მომეტრე საერთოდ კარგად სივრცობდნენ. ჩემს მანქანას საჭერი დაარტყეს, სამჯერე მანქანისგან ვაგავსულს, სამჯერე ქალმა დაბარტყა.

— ვინ მოგარტყათ ბარი?

მეზოგლის თივას სახსლი ნავუკილა

დებუტატ
რატი
მაისურა
ეს
ღამის
12 საათზე
უწევს ჭამა

მეში, თავი დამანებო. ჩემი ჭკუით „დავსაჯე“ და საერთოდ აღარ ვინაველუ მისი საგანი, როდესაც აღარ სწავლობ, ვეღარ იგებს და საგანი აღარ გიყვარს. ძალიან მიყვარდა ქართული.

— ქართულში „შპარგალა“ გამოიყენებთ?

— ყველა საგანში გამოიყენებია „შპარგალა“, სადაც შეიძლება, რომ გამოიყენებია. საერთოდ, „შპარგალას“ თუ განაზოვადებ, ცხოველებში თუ დაგჭირდა „შპარგალას“ გამოყენება, უნდა გამოიყენო.

— პარლამენტის სკოლაში „შპარგალა“ გამოიყენებთ?

— არ დამჭირებია, თორემ დიდი სიამოვნებით გამოიყენებდი. „შპარგალას“ თუ იმას ვუნდებო, რომ სანამ მიკროფონი მისვალ, გარკვეული თეზისები გაქვს ჩამოერთილი, მაშინ მისი გამოყენება რატომ არ შეიძლება? ეს ჩვეულებრივი ამავეა.

— ბავშვობაში მასწავლებელს კლასიდან გაუგდებართ?

— კი. ეჭვი მეპარება, რომ ისეთი ბავშვი იყოს, რომელიც მასწავლებელს ერთხელ მაინც ვკლავდი არ გაუგდია. ერთხელ მაინც რაღაცას დააშავებ, ან, ბოლოს და ბოლოს, იმას მასწავლებელი იქნება გაბრაზებული და იმას მეტს ვერ მოითმენს, რასაც სხვა დროს მოითმენდა და კლასიდან გაგაგდებს, მით უმეტეს ჩემი თაობის ბავშვებისთვის კლასიდან გაგდებდა ჩვეულებრივი ამავეი იყო.

— ამის გამო სახლში არ გხვდებდნენ?

— არა, ამის გამო არ დაესჯილვარ. ერთხელ მათემატიკაში საკონტროლოში ორიანი მივიღე და ამის გამო დამსაჯეს.

— როგორ?

— განსაკუთრებული დასჯის მეთოდი არ გამოიყენებიათ, მამაჩემმა შენიშვნა მომცა.

— ცოცხლ არ მოგვეგდებიათ ბავშვებში?

— არასოდეს ცოცხლ არ მომხვედრია, თუმცა, ბარი მოხვდა კოჭში.

— ვინ მოგარტყათ ბარი?

სოსო შაბუაჩაშვილმა სიღალრი ასპირანტობით მოხიზლა

„შორენა კოწიყაშვილი“

ლეიბორისტების გენმდივანი ბაბუა გაცნა

ნაწილი, რომ ლეიბორისტები მშობრები ხართ?

— მე ნამდვილად არ გამოიძია, რომ მშობრებს გვიწოდებდნენ, თუმცა, ის კი მსმენია, თითქოს კორუფციაში ვართ გარეული.

— არც ის გაგვიბოძა, რომ ქუთაისის ორგანიზაციის ხელმძღვანელი გირიგო გუგუაძე მამა შერანაშვილის ხალხთან არის შეკრული და აქედან იმართება ლეიბორისტული პარტია?

— კი, ასეთი განცხადებები გამოიქცა. ასეთი განცხადებები განსაკუთრებით ბოლო პერიოდში გააქტიურდა. ეს მხოლოდ ჩვენი მაღალ რეიტინგს უკავშირდება. ხან იმას ავრცელებენ, რომ რუსეთთან ვართ შეკრული, ან — იგივე გვირგვინსთან. ეს ჩვეულებრივი პოლიტიკური ტრუჟია, ხელისუფლების მიერ განხორციელებული. ამაში საკუთრებს ვერაფერს ვხედავთ.

— არც ის არის სწორი, რომ თქვენ გარკვეული ბიზნესი გაგაჩნიათ იგივე ავთიაჯების სახით?

— საქმიანობა, რომ ჩემი მშობლები ფარმაცევტები ანუ პროფიზიორები გახლდნენ. მათ ჰქონდათ საავთიაჯო ბიზნესი. კომუნიტების დროს ორივენი ავთიაჯების მმართველები იყვნენ. როცა საბჭოთა კავშირი დაიშალა, მათ ჰქონდათ საავთიაჯო ბიზნესი. თუ ისინი ჩემი მშობლები არიან, მაშინ ეს ბიზნესი მათივეა.

— ბატონო სოსო, თქვენ თქით, სუთონის ბიჭი ვიყავი. დისკომფორტი ხომ არ გქონდათ ეს, გარკვეულწილად, თუნდაც იმის გამო, რომ მშობრები გეუბნებოდა და სუთონს მართლაც „დედის ბიჭებს“ უწოდებდნენ?

— ვერ გეტყვი, რომ მშობრები გეუბნებოდა, იმიტომ რომ ძალიან გველოდნენ. ამის გამო სასიკეთო და 7 კლასი მაქვს გამოცვლილი. მასწავლებლებს კლასიდან კლასში გადავყავდი ცვლილების გამო. რაც შეეხება სწავლას, პდსაბაძოვ ყოველთვის ასე მომიხსენიებდნენ: ძალიან ცუდი ბავშვია, მაგრამ ძალიან კარგად სწავლობდა. ასე რომ, ეს არანაირად დისკომფორტი არ მიქმნიდა. არც „დედი ბიჭი“ ყოველთვის და არც „დედიკობი“. ჩვეულებრივი სხვადასხვა ბიჭი ვიყავი, რომელსაც ქაჩუხ იცოდა და სწავლაც. სხვათა შორის, ძალიან რბილს ვკითხულობდი, განსაკუთრებით კი — დასავლეთ ევროპულ ლიტერატურას. დაინტერესებული ვიყავი გერმანული კლასიკური ფილოსოფიით. ასე რომ, ვინც მიცნობს, ჩემს გაუჩინებლობასთან დაკავშირებით პრეტენზია არავის აქვს. პოლიტიკოსებზე ამბობენ ხოლმე, გაუჩინებელია. ასეთი რამ ჩემზე არასდროს უთქვამთ.

— სკოლის პერიოდი ჯობდა თუ სტუდენტობის?

— რა თქმა უნდა, სკოლა ჯობდა, თუნდაც იმიტომ, რომ ბავშვობა ყველაზე ღამაში პერიოდია, თან თბილისის ყველაზე გამოჩენილ სკოლაში სწავლობდი. პირველად სკოლაში პირველ საშუალო სკოლაში შემოვიყვანეს, რადგან ჩემი რუსთაველზე ცხოვრობდა. არასოდეს დამავიწყებია ჩემი პირველი მასწავლებელი, ნინო ალექსანდრევი. შემდეგ ჩემი მშობლები გადავიდნენ, რადგან ოჯახმა მინა პავლევი, ახლანდელი ალ. ყაზბეგის ქაჩუხზე მივიღო, სადაც დღემდე ვცხოვრობ. შემდეგ სწავლა გავაგრძელებ 62-ე სკოლაში და იქ დავამთავრე კოლეჯი. ძალიან კარგი კლასიკური მყავდა. დღეს ისინი საზოგადოების ძალიან კარგი წევრები არიან. რაც შეეხება სტუდენტობას, მე პროფესიით ინჟინერი ვარ. დავამთავრე სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი. შემდეგ სწავლა გავაგრძელე ასპირანტურაში. დავდილე მაქვს საკანდიდატო და სადოქტორის დისერტაციები. გახლავართ ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი. 5 წლის წინ ამიჩინეს აკადემიკოსად, ვარ კულტოლოგი მეცნიერებათა აკადემიის ნაწილური წევრი, კავშირისი. ამავე დროს, მაქვს მრავალი გამოცემა. გამოქვეყნებული მაქვს 70-ზე მეტი სამეცნიერო ნაშრომი მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში. ვარ მრავალი სამეცნიერო სიმპოზიუმის და კონფერენციის მონაწილე. ასე რომ, სწამს პოლიტიკაში მოვიღო, მეცნიერი გახლდით. დღესაც არ მაქვს დამუშავებული სამეცნიერო თეზისი.

— სამეცნიერო თეზისებში პოლიტიკური აქტივობა ხელს არ გიშლი?

— კი, ძალიან მიშლის. პოლიტიკას უფრო ვარ და დრო სჭირდება. მეტსაც გეტყვი, თქვენს ცხოვრების გვერდზე გადავხედო მინდვს ხოლმე. მრავალ ადამიანურ საბოძებზე უფროს თქმა გინდა, რომ რაღაც პოლიტიკოსი ხარ.

— შალვა ნათელაშვილს უფრო მეტ დროს უთმობთ, ვიდრე მეუღლესა და ოჯახს?

— მე არ მიტყვამს, რომ ნათელაშვილს ვუთმობ დროს. პოლიტიკას ვუთმობ დიდ დროს.

— ბატონო სოსო, პიროვნული თვისებებიდან რას გამოყოფდით? მერყეუნი ხართ?

— საკუთარი თავზე ლაპარაკი ძალიან მიჭირს, მაგრამ ჩემზე დღემდე არავის უთქვამს, რომ მერყევი ვარ. პირიქით, ძალიან მიზანმიმართული პიროვნება ვარ და ყოველთვის ასეთი ვიყავი.

— რას ნახობს სოსო შაბუაჩაშვილი?

— ძალიან მინდოდა ინტელისური ენის მაღალ დონეზე შესწავლა. ინტელისური ბავშვობიდან უსწავლობდი, მაგრამ, ისეთი დონის ვერ მივღე, სხვათაგანით რომ ვლანარაკობდე. ამის გაკეთება ახლაც შესაძლებელია. ამისთვის საჭიროა ინტელისური დაახლოებით 8 თვით გამგზავრება, რისი საშუალება და დროც, სამწუხაროდ, არ მაქვს.

— სიყვარულით იტორნივთ? როდის გენვით პირველი სიყვარული?

— პირველი სიყვარული მქონდა საბავშვო ბაღის ასაკში. არასოდეს დამავიწყებია ჩემი პირველი შეყვარებული საბავშვო ბავიდან. სხვათა შორის, შეყვარებულებს ძალიან შრომათ ვიცვლი. სკოლის პერიოდშიც სხვადასხვა ეტაპზე ხანი სხვადასხვა გოგო მიყვარდა. ერთი დღესაც გავიწყობდი. არ ვიცი, რატომ დავიწყებ, რომ ყველა, ვინც მამამ მიყვარდა, ინტელისური ძალიან დახლავალიტივირებული სპეციალისტია დღეს. მამ გავკარგე, სამწუხაროდ, ვერ დავიხსახლებდი. დღეს ყველას ოჯახი აქვს, ერთი მათგანი კი საქვეყნოდ ცნობილი ინტელისურის სპეციალისტია.

— ომში რა სიყვარული იყო ეს თუ ინუნებდნენ მომავალ ლეიბორისტებს?

— დაწინიებით არავინ მინუნებდა. ჩემზე უკეთესი ბიჭები სწავლობდნენ ჩემს კლასში. ასე რომ, დანუნებდა — არა, მაგრამ კონკურენტულ მართლაც ძალიან დიდი იყო.

— რაც შეეხება მეუღლეს, ვინ არის თქვენი ოჯახის დაიხახახები?

— როგორც ვთქვით, გულს უფრო უცხო ენების მომავალი სპეციალისტებისკენ მიმიყვანდა, მაგრამ დედამისს ყოველთვის ექნო რისკი უნდა. პროფესიის მიხედვით მეუღლეს არჩევს სურვილი არასოდეს მშობია, მაგრამ, ისე მოხდა, რომ ჩემი მეუღლე მართლაც ექიმი გახდა. ის მშობისა და იმპროვიზაციის ცენტრში მუშაობს, გახლავთ ემპროვიზოლოგი, ლეიბლის სპეციალისტი. 25 წელი შეგვისრულდა, რაც ერთად ვართ.

— გარკვეული იტორნივთ თუ სიყვარული?

— არა, სად გარკვევა და სად სოსო შაბუაჩაშვილი? ეს სიტყვა ყოველთვის მშუღდა და ახლაც მშუღს. რა თქმა უნდა, სიყვარულით. მესეს ორი შვილი. ბიჭი იურიტიკა, გოგო — მომავალი ექიმი. გასულ წელს გახდით ბაბუა. ჩემი გოგონა გათხოვდა და გოგონაც ბაბუა გამხდა.

ლეიბორისტი სოსო შაბუაჩაშვილი საზოგადოებისთვის კარგად არის ცნობილი, თუმცა, ბევრმა არ იცის, რომ ის მთლად სასურველი სახით არ ყოფილა, მაგრამ მომავალი სიღიდრი ასპირანტობით მოხიზლა. ნათელაშვილის დახურული ამბობს, რომ მთავარი არასოდეს უნახავი და არ უნახია იარალი.

— ჩემს სასიღიდროს ძალიან უნდოდა, მათი სიძე ექიმი ყოფილიყო, მაგრამ იმედი გაუცურვდა. სიღიდროს ვეუბნებოდი, ექიმი სიძე თუ გინდოდა, რატომ არ დამინუნე-მეიტი. საბავშვოდ, ასპირანტი იყავი. მამამ ჩემს ასპირანტობამ გაჭრა, დღეს მხოლოდ ბიზნესმენი სახითა მოხდა. ჩემი სისუსტე მანქანებია. ბევრი ფული რომ მქონდეს, ალბათ, რამდენიმე მანქანას ვიყიდდი. რაც შეეხება ქალებს, ქალები ყოველთვის მიყვარდა და დიდ პატივს

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

...სხვათა შორის, ის ნაციონალურმა კი არ გააკეთეს, ეს გააკეთეს ნაციონალურმა ზონდერ-ბრადებმა. ჩვენ მოვიყვანე 120-კაციანი ზონდერ-ბრადი, რომელსაც ხელმძღვანელობდა იმერეთის დღევანდელი გუბერნატორი, ლაშა მაქაცარია. მას ხელმძღვანელობდა კიდევ საერთაშორისო სროლის ფედერაციის დღევანდელი თავმჯდომარე არა უფროსი. ეს ძირითადად გიგია გულაგას ზონდერ-ბრადი იყო. როდესაც ნაციონალურმა ნაგეს, რომ ჩვენთან არგუმენტები არ ჰქონდა, რადგან ნაგეს მხარდამხარობი გაცილებით მაღლა ვიდეით, ნაციონალურმა წევრებთან შედარებით, ასევე საკრებულოს ტრეზორიდან ძალიან მეტად ვარკვევდი მხოლოდ სააკაშვილს საკრებულოში ყოფნის დროსაც და გამარჯობების შემდგომაც. ერთდროით, რაც მათ დარჩა, იყო ნილი. თუ ვერ ვიტყვიდი სიტყვა „აუშუსტ“, ეს იყო ნილი. ნილბის სროლა დაიწყო. თუმცა, ნილბი რამ იცის, კარგად ვიცი. ეს იცის ვინმე და ვირსება ნილი ნაყენი არ არის. ასე რომ, ჩვენ მათგან ეს ნილი არ გავყენია.

— კი ამბობთ, რომ ნაციონალურის ნილბი არ გენვით, თუმცა, იქნად გამოიხარო, რა შედეგებიც ბოლო რამდენიმე არჩევნებზე აჩვენებ, შეიძლება ითქვას, ბოლომდე ჩვენს ნილბს ნაციონალურმა. ასე არ არის?

— ჩემი ჩანჩილა მათ ნამდვილად ვერ შეძლეს, მაგრამ ხალხს ჩანჩილა სხეზე გვაქვს. როდესაც სახელმწიფო გადატრიალება დღემდე 2003 წელს, ვიცოდით, რომ ქართველ ხალხს სააკაშვილი და მისი თანამოაზრეები ჩანჩილადნენ. ჩანჩილა, აბა, რა არის, როდესაც საკრებულოს ერთი მესამედი დღეს უკვე დამოუკიდებელ სახელმწიფო არის ცნობილი. იქ ქართველებს აღარ აჭაბუნებენ, არამედ უფრო აფხაზებსა და სახამაშეში, არამედ კიდორის ხეობებში კი, ანუ ისტორიულ დაღის ხეობაში აღარ არიან ქართველები. რა არის ეს, თუ არა ჩანჩილა? ჩანჩილა აბა, რა, როცა დასებმა რევოლუციის შემდეგ 60%-ით იმაცა; რომ სიკვდილიანობა გაიზარდა. უცხოეთში ნამსვლელობა რიცხვმა კატასტროფულად იმაცა. მარტო შარშან 200 000 კაცი გავიდა საკრებულოდან საშუალოს საძებნელად. ჩანჩილა, აბა, რა, მშობიარეებს უფასოდ მშობიარობის უფლება რომ არ აქვთ და ერთიანი კვითარი რომ შემოიღო? ასე რომ, ჩვენ კი არ ჩავგინებდნენ ნაციონალურმა მოძრაობამ, ჩვენ ხალხთან მართლები ვართ, რადგან რევოლუციის დროს უარი ვუთქვი პოსტებზე, კაბინეტებზე, პერსონალურ მანქანებსა და უამრავ ფულად შემთავაზებაზე. დიდ ფულს გვათავაზობდნენ სააკაშვილი და ნაციონალური მოძრაობა ერთადერთი რამისთვის: გავსულიყვიით რევოლუციის დროს და სააკაშვილის გვერდით დამდგარიყვიით. სააკაშვილი რევოლუციის შემდეგაც მოვიდა ჩვენთან პარტის ოფისში თურქულ ალასანი-ასთან ერთად და შემოგვთავაზა ხელისუფლების შუაზე გაყვივა, ანუ პირველი პირები უნდა ყოფილიყვნენ ნაციონალური, ხოლო მეორე პირები — ლეიბორისტები ყველა დონეზე. იქნებოდა ეს პრემიერ-მინისტრის მოადგილე ვიცე-პრემიერი, ვიცე-პრემიერი, ვიცე-გუბერნატორი და ა.შ. ჩვენ ყოველივე ამასზე ჩვენს პირად პოლიტიკურ ამბიციას უარი ვუთქვი და ქართველ ხალხს ვაჩვენებ ჩვენი მტკბალიობა, როგორ უმისაღეს პოლიტიკოსს, განარბოს საკუთარი პოლიტიკური კარიერა უმისაღეს, რომ თქვენს სიმართლეს სწორად ამ სიმართლის გამო, რომ სააკაშვილი დღეს ხელისუფლებაში აღარ გვაკრებთ თუნდაც იმ მომენტში, რა რეიტინგიც გვაქვს. 25%-ზე დაბლა ბოლო 3-4 წელია ლეიბორისტული პარტის რეიტინგი არ ჩამოსვდა, მაგრამ ადგილობრივ არჩევნებშიც და საპარლამენტებშიც არ გვაკლებენ 6-7%-ს. ასე რომ, ეს არის არა ჩვენი რეიტინგის არქონა, არამედ — ტრატული გაყვალბების შედეგი, იმის შედეგი, რომ ქვეყანაში გაქანებული ავტორიტა და დეიტატურა.

— როგორ ვიჭობრბა, რატომ ვიჭობრბა საზოგადოების

მასთან ჭიდაობა ყველას უჭირდა. ტიტულოვანი მოწინააღმდეგეები ბევრჯერ ჰყავს გამწვანებული. მიუხედავად იმისა, მაგრამ სპორტულმა იდებლმა ზურგი აქცია და ოლიმპიადაზე სხვა წაიყვანეს. რომან მარსაგიშვილი მასთან ნაკრების მიღმა ევროპის ჩემპიონატის ფინალის წაგების გამო აღმოჩნდა.

საბჭოთა კავშირის ნაკრებში ადგილი მან პირველის გადახერხების გამო კინალამ დაკარგა, პირველი კი საერთაშორისო ტურნირზე, მთელი პოლიტიკური ნინ გადაინერა.

რა მოხდა მიუხედავად იმისა, ვინ უსაყვედურა პირველის გადახერხების გამო, როგორ ჩამოიტანა ამერიკიდან ძველი აღთქმა, რატომ არის ჭიდაობა უფრო ადვილი, ვიდრე პოლიტიკური ბრძოლა, ამის შესახებ დეპუტატი რომან მარსაგიშვილი ახალ თაობას ესაუბრება.

რომან მარსაგიშვილი:

— ყაზბეგში დაიბადე და იქ დაიწევი სკოლაში სიარული. ძალიან პატარა ვიყავი, როცა ჩვენს სოფელს დიდი ტრაგედია დაატყდა თავს — ზეგვი ჩამოწვა, ჩვენ გვერდით მცხოვრები 7 ადამიანი დაიღუპა. ჩვენ გადავრჩით, მაგრამ სოფლიდან წამოსვლა მოგვიხდა. ჯერ გლდანის სპორტულ სკოლა-ინტერნატი უსწავლობდი, მერე ჩემს დედის მხატვან გადვედი საცხოვრებლად. ჭიდაობაზე მოვიყვანიე დავიწევი სიარული. თავიდან სპორტულ ტანვარჯიშზე შევედი. სხვათა შორის, სწორედ ამ სახეობამ განაპირობა, რომ ჭიდაობაში გარკვეული წარმატებები მოვიპოვე. ჭიდაობა თავიდან მხოლოდ გატაცება იყო, შემდეგ ვაღივალე და გახდა რადიანზე შედეგებზე ხარ დამოკიდებული. ამხელა შრომა გაქვს ჩადებული და შედეგი აუცილებლად უნდა მომიპოვო. შრომამ ტყუილად არ ჩამოარა. საქართველოს პირველობაზე დაუმარცხებელი ვიყავი. ათი წლის განმავლობაში ჩემს ნონაში პირველი ნომერი ვიყავი. ახლა საქართველოს ჩემპიონი რომ გახდები, მსოფლიოზე, ევროპაზე და ოლიმპიადებზე ავტომატურად შეგიძლია წასვლა. მაშინ საბჭოთა კავშირი იყო. საერთაშორისო ტურნირზე რომ გეხატებოდა, საბჭოთა კავშირის ნაკრებში უნდა მოხვედრილიყავი, ამ ნაკრებში მოხვედრა კი დიდ სიითვლებთან იყო დაკავშირებული.

— ასეთი ძელი იყო საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მოგება?

— კონკურენცია, რა თქმა უნდა, ძალიან დიდი იყო. ნაკლები კონკურენცია არც საქართველოს ჩემპიონატზე ყოფილა. საბჭოთა კავშირის ნაკრებში რომ მოხვედრილიყავი, მხოლოდ მოგება არ იყო საკმარისი. იყო ასეთი მოქმადე, ტარიელ აღბეგაშვილი. მან სამჯერ მოიგო საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატი, მაგრამ მსოფლიო პირველობაზე მხოლოდ ერთხელ წაიყვანეს.

— ასე ქართველები რომ იყავი, იმიტომ ხდებოდა?

— ერთ-ერთი მიზეზი ესეც იყო. საბჭოთა კავშირში ქართველი სპორტსმენებს დიდად არ გვერდობდნენ. ქართველებს ძლიერი ჭიდაობის სკოლა გეკონდა, მაგრამ არანაკლები ძლიერი სკოლები ჰქონდათ ჩრდილოკავკასიელებს. უზბეკები, რუსები თუ უკრაინელებს. ახლა მსოფლიოსა და ოლიმპიადებზე წასვლა გამარტივებულია, მაშინ კი... ეს დრო რომ ყოფილიყო, იმ ათი წლის განმავლობაში ორ ოლიმპიადას და 7-8 მსოფლიო ჩემპიონატს მაინც ვიჭიდავებდი. ამაზე ძალიან მწყდება გული.

— თუცა, როგორც ამბობენ, თქვენს ნონაში დაუმარცხებელი არც ერთი მსოფლიო და ოლიმპიური ჩემპიონი არ დაგიტოვებიათ.

— დამარცხებული ბევრი მყავს. იყო ასეთი ბულგარელი ავილოგი, მერე თურქეთის მთავარი მწვინდელი გუნდი. დამარცხებული მყავს დასკოლიც. მოგებული მაქვს იამურ ალიევის თვის. დავამარცხე მსოფლიო და ოლიმპიური ჩემპიონი ამერიკელი უელსი, მოგებული მაქვს ირანელი მანსოორ ბარზიგარისთვისაც. მათ მართლა კარგად ვაჩვენებდი.

— საბჭოთა კავშირის ნაკრებში რამდენჯერ მოხვდი?

— საბჭოთა კავშირის ნაკრებში 4 წელი ვიჭიდავე. 1972 წელი ოლიმპიური თამაშების წელი იყო და ყველა შეგებრებას ძალიან დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა. სწორედ იმ წელს დამეპარათა ფილტვების ანთება. ევროპის ჩემპიონატზე რომ წავედი, ახალი დამავარდნილობა ვიყავი. საკმაოდ სერიოზული მონაწილე-მდევნი მიყავდნენ. ყველას სერიოზული ბუტები დავამარცხე. ფინალში გვერდობოდას წავედა. არადა, მასთან არ უნდა წავეყო. როგორც უკრძალვითაა, ფილტვების ანთება მქონდა. სველი პლევრითი ორი თვე ვინძე. ამან გარკვეულად გაუზარა იქონია ჩემს მომხდევანზე. ფინალში ადინაია აღარ მეყო და შეხვედრა წავედა. ამის გამო ოლიმპიადაზე არ წამოვიხვე. არადა, თითქმის გადახვევითი იყო, რომ მიუხედავად იმ უნდა წავსულიყავი. ოლიმპიური ნაკრების ფორმაც მომეცა, პიჯაკიდან დამხვედრი, პალატრებითა და ცხვირსახევი დამთავრებული. ევროპის ჩემპიონატის შემდეგ ჩემ მაგიერად სხვა დააყენეს ნაკრებში.

— ვინ დააყენეს?

— წარმომოხიოთ ისი იყო, გუსივი, უკრაინის სახელით გამოდიოდა. იმ დროს ის 31 წლის იყო, მე კი 22 წლის ვიყავი.

— მასზე რატომ შეაჩერეს არჩევანი?

— გადამწყვეტი როლი, ალბათ, იმან ითამაშა, რომ ის არმიილთა სპორტულ კლუბს წარმოადგენდა. ასეთი გეგმა იყო, რომ ოლიმპიადაზე 4-5 კაცი უნდა წასულიყო არმიილთა სპორტული კლუბიდან. ამიტომაც წაიყვანეს მიუხედავად იმისა, რომ ოლიმპიადებზე ვსარბობდი.

— კარგად გამოიქცა?

— არა. — როგორც ამბობენ, სპორტში, ისევე, როგორც საერთოდ ცხოვრებაში იდებლს ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს, თქვენ სპორტში სპირაღს გვალაგებდათ იმდროინდელი?

— შეიძლება ითქვას, რომ ბევრჯერ არ გამიმართლა. ამის ნათელი მაგალითია ის, რაც მიუხედავად იმისა, რომ მოხდა, ცხოვრება საერთოდ ასეა, მაშინვე რაღაცა ხაზზე რომ დაუდებია ამ ხაზით წავა ბოლომდე.

— თქვენ ხალხზე რამდენჯერაც გეხატებდნენ. ვინ და ხად შეგარკვეთი ეს სახელი?

— ის ამერიკაში მოხდა. სადაც მსოფლიო თასზე გამოვდიოდი. მე ძალიანმეორე არ ვიყავი. არ მქონდა კუთხი. მე სისწრაფვას და ცრუ მოძრაობებზე ვიყავი ორიენტირებული. ტენიკური ვიყავი და ორივე მხარეს კარგად ვიციტებდი ყველაფერს. ამიტომ იყო ძნელი ჩემთან ჭიდაობა. წელან იტებლზე ვსარბობდი და ალბათ ამის ბრალიც იყო, რომ 1973 წელს ხერხემალზე შემეკმნა სერიოზული პრობლემა. დისკოზი დამემართა. 7 თვე გაუნჩრველად ვინძედი. ურავით დამაგორებდნენ. ამის

პირჯპრის გადახერხის გამო ნაკრებიდან პირისხაპღან

დეპუტატმა რომან მარსაგიშვილმა ამერიკიდან ფსალმუნები მალულად შემოიტანა

გამო ჩემი სანაკრებო პერსპექტივა მოკვდა. ათუსა ჭიდაობისთვის თავი არ დაშვივებია.

— ზმდეგები როგორი გქონდა?

— საკმაოდ სერიოზული ტურნირები მოვიცე იაპონიაში, ამერიკაში და გერმანიაში, მაგრამ, როგორც უკვე გითხარით, ჩემი სანაკრებო პერსპექტივა მოკვდა.

— ყველაზე მეტად რომელმა ნაკებამ დაგწვევიათ გული?

— 1972 წელს ევროპა რომ წავედი. ის ნაკება რომ არა, მიუხედავად იმისა, რომ წავედი. ნაკება მწელი გადასატანია, მაგრამ, როცა სპორტში ხარ, უნდა შევეყო, რომ ხანდახან წავედი. ჩვენ, მოჭიდავეები, ნაკება-მოგების ყოველთვის ერთმანეთის მეტობრებად ვრჩებიოდი.

— მეტობრებად ვრჩებიოდი, ამბობთ. ძნელი არ იყო ამის გაკეთება?

— ჩვენ, მოჭიდავეებს, განსაკუთრებული ურთიერთობა გვაქვს. თავად სპორტის სახეობა ასეთი ვაგაკურთ. ახლოს ხარ ადამიანთან. თუ მოინანაღდევე მოგიგო, პირველი შენ ულაცავ. ეს რანილობა. ავილთ თუნდაც კრივი, მონინალდეგები ერთმანეთს ურტყამენ და მერე ულაცავენ. მოგება ორივეს გვინდა, მაგრამ ხან ერთი მოვიგებ, ხან მეორე. ჩვენ ცხოვრებაშიც მეტობრებად ვრჩებიოდი. ხერხემალზე პრობლემაში რომ მქონდა, ყაზბეგში ვინძედი. იყო ასეთი ვლადიკავკასელი მოჭიდავე ხასან ზანგიევი. ჩემი ამბავი რომ გაიგო, სულ მაკითხავდა. მხირად მოდიოდა ჩემთან ელბრუს კორიკვი. სამსუხარობად, არც ერთი დღეს ცოცხალი აღარ არის. ძალიან კარგი მეტობრება მქონდა ირანელ მანსოორ ბარზიგართან. მან ერთხელ ადიდასის კამიშონიანი მოხატული მაჩუქა. მაშინ სანაკრებო სპორტსმენებს შულის სპორტურები გვეკვებოდა. ადიდასის სპორტული მოსაცემელი იმით ფუნზე ვაღვანე მაგარი იყო.

— ამ ირანელთან შეხვედრის წინ გადანიერეთ პირჯპარი?

— კი. მაშინ 21 წლის ვიყავი. თბილისში საერთაშორისო ტურნირი ტარდებოდა. ერთ-ერთი შეხვედრა ბარზიგართან მქონდა. შეხვედრის დაწყებამდე ცოტა წინთ აღერ მან დაიწყო თავის რჯულზე ლაცვა. მე რითი ვიყავი იმაზე ნაკლები, მოგტოვალდი და მეც დაიწევი ლაცვა. ვახსენე ჩემი მთა-ბარის სოფლადაც, ვთხოვე, ხელი მოემათათ და პირჯპარი გადავიწერე. მთელი პოლიტიკური მგანაგებლის მეთაურებით იქ იყო. პირჯპარი რომ გადავიწერე, იხინი არც კი დამინახავს.

— თითარ გაბელობის მერე „ლუჩენკებში“ გადახერხილ პირჯპარის დიდი რეზონანსი მოკვდა. შენიშვნის გარეშე ალბათ არც თქვენ დაგტოვებდნენ.

— რა თქმა უნდა, თანაც, მე ოთარზე ბევრად ადრე გადახერხე საჯაროდ პირჯპარი. კარგად მახსოვს, ცუკას ერთ-ერთი წარმომადგენელი როგორ შემოვიარა და დამინყო საყვედურები, ეს რა ვაკევიყო.

— ვინ იყო ეს ადამიანი?

— მიიღი, მის სახელსა და გვარს ნუ დავასახელებთ, ვიტყვი მხოლოდ იმას, რომ ის საზოგადოებისთვის ცნობილი ადამიანია. ერთი ამბავი ამიტება პირჯპარის გადახერხის გამო.

— პრობლემები შეეკმნათ რაზე?

— ამ ტურნირის შემდეგ ამერიკაში ტარდებოდა მსოფლიო თასი. ნაკრებში აღარ მიპირებდნენ შეყვანას. — პირჯპარის გადახერხის გამო გიპირებდნენ ნაკრებიდან გაორცხვას?

— ასე გამოდის. ორი კვირის განმავლობაში მთელი ამბები მიიღიდა. მერე მაინც შემიყვანეს ნაკრებში. ამაში დიდი როლი გიორგი სინარულიმეც ითამაშა. მან მიხარა, თუ ლაცვა გინდა, ილოცე, ოღონდ, ჩუმად ილოცე, გულიშობი.

— ამის შემდეგ კიდევ თუ გადანიერეთ პირჯპარი დარბაში?

— გადახერხე. სხვათა შორის, იმავე ტურნირის ფინალში გადახერხე პირჯპარი. ეს ძალიან სწრაფად გაეკავე. ვითომ მისცემელს ვისწორებდი.

— თქვენი პირჯპარი პოლიტიკურის წვერებს აღარ შეუმწეცია?

— როგორ არა, მაგრამ ვითომ ვერ დანახეს, ამ ტურნირის შემდეგ ამერიკაში წავედი. იქ ჩაკაცაგომ ტარდებოდა საერთაშორისო ტურნირი. ამერიკელმა მოჭიდავემ ძალიან ძვირფასი ნივინი მანუჭა. ეს იყო 1816 წელს გამოცემული იერუსალიმის ფსალმუნები და ძველი აღთქმა. საზექარმა ძალიან გამახარა, იმავე დროს, საგონებელზეც წავედარი.

— საგონებელში რატომ ჩაქარილი?

— ამ ნივინის ნაშთობა ძალიან რთული იქნებოდა. რელიგიური ლიტერატურის შემოტანის გამო შეიძებოდა სერიოზული პრობლემები შექმნოდა, რომ ეცოვა, ნივინსაც ჩამომართვენდნენ. არადა, არ მიხდოდა ამ ძვირფასი ნივინის იქ დატოვება. საგულდაგულად დავამლე და ისე შემოვიტანე. საზღვარზე ეს ნივინ ვერავინ მიპოვა. სამსუხარობად, მაინც დამეკარგა.

— როგორ დაეკარგათ?

— ნივინი ჩემს ახლობელს დემურ ქავთარაშვილს ვათხოვე და იმან დამიკარგა. მაშინ ეკლესიური არ ვიყავი, მაგრამ მწამდა.

— ეკლესიური არ ვიყავი, ამბობთ, თუმცა, მთელი პოლიტიკურის წინ პირჯპარის გადახერხის ბევრი ეკლესიური ვერ გატედა?

— ლმობი ყოველთვის მწამდა. უბრალოდ, მინდა, რომ ეს რწმენა უფრო განვამტკიცო და ეკლესიურად ვიტვებო.

— როცა აქტურ სპორტს თავი დანახებუ, სამწვინელო კარიერაზე არ გიფიქრიათ?

— ჭიდაობას თავი რომ დავანებე, თავიდან ვიყავი საქართველოს ნაკრების მეთრ მწვინელი, თან შინაგან საქმეთა სამინისტროში ვმუშაობდი. მწვინელობის თავი მალევე დავანებე. ყაზბეგის განბეგობი რომ ვიყავი, რაღაცნაირად ჩავერთე ისე ამ საქმეში. ნაკვეთისთვის ჩაიყვანე მწვინელი, ლალი ვალიშვილი. ნესიერი ადამიანი იყო. სავარაუდომო ლუბი არ იყო ყაზბეგში. ვლადიკავკასიაში ჩავედი, სოლან ანდელიც მაშინვე. ვალიშვილი კარგი მწვინელი გამოდდა. შედეგიც მალევე ენახეთ. მას შემდეგ შედეგი აღარ ყოფილა. ახლა მინდა, რომ ამ საქმეში ისევე ჩავეყო რაღაცნაირად.

— თქვენ სოხან ანდივი ახსენეთ, რომელიც თქვენი მეგობარია. ქართველ-სპორტს კონფლიქტმა თქვენს მეგობრებს ჩრდილი ხომ არ მიაყვანა?

— სახედნიერად — არა. მე ძალიან ბევრი მეგობარი მყავს ჩრდილოეთ კავკასიაში, მათ შორის, ოსი მოჭიდავეებიც. მათთან დღემდე მეგობრული ურთიერთობა მაქვს. სოხან ანდივი ჩემი მეგობარია. მას ძალიან უყვარს ქართველები. სხვათა შორის, როცა პირველი კონფლიქტი მოხდა, მოჭიდავეებს ცვცვად სიტუაციის მოგვარება. ამ საქმეს გურამ საღარაძე თაობობდა. ჩვენ პოლიტიკაში არ ვერვითყვით. ვინცინდა, ეს კონფლიქტი სახალხო დიპლომატიის მოგვეგვარებინა, დამხინსირებული მხარეები შევევრებინათ. სამსუხარობად, მაშინ ეს არ გამოვიცა. ის კონფლიქტი, რაც ჩვენ შორის მოხდა, ძალიან ცუდია. იმდრო მაცხს, ყველაფერი გაუმჯობესდება. ჩვენ ისევე გამოეხატება სერიოზო ენას. მოჭიდავეებს ეს ურთიერთობები არც ახარდნოს ვაგანწყვიტა.

— მოდიოც ცოტა თქვენს ამპიონადელ საქმიანობაზეც ვიხატებოდა. იმისათვის, რომ დეპუტატი გამხდარიყო, შესაძლებელი იყო თქვენს როგორ უფრობით, ისიც იღლის ბრალი იყო, რომ ორჯერ მოგებულ არჩევნებში ნაკებად ჩაივთავლეს?

— მიიღი, იმ ნაკებას იღებლს ნუ დავაბრალეობთ, რადგანაც არჩევნები, რომელიც 1999 და 2003 წელს ჩატარდა, სამართლიანი ვერ იქნებოდა. მაყორიტარული არჩევნები მესამე ცდაზე, 2008 წელს მოვიცე.

— საჭეურ მიღეთ არჩევნებში მონაწილეობა. რა იყო ეს, სპორტული ინტერესი გქონდათ, რომ არჩევნები მოგვით?

— შეიძლება, სპორტული ინტერესიც იყო, მაგრამ მთავარი მაინც სხვა მიზეზია. მე მაყორიტარობა იმიტომ მინდოდა, რომ ჩემი ყაზბეგისთვის რამე გამოეყვინა. ახლა მთის კანონზე ვმუშაობთ. ამ კანონის მიღება მაღალმთიანი რეკონსტრუქცია და ჩემი ყაზბეგისთვის ძალიან მნიშვნელოვანი იქნება. ხალხი ნამდვილად ამოისუნთქავს. ჩემი მხრდან ყველაფერს ვაგაკევიც, რომ ეს საქმე გამოვიცე. ისე, პოლიტიკა ადვილად ნამდვილად არ არის.

— ისე, ხად უფრო ადვილია ბრძოლა, ხალხზე თუ პოლიტიკაზე?

— რა თქმა უნდა, ხალხზეა. ჭიდაობა ბრძოლის ალბი სახეობაა. ერთიერთზე ჭიდაობა, პოლიტიკაში კი ვერ გავიგე, ვინ გიპირისპირდება. როცა ჭიდაობა, იცი, რა უნდა გააკეთო, პოლიტიკაში კი ამ მხრივ უფრო მეტი გაურკვეველობაა. ჭიდაობა მაინც სულ სხვა იყო.

— თქვენი შვილი თქვენს გზას რომ არ გაყავა, გული ხომ არ გეწყდება?

— არა, გული არ მწყდება. ისე კი, გამიხარებოდა, ჭიდაობას რომ გააყოლდა. მიყვანე კიდევაც ჭიდაობაზე, მაგრამ ინტერესი არ გამოავლინა. მეც აღარ დამიძალბია. რაც ცუდი ბავშვი დაკავდება სპორტში, მით უკეთესი იქნება ყველასთვის. ამ შრივე ჭიდაობა მაინც განსაკუთრებულია. სპორტის ეს სახეობა მრავალფეროვან აკტივობებშიც ადამიანს. ჩემმა შვილმა რამდენიმე დღის წინ გაიცნო შესტფორში დავიი ხასალევიშვილი. კაცი ოლიმპიური და მსოფლიოს ჩემპიონია. ჩემი არმიილი ვადარეული იყო, ასეთი მორბეული ადამიანი არ მინახავსო. სპორტ-ადამიანის სხეულთან ერთად სულაც აწრთობს. ამიტომ მოყვრებად ყველას, ბავშვები სპორტზე ატარონ.

აღაიიანა ეკლესიაში ბაზრებაულად უნდა ილროსო

ნათია ხურციღავა

**15 თებერვალს
მახირმაფიერებელი სამყარო
მიჩქის დღესასწაულს
აღნიშნავს. ხა აჩის მიჩქა?
იხობს უნდა აღვნიშნოთ და
ხამენად ვაგჩქებუბო იმ
ძველ სიჯიციას, ხაჯ სახელის
დაქმნების ქიხიანელი
ნესია?**

ამ კითხვებით მივმართებ სიო-
ნის საკათედრო ტაძრის მღვდელმთა-
ხურს, მამა გიორგი სანაშაშელს.
— ტაძარში დგომა და წირვა-
ლოცვაში მონაწილეობა ყველაზე დი-
დი მსხვერპლია, რომელიც შეუძლია
ადამიანმა გაიღოს. ამ მსხვერპლს
ყველაზე მეტად შეინირავს უფალი, —
ამბობს მამა გიორგი.

**— მამა გიორგი, მირქმის
დღესასწაულის ისტორიაზე მოგვი-
ყვიბო, რომელიც 15 თებერვალს
აღინიშნება...**

— ძველი აღთქმის ეპოქა დამ-
ძიმებული იყო იმ მდგომარეობით,
რომელიც იყო იმ დროს. ისინი
ელოდნენ მესიას, მის მოსვლას წუთი-
წუთით. მესიანისტური მოლოდინი
გამაფრთხილებელი იყო. სხვადასხვა
წარმოდგენა ჰქონდათ მაცხოვრის
შობასთან დაკავშირებით. ზოგს ეგ-
ონა, რომ მაცხოვარი აუცილებლად
უნდა შობილიყო სამეფო პალატებში.
მაცხოვარი იქნებოდა ის პიროვნება,
რომელიც ისრაელიანებს რომაელებს
ტყვეობიდან გამოიხსნიდა. გერა-
ელები განიცდიდნენ რომაელების ბა-
ტკონობას პირველ საუკუნეში. რო-
გორც აღვნიშნეთ, სხვადასხვაგვარი
მოლოდინი იყო მაცხოვრის შობას-
თან დაკავშირებით, მაგრამ, სრული
ჭეშმარიტებით ვიგობი, რომ მაცხოვ-
არი იმე ბეთლემში, ბაგამ, გამოქვა-
ბულიში ქალწულ მარიამისგან. ბუნებ-
რივია, მაცხოვრის მოლოდინი აისა-
ხებოდა მოსეს რჯულში, თორამ,
რაც არის ებრაელების სჯული. საე-
რი ხელისუფლებაც, ფარისევლები
პარტია, საღვკვეცილები, ისინი იყვნენ
პიროვნებები, რომლებმაც სულს უკ-
ვდავების არ სჯეროდათ. ფარისე-
ვლების პარტია ეკლესიის უხედლესი
გამოდიოდა და ხალხში სადღესი
ავტორიტეტი ჰქონდა. როგორც გა-
დახვდა, რომ ებრაელებად ბერძნულ
ენაზე უნდა თარგმნილიყო ძველი
აღთქმის სახელი ნივინი, 70 მთარ-
გმნილი გაეგზავნა სათარგმნად. ეს-
ანის ნიხანს არმეფეელებს ნივინი
შეხდა სემიონ მთარგმნელს. სემიონ
იხარჯნის პირველი მთარგმნეა
ადილს, სადაც ამოიკითხა: აჰა,
ქალწული მიუდგეს შუეს ძე და უწ-
ოდინ სახელი მისი ებრაული, რომელი
არს გაცოა გამოშხმული. სემიონი
არ ფრახის ნაკითხვისას დაეჭვდა,
როგორ შეიძლება, ქალწულმა შუეს
ქ. ესანის ამ სიტყვაში შესვლითაო,
თქვა და გადაწყვიტა, რომ „ქალწულ-
ს“ ნაცვლად ჩაენერა „ქალი“. ამ
განხარავის მთარგმნელ სემიონის
ანგელოზი ეჩვენა და აუწყა: შუენ არ
იხილავ სიკვდილს, ვიდრე არ იხილავ
მესიას, ქრისტეს, ამ წუთისთვის
მოლოდინებულს ქალწული მარიამის-
გან. ღრმად მოხუცებული სემიონი
(მოხუცი იყო, როგორც ხელი მაჰყო
ესიას ნივინის თარგმნის) 200 წელი
ყოვდა გარდაცვლიდა, სანამ ნი-
ხანსარმეფეელებმა არ ახდა და არ
შუე ქალწულმა მარიამმა მაცხოვარი.
როგორც მაცხოვარი იმე ბეთლემის
ბაგამ, მე-8 დღეს სახელი უნდა
დაერქმიათ, მოსეს რჯულის მიხედ-
ვით ტაძარში უნდა მიეყვინათ ჩვილი.
მარიამა იოსები და ყოვლმწინდა
ღვთისმშობელი ყრმით ხელში მივი-
დნენ ტაძარში, ტაძრის კარბჭესთან
შეხდათ სემიონი, რომელიც ტაძარ-
ში მახურებდა. როგორც მამა ყრმა
ნახა, მასში ამოიკრთო სულიწმინდის
მადლი განკაცებული ღმერთი მაც-
ხოვარი და მიიჩქვა და წარმოთქვა
ძალიან მნიშვნელოვანი სიტყვები: ან
განუხრებ მონა შუენი მუფეუ სიტყვი-
საებრ შუენისა მშვიდობით, რამეთუ
იხილეს თვალთა ჩემთა მაცხოვრება

შენი, რომელი განუშხადე წინაშე
პირსა ყოვლისა ერისასა. ნათელი
გამობრწყინებდა წარმართთა ზედა
და ამდენად, სემიონმა შუენი ყრმა
იესო, ღმერთი და უთხრა, რომ ახლა
დროა, განუხსენოს მას. სემიონი
დაიღალა ამ წუთისთვის სიცი-
ხლით, ფაქტიურად, მისი თანამედ-
როვე აღაბრებ იყო დარჩენილი. 200
წელი არ არის მტრეე უამი. შუენი
ადამიანი სიცოცხლის ხანგრძლივ-

სახელი არ ჰქვია. სწორედ ტაძარში
ხდება ბაგემის სახელის დარქმევა.
ნესის მიხედვით მშობლები შუერმე-
ვენ სახელს, უკეთეს შემთხვევაში,
ნათლია. საერაული სახელით მოე-
ლენ ეკლესიაში, მოძღვარი წარმოთ-
ქვამს ამ სახელს და ამ სახელით
შემოიყვანს ყრმას ტაძარში მოძღვ-
არი. ეკლესიად მოვლას მონა ღვთისა
ჩვილი სახელითა მამისათა და მისათა
და სულისა წმიდისათა, შევალს სახ-
ელსა შუენსა და თავანს სცემს ტაძარსა

**ბიბა ბაგეში, იმ წმინდანის სა-
ხელს არქმევენ. დღეს ყოველი მეო-
რე თითქმის გიორგი და მარიამია...**

— ძალიან კარგია, როგორც
ამ თუ იმ წმინდანის სახელს ამოეფა-
რება ადამიანი და იმ მნიშვნელობის
ქვეშ მოექცევა, თუნდაც იმის გამო,
რომ იმ წმინდანების სახელების სხო-
ნა არ იმლება, მაგრამ, თუ ისტორიის
თვალს გადავავლებთ, ვნახებთ, რომ,
მაგალითად, წმინდა ნიკოლოზი, მი-
რქულიის არქიეპისკოპოსი, არავის
სახელის მფარველობის ქვეშ არ
ყოფილა.

**— ეს მან თვითონ მოიბო-
ვა...**

— რა თქმა უნდა, ასევე
წმინდა გიორგიმ, წმინდა მარიამ-
მა, წმინდა ბარბარემ მათ თავიან-
თი ცხოვრების წესით მოიპოვეს,
დაიმსახურეს და განწმინდეს სა-
ხელები. ადამიანმა თავისი ცხოვ-
რების წესით, ის სახელი, რაც
ჰქვია, უნდა განწმინდოს.

**— რაც შეეხება ნათლო-
ბის სახელს და საერო სახელს,
უპირატესი ნათლობის სახელია?
ზოგჯერ ადამიანებს არც ახ-
სოვი ნათლობის სახელი...**

— ეკლესიაში არსებობს
სპეციალური ლოცვა, როგორც
იესო ადამიანმა, რომ ის არის
მონათლული, მაგრამ არ ახსოვს
ნათლობის სახელი და მინდობა-
ნაც სურვილი აქვს, წმინდანის
სახელი ერქვას. მას ეკითხება სპე-
ციალურად სახელების ლოცვა,
რომლის შედეგადც ერქვება წმინ-
დანის სახელი. რა თქმა უნდა,
უპირატესი ნათლობის სახელია,
მაგრამ, ვიმეორებ, ადამიანმა თა-
ვად უნდა განწმინდოს სახელი.
ესა თუ ის სახელი შინაარსის
მატარებელია. მაგალითად, გი-
ორგი ბერძნული სიტყვაა და მი-
ნის მოქმედს ნიშნავს. უმბარასო
სახელი, რა თქმა უნდა, არ უნდა
დაეარქვათ შვილს, რადგან სა-
ხელს დიდი მნიშვნელობა აქვს.

**— მაგალითად, ადამი-
ანის გარდაცვალების დროს, ბა-
შვიდის გადახდის დროს ნათ-
ლობის სახელი უნდა დაეიქ-
სირდეს?**

— აუცილებლად ნათლო-
ბის სახელი უნდა დაეიქსირდეს,
რადგან, რა სახელიც ქრმევა
ადამიანს ნათლობის დროს, იმ
წმინდანის მფარველობის ქვეშ
ექვევა. მაგალითად, ქალს საერო სა-
ხელი ყენია ჰქვია, ნათლობით ის არის
ეკვანია. ამ ორივე სახელი მოიხს-
ნიება ადამიანი, ორივე სახელს მითი-
თება შეიძლება.

**— რაც შეეხება მფარველ
ანგელოზს, რომელიც ადამიანს
ჰყავს, ამ ზე რას გვეტყვი?**

— ყველა ადამიანს თავისი მფარ-
ველი ანგელოზი ჰყავს. ამ წუთისო-
ველში რომ მოდის ადამიანი, ის,
ბუნებრივია, ანგელოზის მფარველო-
ბის ქვეშ არის უფეე. მაგრამ, ის არ
უნდა გაეგიათ, რომ საუბარია წმინ-
დანებზე, მაგალითად, წმინდა ნიკო-
ლოზზე თუ წმინდა გიორგიზე. ანგე-
ლოზი სხვა მფარველობაა, ესა თუ ის
წმინდანი კი — სხვა. წმინდანს სხვა
მეუხება აქვს ადამიანისთვის. მფარვე-
ლი ანგელოზი უსახელო ჰყავს ყვე-
ლა ადამიანს, შობიდან მოყოლებული.
გარდაცვალებამდე, რაც შეეხება წმინ-
დანებს, რომელი წმინდანის სახელსაც
ამოეფარება ადამიანი, შესაბამისად,
მას შესთხოვს მეუხება. სახელების
შესახებელია, რომ არ ერქვას ადამი-
ანის უნდა გიორგი, მაგრამ წმინდა გიორ-
გის უნდა სთხოვდეს მეუხებას. არასი-
ხანდალე იქნება, თუ ადამიანი გიორგი
ჰქვია და წმინდა ნიკოლოზს არ
სთხოვს მეუხებას. ეს იქნება დამო-
რეუბელი მართლმადიდებელი წმინ-
და და ეკლესიისგან. ადამიანმა
წმინდანი წმინდანს უნდა სთხოვს
მეუხებას ამა თუ იმ საკითხზე დაკე-
შირებით. მაგალითად, ღლია მარ-
თას ვიხობი ერის გამთავრებას,
ერის აღორძინებას, განათლებული-
ბას, წმინდა გიორგის ვიხობი ჩვენი
ქვეყნის მფარველობას და დავცავ,
მწეფრის დაძლიერებას. წმინდა ნიკო-
ლოზს ვიხობი სამღვდელმთავრის გაძ-
ლიერებას, რადგან წმინდა ნიკოლო-
ზი მღვდელმთავარი იყო, სამღვე-

ლობა ამიტომ მას სთხოვს კეთილ-
მორწმუნეობას და კეთილად მსხვერ-
პლის შერჩევას, ასევე წმინდა ნიკო-
ლოზი ქალწულთა გამათხოვებლად
მოიხარება. მონამე ბარბარეს ვიხობი
შემწეობას და იმ მნიშვნელობის
შემწეობას, რომელიც მას ჰქონდა,
როგორც შუბლი მოუშვია დიოსკორეს მახელს, უწ-
მინდა წარდგა მამამისის წინაშე და
ასე მორგო უბრუნელი გვირგვინი
ქრისტესგან. სწეულების ვაშს შემწე-
ობის ვიხობი წმინდა პანტელეიმონს.
პანტელეიმონ მკურნალს მიეახლებიან
სწეულები და მას სთხოვენ განკურნე-
ბას. ასევე რუსეთში ცხოვრობა წმინ-
დანი მატრონა, უფერცლო მკურნალი
კოსმა და დამიანე, კვიროსი, იოანე,
კრილოსი, სამსონი. უამრავი წმინ-
დანი, რომელთაც ადამიანმა უნდა
სთხოვოს მეუხება ამა თუ იმ საკით-
ხზე.

**— მამა გიორგი, ტაძარში
რომ საბრძოლო ადამიანი, აუცილებლად
უნდა ათბობს სახელი თუ შეიძლე-
ბა, ისე მოლოცვის ხატები? რისი
სიმბოლოა სახელი?**

— სახელი ადამიანის სული
მდგომარეობის სიმბოლოა. როგორც
სახელი ანათებს და იწებს, ასევე
უნდა იწვევს თითოეული ქრისტი-
ანი და გახს უნდა უნათებდეს მორე-
ადამიანს. რა თქმა უნდა, შესაძლებე-
ლია, რომ არ ათბობს სახელი ადამი-
ანმა. მთავარია მისი სულის მდგო-
მარეობა. სახელი არ განსაზღვრავს
მის დამოკიდებულებას ღმერთთან. რა
სარგებელია, რომ ადამიანმა დაანთოს
რამდენიმე სახელი და წარმოადგინა
არ ჰქონდეს საწმინდოებაზე, ვე-
რინება სახელი. ხშირად მექანიკური
მადლობა, რაც არ შეიძლება მით
უფრო სარწმუნეობის მიმართ. ანთე-
ბეს თუ ის სახელი შინაარსის
მატარებელია. მაგალითად, გი-
ორგი ბერძნული სიტყვაა და მი-
ნის მოქმედს ნიშნავს. უმბარასო
სახელი, რა თქმა უნდა, არ უნდა
დაეარქვათ შვილს, რადგან სა-
ხელს დიდი მნიშვნელობა აქვს.

**— სახელი შესანიშნავი ღვთის
ნიშანია?**

— რა თქმა უნდა, სახელი
შესანიშნავია, როგორც სხვისკვერი, რო-
გორც ზეითი კანდელისთვის, ნებისმი-
ერი შესანიშნავი ეკლესიაში მოსატყინი,
მაგრამ ძველი კეთილად უნდა იქნეს
შერჩეული. მაცხოვარი თავად ამბობს
სახარებაში, რომ თუ შენს მასთან
ურბად ხარ, საკურთხევის წინ და-
ახვე შენს ძვირს და მიდი შენს
მასთან, დაუბნე მის წინაშე და შენო-
ბა სთხოვე. მხოლოდ ამის შემდეგ
მიდი და შემოიწირე მსხვერპლს. ხში-
რად ადამიანი ურბად არის მორე
ადამიანთან, არ ელბარება მოვლას,
ჩემთვის, განკითხებასა, წყნა აქვს
მორე ადამიანის და არ ცდილობს
ამის გამოხირობას. ამ მდგომარეო-
ბაში მფარველი ადამიანები მოდიან და
ვიხარებიან კიდევ, რაც ძალიან მიკ-
ვირს. მაცხოვრის სიმწიფეების ვიხარე-
ბიან და მერე დაბრკოლებული გა-
იკლებული კითხვობები: ხომ ვე-
არები, ხომ დავიდარო ტაძარში,
ეკლესიურად ვცხოვრობო და რატომ
გავაქვს დაბრკოლება? იმიტომ რომ
მექანიკურად ვმოქმედებ ამ შემთხვე-
ვაში და არ ვინებარე ჩვეს სულს,
სხეულს, სულით დამამბიებული მო-
ვდივარ, რომ შეუხარობი. რა თქმა
უნდა, ასეთ მსხვერპლს უფალი არ
შემწავს. მსხვერპლს მექანიკურად
და გაუარებლად არ უნდა იყოს
შემწეობა. ასეთივე მსხვერპლია ტა-
ძარში დგომა და წირვა-ლოცვაში
მონაწილეობა. ასეთ მფარველობაში
ადამიანი საკუთარ თავს სწორავს
მსხვერპლად ღმერთს. მე ვუწერობ, ეს
ყველაზე ალბათური მსხვერპლია,
რადგან დავით მუღსაღვლე სწორედ
ამას ბრძანებს 50-ე ლეღუმში:
„მსხვერპლს დღვისა არს სული შე-
მუსრვილი, გუცი შემუსრვილი და
დადაბლებული“. ეს არის ყველაზე
მთავარი მსხვერპლი, უფლის წინაშე
შემწეობი. ამ ყველაფერის შემდეგ
დაინარჩენი, რა თქმა უნდა, კეთილად
შემწეობა.

ბას სთხოვს ღმერთს. სიცოცხლის
ხანგრძლივობა მაშინ არის კარგი,
როგორც ადამიანი ღვანდობა და
მნიშვნელოვანი როლი აკისრია ამ
წუთისთვის. პირველ რიგში, ად-
ამიანმა სულის გადარჩენაზე უნდა
იფიქროს და არა ასაკის ხანგრძლი-
ვობაზე. რა სარგებელია ადამიანის
თვის, რომ იცოცხლოს 200 წელი და
სამოლოდ თვალი ჯოჯოხეთში გა-
ახილოს? რა თქმა უნდა, ჯობია,
მცირე ხნით იცხოვროს ამ წუთისო-
ველში და დაიფიქროს სამარადსობა
დიდება უფალთან, უჭიწობი გვირ-
გვინი, სადაც არის საუფრო მოუკ-
ლებელი.

**— ტაძარში მირქმის დღესა-
წაულზე სპეციალური წირვა-ლოც-
ვა ტარდება. როგორ უნდა აღვნიშ-
ნოთ ეს დღე მართლმადიდებლებ-
მა?**

— მართლმადიდებელ სამოცი-
ქელო ტაძარში აღესრულება მირქ-
მის დღესასწაულთან დაკავშირებუ-
ლი სპეციალური ღვთისმსახურება.
უწმინდეს პატრიარქს ღვთისმშობლის
ღვთისმსახურება არაერთხელ ჩაუტარ-
ებია მირქმის დღესასწაულთან და-
კავშირებით. მე მახსენდება 2006 წელს,
როდესაც უწმინდესმა პატრიარქ-
მა სიმონის საკათედრო ტაძარში აღ-
ვალენა მირქმის დღესასწაულთან და-
კავშირებული ღვთისმსახურება. მო-
სეს რჯული ითვალისწინებდა შობი-
დან მე-8 დღეს ჩვილის ტაძარში
მოვლას. შემდეგ მე-40 დღეს მოჰყო-
ვდა ტაძარში დედასთან ერთად.
დედას ეკითხება განწმენდის ლოცვე-
ბა. დღეს მოსეს რჯულიდან ეს წეს-
ჩვეულება ისევ აღესრულება მარ-
თლმადიდებელ ქრისტიანულ ტაძარებ-
ში. მე-8 დღეს ტაძარში მოჰყავთ
დედებს ყრბები და სახელს არქმევენ.
დაბადებიდან პირველი რვა დღე ბაგეს

წმინდას უხსნა შიშითა შენითა, უფა-
ლი. ასევე ეკითხება ასეთი ლოცვა
„გობიოდენ, მიხატებელი ღვთისა
მშობელი ქალწული, რამეთუ შენგან
განხორციელდა მხსენილი სოფლისა
ქრისტე ღმერთი ჩვენი. იხარებ შენცა
მოხუცებულ მართალ სემიონ, რა-
მეთუ მიიჩქე მკვლავს ზედა განწმინდა-
ვისთფეული სულთა წყენითა, რომე-
ლი მოგაბრძობებს დიდს ნვალობას“.
მე-8 დღეს ბაგემის ტაძარში მოყვა-
ნა სწორედ სემიონ ღვთისმშობელს-
თან არის დაეკვირვებული.

**— სახელის დარქმევის დღე
უფრო რა დღე?**

— დაბს. მირქმა, მიხუტება სეი-
მონ ღვთისმეტყველისგან არის სწო-
რედ სახელის დარქმევა. სწორედ
სახელის დასარქმევადა მოიყვანა ყო-
ვლანმინდა ღვთისმშობელმა ჩვილი იე-
სო ტაძარში, სადაც მათ სემიონი
შემხსენდა. არა მხოლოდ მაცხოვარი,
არამედ ყველა შობილი ასე მოჰყავდათ
ტაძარში, რომ სახელი დარქმევათ
მისთვის.

**— დღეს არის ეს ტრადიცია
საქართველოში?**

— არის, საბედნიეროდ, თუმცა
— ნალექად. ვინც არის განცხობიერ-
ებული საეკლესიო ცხოვრებაში, ვისაც
მოძღვრება აქტიური ურთიერთობა
აქვს, ვინც მოძღვრის ლოცვა-კურთხე-
ვის ქვეშ არის, ის ამ ტრადიციას
იცავს. ასეთი უფაბეთ იცავენ ეკლესი-
ის წესს, მოჰყავთ ჩვილი მე-8 დღეს
და, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, სპეცი-
ალური საკითხები ითხოვება. მე-40
დღეს განწმენდის ლოცვა ეკითხება
დედას, რომელიც ჩვილთან ერთად
მიდის ტაძარში.

**— როგორ უნდა შევურჩიოთ
ახალშობილის სახელი? ახლა ხში-
რად წმინდანების სახელს არქმევენ.
წმინდანის ხსენების დღეს თუ და-**

სოფი მარსო — ფრანგი ანა კარენინა

სოფი მარსოს ეროვნული ფრანგი კინომსახიობი ჯაქად მიიჩნევენ. ხმობენდა ჰოლივუდში კახიკა ანსო. განსაკუთრებული ჰოპჯახობა მოიპოვა ფილმებით — „ამაცი გული“, „ანა კარენინა“ და „ჩემი ღამეები თქვენს დღეებზე უკეთესია“.

ბავშვობა

მარსო 1966 წლის 17 ნოემბერს დაიბადა პარიზის ახლოს მდებარე პატარა ქალაქ ვანტილში. მამამისი შორეული რეისების ტრაილერის მძღოლი იყო, ხოლო დედა პატარა ფრანგულში მუშაობდა გამყიდველად. მშობლებს ძალიან ცოტა დრო რჩებოდათ გოგონას აღზარდვლა, ამიტომაც სოფის ხშირად უწევდა მარტო დარჩენა. ამას გამო ხშირად მშობლებს ეურჩებოდა და მათ რჩევებს არ უსმენდა.

სოფი არც სკოლაში გამოჩნებულა ბევრი თობით და პრაქტიკულად არასდროს ასრულებდა საშინაო დავალებებს. გოგონა დროს უყენებდა ნაწინა კუთხეში ატარებდა, თუმცა, თავი მსახიობობაზე ფიქრი ყოველთვის უტრიალებდა და მის ოცნებებს საზღვარი არ ჰქონდა.

როდესაც კინოში გადალბა დაიწყო, არაფრის გაკეთება არ ვიცოდა, მაგრამ ვხვდებოდი, რომ კინო ერთადერთი იყო, რომელსაც შეეძლო ჩემი სულის სიცარიელე შევსო. მაშინ მიხვდი, რომ ცხოვრებაში იოლი გზა არ არსებობს. იმ საქმეს, რომელიც გიყვარს და გინდა გააკეთო, ძალიან ბევრი შრომა სწევდა და ამისთვის ბევრი მშარე დღეების გადატანაც საჭიროა, — განაცხადა მოგვიანებით მარსომ.

კინოკარიერის დასაწყისი

კინოგადასაღებ მოედანზე სოფი მარსო შემთხვევით მოხვდა. ერთ-ერთ თავის მეგობართან საუბრისას შეიტყო, რომ რეჟისორი კლოდ პინოტი არასრულწლოვან გოგონებს აგროვებდა თავისი კინოპროექტისთვის და გადაწყვიტა, ქატიონზე მისულიყო. რამდენიმე ატას პრეტენდენტს შორის მთავარ როლზე 14 წლის სოფი მარსო იქნა დამტკიცებული. ასე მოულოდნელად გახდა ფანტილური გოგონა კინოსახიობი.

ფრანგულმა რომანტიკულმა კინოკომედია „ბუმი“ განაწილებულ წარმატებას მიაღწია. ეს იყო პირველი ფილმი, რომელმაც სოფი მარსოს წარმატება მოუტანა. მან ყველასთვის მოულოდნელად შესანიშნავად ითამაშა 13 წლის გოგონის როლი, ხოლო ფილმმა ყველა მართლმაც გააჩაჩრა როგორც შემოსავლებით, ასევე საერო ცნობით.

ფილმი იმდენად პოპულარული გამოდგა, რომ რეჟისორი იძულებული გახდა, 1982 წელს „ბუმი 2“ გადაეღო, რომელიც კიდევ უფრო წარმატებული გამოდგა. სოფი მარსო კვლავაც შეუდარებელი იყო და „სუზარის“ პრემიაც დაიმსახურა. ეს ყველაფერი გახდა 16 წლის ასაკში და ნაილუს ატეხა, რომ სოფის დიდი მომავალი ელოდა.

წარმატებული სტარტის შემდეგ დაიწყო მას მსახიობმა რეჟისორების დიდი ყურადღება დაიმსახურა. პრიოდუსერებმა ყურადღებით ადევნებდნენ თავს ახალ ტალანტს, 1984 წელს კი შესანიშნავი მსახიობების, ჟერარ დეპარდიესა და კატრინ დენევის გვერდით ითამაშა ფილმში „მადლი“.

იმევე წელს მარსო უკვე პარტნიორობას უწევს აღ პოლ ბელმონდოს ფილმში „მხიარული ანდგომა“. მიუხედავად დიდი პოპულარობის ვარსკვლავების გვერდით ითამაშის მარსო არ დაზარდებულა და, მართალია, მისი კარიერა ნელა, მაგრამ მანც მიიწვედა სიმადლისკენ. ფრანგულ კინოეკრანებში ყოველწლიურად გამოდიოდა ფილმები მისი მონაწილეობით. ერთი, მას ჯერ კიდევ არ სცილდებოდა მარსოების იმიჯი, რასაც ვერ ეგუებოდა და რომ გაქცეულა, სანახაობრივი როლები ითამაშა ფილმებში „ცელსი სიყვარული“ და „პოლიცია“.

ფრანგული მელოდრამა „ცელსი“ სიყვარული ანევი ფულავსკის მიერ იქნა გადაღებული ფილორ დოსტოვესკის რომანის „დიოტი“ მიხედვით. თუმცა, სცენარის მიხედვით მოქმედება არა მე-19 საუკუნის რუსეთში, არამედ საფრანგეთში ხდება.

იმევე წელს ჟერარ დეპარდიე კიდევ ერთხელ გახდა მარსოს პარტნიორი ამჯერად ტრილერში „პოლიცია“. ამ ფილმში მარსო წარკოდილერებთან დაკავშირებული გოგონის როლს ასრულებს, რომელიც ყველას და ყოველთვის ყველზე ეკიდება. გამოხატვის არც დეპარდიეს გამოც გამოდგა. ფილმის ბოლოს სასიყვარულო სცენამ კი პურიტანული ამერიკელები ცენზურის მხრივ ააღივია. თუმცა, მარსო ამ ფაქტს ლიბალურად შეხვდა და სულაც არ აპირებდა, თუნდაც მსგავსი როლები დღემდე მის შესრულებიან.

— დღემდე, დამიფრეს როგორი შეიძლება იყვნენ დეზალირები საფრანგეთში? არაფერი მაქვს იმის სანინაღმდეგო, რომ კარგზე გავიხადო. სასიყვარულო სცენასაც, ისევე, როგორც სხვა ნებისმიერ ფილმში, თავისი დატვირთვა აქვს. გახილული სხეული შესაძლოა გახდეს ქალური სიმბოლო, — განაცხადა მარსომ ამერიკელთა კრიტიკის შემდეგ.

სოფი მარსოსთვის უკვე ნორმად იქცა ეთამაშა ისეთი მსახიობების გვერდით, როგორებიც იყვნენ ფილიპ ნუარე, დეპარდიე, დენევი,

ბელმონდო. ამას არა მარტო პოპულარობა, არამედ მასურებელთა სიყვარულიც მოჰქონდა. თუმცა, მას ნიჭიც საკმარისი ჰქონდა და მარტო პარტნიორების სახელები დიდებას ვერ მოუტანდა. თუმცა, ხედავდა, რომ მას არც ისე ხშირად იღებდნენ ფილმებში და გული ამ ფაქტზე სწყვებოდა.

— ფრანგ რეჟისორებსაც ისეთივე რვეულარულიობით რომ მივეწვიე ფილმებში, როგორც ამას ამერიკელები აკეთებდნენ, სამშობლოდან არ წავიდოდი, — აღნიშნა მოგვიანებით სოფი.

90-იანი წლების დასაწყისი

ამ პერიოდში მარსომ ამერიკულ კინოში შეაბიჯა. ეჭვიან ფრანგულ კულტურას მისი ახალი ნაბიჯი ცუდად არ შეუფასებია, რადგან

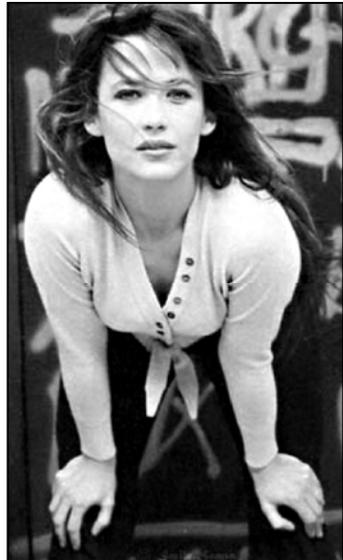
მარსო თავის ქვეყანაში დიდი პოპულარობით სარგებლობდა. ამერიკაში პირველად ახველ ფულავსკიმ მიიწვია, რომლისთვისაც მარსო დიდი ხნის ნაცნობი იყო. სწორედ მისი მყარობით გახდა მარსო პოპულარული პოლიფუნქციური კინოს სამყაროში.

დასაწყისისთვის მარსოს მაინცდამაინც დიდი სახელი არ ჰქონდა, ამიტომ არც მშობლიურ საფრანგეთს იცნებებდა და ჯერ რომანტიკულ კინოკომედია „ფანდინა“ მიიღო მონაწილეობა, შემდეგ კი ფილმი — „დარტანიანის ქალიშვილი“.

ჯერ კიდევ ახალგაზრდა მსახიობი დიდი ენერჯია იღო და მასაც მისი ბოლომდე გამოეცნება სურდა.

„ამაცი გული“

ჭადრაკში არსებობს ერთი სვლა ცხენით, როდესაც ერთხელად მეცხვაც ეშუქრები და დედოფალსაც. სწორედ ეს სვლა გააკეთა მარსომ

სომ 1995 წელს და პოლიფუნქციური გადაწყვიტა. ამის გამო მას ბევრი დაიწინეს გადატანა მოუხდა, მაგრამ თავისი მანც გაიტანა. ამერიკულ კინოში მისი აღიარების სანახი ისტორია გახდა. დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლი შოტლანდიელები ინგლისის წინააღმდეგ — ეს ფაქტი უფვეს საფუძვლად 1995 წელს მელ გიბსონის მიერ გადაღებულ ფართომასშტაბიან ფილმს „ამაცი გული“.

ფილმში მარსომ ფრანგი პრინცესას, იზაბელას როლი ითამაშა.

— ის ლამაზია, ფრანგი და კარგი მსახიობი. იზაბელას როლის შემსრულებელს ამ 3 თვისებებიდან, 2 მანც უნდა გააჩნდეს, — განაცხადა გიბსონმა და მარსო როლზე დამატკიცდა, თავად გიბსონმა კი ფილმში მთავარი გმირი და მარსოს გმირის საყვარლის როლი ითამაშა. დადიოდა ხმები, რომ იმ პერიოდში მათ შორის რომანიც იყო გაჩაგრებული, თუმცა შემდეგში გაირკვა, რომ ეს მხოლოდ ჭორის საფუძველზე ხდებოდა — გიბსონი თავის ცოდნად და 5 შვილიან აგრძელებდა ცხოვრებას, ხოლო მარსომ მუდმივად გაყი ანუქა.

„ამაცი გული“ გახდა „ოსკარის“ რამდე-

ამ ფილმის შემდეგ ამერიკულმა კინოსამყარომ კიდევ ერთხელ აღიარა ფრანგი მსახიობის ნიჭი.

იმევე წელს სოფი ფრანგულ კინოსაც დაუბრუნდა და ითამაშა რაფაელ ბიდუს რომანის მიხედვით გადაღებული შესანიშნავი მელოდრამაში „ჩემი ღამეები თქვენს დღეებზე უკეთესია“, რითიც კიდევ ერთხელ აღაფრთოვანა თავისი ქვეყნის მასურებელი.

2000-იანი წლები

საუკუნის დასაწყისში მარსო არა მარტო ფრანგი და ამერიკელი მასურების საყვარელი მსახიობი გახდა, არამედ დიდი პოპულარობით სარგებლობდა კორეაში, გერმანიაში, რუსეთში, თუმცა, მსახიობს უხდებოდა მძიმე პერიოდების გადატანაც, რადგან ყველა ფილმი ერთხანად პოპულარული არ იყო და კრიტიკის ობიექტაც ხდებოდა.

ახალ საუკუნეში მისი პირველი წარმატებული როლი გამოდგა ფილმში „ბელფეგორი — ლურჯის მოჩვენება“. აღსანიშნავია, რომ თავად ფილმის გადაღების სწორედ ლურჯი მიმდინარეობდა. ამ ფილმის შემდეგ მარსო კიდევ უფრო სასურველი მსახიობი გახდა რეჟისორებისთვის, რომლებიც მზად იყვნენ, მის ყველა პირობას დათანხმებულიყვნენ.

2003 წელს მარსომ ითამაშა მორიგ ინტელსურენტოან კომედიაში „ალექსი და ემა“, რომელმაც ნეგატიური გამოხატული მშოვა კრიტიკისთვის შერის. თუმცა, მარსომ მალევე „გამოასრორა“ ყოველფერი — 2004 წელს მან მედლის როლი ითამაშა ფილმში „სადაღმდეგ“.

მასურებელი არც მისი ბოლოდროინდელი ნაშუქებების შემდეგ დარჩენილა გულგრილი. ფილმები „სანოლეს მთიერ მხარეს“ და „არ მიიხილეთ“ საკმაოდ წარმატებული გამოდგა.

მარსო ჯერ ისევ „ქორფა“ და, როგორც ვარაუდობენ, უახლოეს მომავალში კიდევ რამდენიმე სერიოზულ როლში უნდა ვიხილოთ.

კინოს გარეშე

ფილმების გარდა, მარსო წარმატებულად ითამაშოს თეატრშიც. მისი დებიუტი 1991 წელს შედგა „ვერიდიკში“, რომელსაც შედეგ „მოლიერის“ პრემია მიიღო.

1995 წელს მარსო რეჟისორადც მოგვევლინა, როდესაც 11-წუთიანი მოკლემეტრაჟიანი ფილმი გადაიღო.

რეჟისორობა მარსომ 7 წლის შემდეგაც სცადა — ამჯერად გადაიღო სრულმეტრაჟიანი ფილმი „მელაპარაც სიყვარულზე“, რომელმაც კანადაში გამართულ ფესტივალზე საუკეთესო რეჟისორისთვის ჯილდოც დაიმსახურა.

1996 წელს მარსომ ბედი მწერლობაშიც სცადა და ნახევრად ავტობიოგრაფიული ნიჭი „მატყვარა“ გამოცადა.

მარსოს ძალიან უყვარს იოპან სებასტიან ბახის მუსიკის მოსმენა, ასევე სიმოწვენება აჩქებს ხატვას. დახატული აქვს საყვარელი მწერლების პორტრეტები, რომელთა შორის არიან ტალსტოი და ვაგოა. მარსო რამდენიმე ცნობილი ბრენდის სახეა, ხოლო პოლიფუნქციური ყველაზე ლამაზი კინოვარსკვლავებში მე-18 ადგილზე გაიხდა.

ჩიხვი ცხოვრება

მარსო ორჯერ არის გათხოვილი. მისი პირველი მეუღლე ანევი ფულავსკი იყო, რომელიც სოფიზე 24 წლით არის უფროსი. მათ თანაცხოვრებას მოჰყვა ვაფი ვინსენტი.

2002 წელს წველი ერთმანეთს დაშორდა და ამის მიზეზი სოფი იყო, რომელიც ამერიკელი პროდიუსერი ჯიმი ლემელი შეუყვარდა. მათ ერთმანეთი 1995 წელს „ამაცი გულის“ გადაღების დროს გაიცნეს. უყვარს ბაზმი ჯჯომმა, ბავშვებთან თამაში, გემრიელი საჭმლის კეთება.

დასაწყისი მე-16 გუნდზე

— ფორმაში ნელ-ნელა შედინარდ და თავის უნარებს. კმაყოფილი ხართ საკუთარი პროგრესით? —

— ოტიმალურ ფორმაში არ ვარ, ეს არის ჩემი მაქსიმუმი, მაგრამ, რა შედარება, ადრე ვერაფერს ვაკეთებდი, ახლა ნაკლებად მანუებებს ფეხი, რაც უკეთესი თავის შესაძლებლობას მაძლევს. ნახევრისთვის სასურველ ფორმაში ჩავდგები.

— ბალტიის ლიგაზე „რედუბისის“ წინააღმდეგ 22 ნუთი 18 ქულით „როკის“ ბომბარდირი გახდით, ხოლო „ლიგაბასთან“ — საუკეთესო მესასე.

— „რედუბისის“ წინააღმდეგ შეტევაზე ვიყავი კონცენტრირებული, ხოლო „ლიგაბასთან“ პასებზე მქონდა აქცენტი გაკეთებული... ვფიქრობ, გუნდის გამარჯვებაში გარკვეული წვლილი შევიტანე, რაც მთავარია, ორივე მატჩი მოვიგეთ.

— ბალტიის ლიგაზე „როკის“ რა შანსები აქვს? —

— ბალტიის ლიგაზე ფლეი-ოფში განხლვის დიდი შანსი გავქვს და შედეგებიც. მთავარია, რომელ ადგილს დავიკავებთ, სასურველია მე-2, მე-3 ადგილებზე გავიდეთ, ანუ შევიძინოთ ერთი სეზონი, რომელზეც ახლა ვიმყოფებით. ერთი თამაში გვასვლავ გველის, ერთი — სასაღმ. სტრუქტურა ალბათ გავაუმჯობესებ, მაგრამ ამ ორივე მატჩის მოგება მნიშვნელოვანია.

— ეტრონის ჩემპიონატზე რას იტყვიან? —

— რა თქმა უნდა, ნაკლებად ძლიერი გუნდები არიან, ვიდრე ბალტიის ლიგაზე. 1-2 გუნდია ძლიერი, ვისთანაც დამატებითი თამაშები გავქვს ხოლმე, დანარჩენებთან კი თუ გავაძვირებ თამაში, ეს უკვე ჩვენი პრობლემაა და არ ნიშნავს იმას, რომ ისინი გვეჯობიან. ესტონეთის ჩემპიონატში აბაღალი დონისაა და არ უნდა გავაძვირებდეს, ნების, ფინალში გასვლა.

— „როკის“ მწვრთნელს ინდრიკ ვესბანსს როგორ დაახასიათებთ, როგორი დამოკიდებულება აქვს თქვენ მიმართ? —

— მწვრთნელთან მხოლოდ საქმიანი ურთიერთობა მაქვს. მას ვარჯიშზე ვხვდები ხოლმე. ინდრიკს ახლა განსაკუთრებული შეხედულება აქვს კალათბურთზე, ვიდრე ადრე. ახალგაზრდებზე, სწრაფ შეტევებსა და ღია თამაშზე აქვს გაკეთებული აქცენტი, შესაძლოა იმიტობ, რომ ვითოწნავს ახალგაზრდას, სულ რაღაც 30 წლისაა.

— გუნდში როგორი ატმოსფეროა? —

— ყველაფერი კარგადაა. გუნდის წევრები ძალიან თბილად არიან ჩემ მიმართ, ადამატიცა არც კი გამჭირვებია, ვეცხოვრობთ და ერთმანეთს ესტუმრებით კვირეცს. — ნაკრების თემაზე გადავიყოფი: სულ ახლახან ჩატარდა ევროპის ჩემპიონატის კენჭისყრა. რას იტყვიან ჩვენს ჯგუფზე და რა არის ხართ მეტოქეებზე? —

— საკმაოდ სასურველ ჯგუფში მოგხვდით. ჩემი აზრით, შანსი გავაქვს, მაგრამ ალბათ სხვებზე ჩემნაირად ფიქრობენ და ნაკლებად არ იქნება ადვილი თამაშები. მომენტის უფლება არც ერთ გუნდთან არ გავქვს, ყველაფერი მაქსიმალურად, 100%-ით უნდა დავიხარებო, განსაკუთრებით კი — რუსეთთან. რუსეთთან მატჩს მხოლოდ სპორტული მნიშვნელობა არა აქვს და, თუკი გავიმარჯვებ, მთელ საქართველოს ძალიან გაეხარებო. მთავარია, ჯანმრთე-

ბიორგი სინსაკა მამა ხლება

ლად ვიყოთ, ტრავმებმა ხელი არ შეგვიშალს და ვფიქრობ, ყველასთვის ანგარიშგასანევი ძალა ვიქნებით. — რა არის ჩვენი უმთავრესი მიზანი ევრობასკეტზე? —

— ჯგუფთან გასვლა. მეორე ჯგუფურ ეტაპზე კი ერთი თამაშის მოგებაც კი დიდი შედეგი იქნება. მთავარია, პირველი ეტაპი დაველით. დებიუტისთვის ესეც ძალიან დიდ მიღწევად ჩათვლება. — თუ ესაუბრეთ ნაკრების სხვა წევრებს ამ თემაზე? რას ფიქრობენ ისინი? —

— ტელეფონით ვესაუბრე ვიქტორ სანიციასა და ზაზა ფაჩულიას. ისინი განარბუნებლი იყვნენ. ვფიქრობ, გაგვიმართლა და ახლა ყველაფერი ჩვენზეა დამოკიდებული. კენჭისყრამ თავისი საქმე გააკეთა, ახლა ჯერ ჩვენზეა. — ჩვენი ნაკრების მთავარ მწვრთნელთან ხომ არ გისაუბრიათ? —

— იგორ კოკოშკოვიან არ მისაუბრია. ალბათ, ისიც კმაყოფილია. — რას ფიქრობთ ჩვენი ნაკრების ნაჭურვალზე? ამერიკელი ტორინ გრინზე, როგორ მოერგოს ის გუნდს და უნდა კვლავდეთ თუ არა მისგან ბევრად უკეთესი თამაშის? —

— გრინისთვის პირველი წელი იყო ნაკრებში. აქედან გამომდინარე, ვფიქრობ, კარგად ითამაშა და ძალიან დავეცხმარა. მომავალ წელს ალბათ უკეთესად და თავისუფლად ითამაშებს, ყველაფერი კომპლექსი მოუხსნება და უცხოდაც არ იგრძობს თავს. ვფიქრობ, წლებადველ თამაშებში უფრო შედეგიანი იქნება. — კენჭისყრის ბევრი გამოხმაურება მოგვკა. საავგენტო სპორტსმენს ჩვენს ნაკრებზე ვრცელი სტატიაც გამოაქვეყნა, სადაც თქვენს პრეტენზიებსა და პოლუსებზეც გასახვილდა ყურადღება. თუ გაცენით ამ მასალას და იზიარებთ თუ არა რუსი ფურნაღისტის შეხედულებებს? —

— როგორც ჩანს, სტატიის ავტორს ჩვენი შარბანდელი თამაშები მქონდა ნანახი, სადაც მე აშკარად არ ვიყავი ფორმაში. 5 თვე არც ერთ გუნდში არ ვირიცხებოდი, პლუს ტრავმა მანუებდა და ჩემი შესაძლებლობების ნაწიერს ნახუვარსაც ვერ ვაფლენდი. რაც შეეხება იმას, რომ მოედინის ხედავს არ მაქვს, ამაში ვერ დავეთანხმები. ჩემი პლუსი სწორედ მოედინის ხედავა. ასევე ვერ გავიხარებ იმ აზრს (და არა მარტო მე), რომ სანიციებს ტექნიკა აკლია ამ მხრივ. არც ვგაყვას. მანუჩარ მარკოვილის დონის მსრულელი რუსები ნამევილად არ ჰყავთ. —

— იმ ქვეყნებთან, სადაც ვითამაშობთ, რომელს ანიჭებთ უპირატესობას და სავერული აქტსუარი თუ გავს? —

— ჩამება ძალიან მიყვარს. ვეცდები „შოპინგებზე“. მოდას არ მივეყები, ჩემი სტილი მაქვს. მიყვარს თავისუფლად და სპორტულად ჩამება, მომეზღული შარვლები. უპირატესობას განსაკუთრებით ჯინსებს ვანიჭებ. ედებსა და პურანგებზე ვეცდები, უპირატესობა მაქვს, მაგრამ მინც ვვიდებო. ამის გამო სახლში სულ მეჩურებინა, კლასიკური სამოსიც იყიდეთ, მაგრამ არ მიყვარს, ჩემს გემოვნებაში არ ვდებია. რაც შეეხება აქუსუარებს, განსაკუთრებული არაფერი მაქვს, მაგრამ სულ ვატარებ ჯეკარს და მინდა გიორგის შედალოს. — რა მუსიკას უსმენთ, რომელია თქვენი სავერული ფანრი? —

— ყველაფერი უსმენს მუსიკას ვუსმენ, განსაკუთრებით მიყვარს ბარი ვაითი, ჩემს ყველაფერს განწყობას ერგება. ქართული მუსიკიდან მომწონს „კახაგრები“. ხანდახან ჰიპ ჰოპსაც ვუსმენ. —

— იმ ქვეყნებთან, სადაც ვითამაშობთ, რომელს ანიჭებთ უპირატესობას? —

— ესტონეთი მომწონს. მართალია, აქ ძალიან ცივად და აუტანელი ამინდებია, მაგრამ კარგი ქვეყანაა. საქართველოში ელითერი ხალხი ცხოვრობს, აქ კი მშვიდი ხალხია და ცხოვრებაც წყნარად მიედინება. ადრე სხვაანირად ვფიქრობდი, მაგრამ ახლა, როცა ასაკი მომეზღვა, ვთვლი, რომ თბილისი ყველაზე კარგი ქალაქია და მის ვადაც არსად არ ვიცხოვრებდი. — რომელია თქვენი საოცრებო კლუბი, რომელ ქვეყანაში გსურთ თამაში? —

— ჩემი საოცრებო კლუბია „ბარსელონა“, ქალაქიც ძალიან მიყვარს, ფესურთშიც ამ გუნდს ვეულშემატვობოთი თვლი. ოჯახი, „ბარსელო“ თამაში ჩემი ოცნებაა. —

— ყველაზე მეტად ვინ არ რა გენატრებთ საქართველოში? —

— ჩემი ოჯახის წევრები და მეგობრები მენატრებიან, კიდევ — ქართული სამხარელო. როდესაც ჩემი მეგობრები ერთად იკრიბებიან, მიერგავენ და მაშინ კიდევ უფრო მეტატრებიან. საერთოდ, ძალიან მომწონს, აქტიური ვარ და აქტიური ცხოვრებით ვცხოვრობ. მიყვარს ბევრი სანარკი და ზუზომბა, ხალხში ყოფნა, უშუქმედოდ და უშობროდ ყოფნა არ მშობიდა. —

— როგორი ხართ ოჯახში და უახლოეს მეგობრებთან, როგორი ხასიათი გავს, რა არის თქვენი ყველაზე დიდი მიზნი და პლუსი? —

— ჩემი პლუსი და მიზნი, ვფიქრობ, ერთი რამ არის — ძალიან თბილი და მეგობრული ვარ, იმას, რასაც სხვას არ ვაფუქვებ, მჭონია, რომ ისინიც არ გამიკეთებენ, მაგრამ ხშირად ყველაფერი საპირსპოროდ ხდება. მჭონია, რომ ყველაფერი თითონა და შავი არაფერი ხდება, ამატოვ უშუქმედაც უკვ სიტუაციაში ვვარდები. ადამიანებთან ადვილად შედეგარ კონტაქტში, ზემეტყვად თბილი ვარ და ურთიერთობაში სახვარს, ოქროს შუალედს ვერ ვეჭერ. —

— როგორი თქვენი გრადიცი ექსტრონობი, რამდენად დატვირთული რეჟიმი გავს? —

— სეზონის ბოლომდე ტარტუში ვარ. თურქეთთან მქონდა შემოთავაზება, მაგრამ ვერ წავიდე. ევროპის ჩემპიონატზე თუ კარგად ვისაბარებებით, ნაკრების წევრებს ალბათ კარგი შემოთავაზება გვექვება. — როგორი თქვენი გრადიცი ექსტრონობი, რამდენად დატვირთული რეჟიმი გავს? —

— დილას და საღამოს ვარჯიშები მაქვს, შუალედში კი ძირითადად ძიანაც და ვისვენებ. ამას ნინთა ნავაგეთი და მწვრთნელმა დაგვსახა — დილას 6 საათზე დაგვიინა ვარჯიში, შემდეგ — 11-ზე და ბოლოს — საღამოს 6-ზე. იმედი მაქვს, მსგავსი რამ აღარ გამოვრდება. თავისუფალ დროს კომპიუტერთან ვატარებ, „სკაი-იით“ მეგობრებს ველაპარაკები ან ფლშ ვუყურებ, ან სადმე მივიდვართ მე და ჩემი მეუღლე. —

— გიორგი, თქვენი ესტრონი სკანდელი უნდა გახსენოთ, ავტოკავრიას ვეცდებით. —

— სერიოზული არაფერი მომხდარა. ეს ყველაფერი ფურნაღისტებმა გააბუქეს, ვინაიდან ცნობები სახე ვარ. —

— ესტრონი შეუღლებთან, ნანა ცინცაძესთან ერთად ცხოვრობთ და მალე მამა გახდებით. რას ნიშნავს ეს თქვენთვის, როგორი შერძინება? —

— ბავშუს დღე-ღამეც ვცხოვრობით, ჰიქის მამა გვდები, ნიკოლოზს ვარქვებთ. 21 წლის დავოჯახდით, მაგრამ ბავშვზე არ გვიფიქროს, ცოტა მოგვიანებით ვეცდებოდით და ასეც მოხდა. 7 თებერვლად 25 წელი შემოსრულდა და საუკეთესო საჩუქარსაც მივიღებ. მამობა ყველაფერსაც განსხვავებული და განსაკუთრებული გრძობია. ჯერ არ დაბადებულა ბავშვი და უკვე მენატრება. ყველას ვურჩევდი, მეტიც და მეტი ბავშვი იყოლიონ. —

— გადავლეთ იმ თემაზე, რომლებიც ვულშემატვობის სპორტულ მიღწევებზე არსაკლებ ინტერესებს. ჩვენს როგორ სტილს ანიჭებთ უპირატესობას და სავერული აქტსუარი თუ გავს? —

— ჩამება ძალიან მიყვარს. ვეცდები „შოპინგებზე“. მოდას არ მივეყები, ჩემი სტილი მაქვს. მიყვარს თავისუფლად და სპორტულად ჩამება, მომეზღული შარვლები. უპირატესობას განსაკუთრებით ჯინსებს ვანიჭებ. ედებსა და პურანგებზე ვეცდები, უპირატესობა მაქვს, მაგრამ მინც ვვიდებო. ამის გამო სახლში სულ მეჩურებინა, კლასიკური სამოსიც იყიდეთ, მაგრამ არ მიყვარს, ჩემს გემოვნებაში არ ვდებია. რაც შეეხება აქუსუარებს, განსაკუთრებული არაფერი მაქვს, მაგრამ სულ ვატარებ ჯეკარს და მინდა გიორგის შედალოს. — რა მუსიკას უსმენთ, რომელია თქვენი სავერული ფანრი? —

— ყველაფერი უსმენს მუსიკას ვუსმენ, განსაკუთრებით მიყვარს ბარი ვაითი, ჩემს ყველაფერს განწყობას ერგება. ქართული მუსიკიდან მომწონს „კახაგრები“. ხანდახან ჰიპ ჰოპსაც ვუსმენ. —

— იმ ქვეყნებთან, სადაც ვითამაშობთ, რომელს ანიჭებთ უპირატესობას? —

— ესტონეთი მომწონს. მართალია, აქ ძალიან ცივად და აუტანელი ამინდებია, მაგრამ კარგი ქვეყანაა. საქართველოში ელითერი ხალხი ცხოვრობს, აქ კი მშვიდი ხალხია და ცხოვრებაც წყნარად მიედინება. ადრე სხვაანირად ვფიქრობდი, მაგრამ ახლა, როცა ასაკი მომეზღვა, ვთვლი, რომ თბილისი ყველაზე კარგი ქალაქია და მის ვადაც არსად არ ვიცხოვრებდი. — რომელია თქვენი საოცრებო კლუბი, რომელ ქვეყანაში გსურთ თამაში? —

— ჩემი საოცრებო კლუბია „ბარსელონა“, ქალაქიც ძალიან მიყვარს, ფესურთშიც ამ გუნდს ვეულშემატვობოთი თვლი. ოჯახი, „ბარსელო“ თამაში ჩემი ოცნებაა. —

— ყველაზე მეტად ვინ არ რა გენატრებთ საქართველოში? —

— ჩემი ოჯახის წევრები და მეგობრები მენატრებიან, კიდევ — ქართული სამხარელო. როდესაც ჩემი მეგობრები ერთად იკრიბებიან, მიერგავენ და მაშინ კიდევ უფრო მეტატრებიან. საერთოდ, ძალიან მომწონს, აქტიური ვარ და აქტიური ცხოვრებით ვცხოვრობ. მიყვარს ბევრი სანარკი და ზუზომბა, ხალხში ყოფნა, უშუქმედოდ და უშობროდ ყოფნა არ მშობიდა. —

— როგორი ხართ ოჯახში და უახლოეს მეგობრებთან, როგორი ხასიათი გავს, რა არის თქვენი ყველაზე დიდი მიზნი და პლუსი? —

— ჩემი პლუსი და მიზნი, ვფიქრობ, ერთი რამ არის — ძალიან თბილი და მეგობრული ვარ, იმას, რასაც სხვას არ ვაფუქვებ, მჭონია, რომ ისინიც არ გამიკეთებენ, მაგრამ ხშირად ყველაფერი საპირსპოროდ ხდება. მჭონია, რომ ყველაფერი თითონა და შავი არაფერი ხდება, ამატოვ უშუქმედაც უკვ სიტუაციაში ვვარდები. ადამიანებთან ადვილად შედეგარ კონტაქტში, ზემეტყვად თბილი ვარ და ურთიერთობაში სახვარს, ოქროს შუალედს ვერ ვეჭერ. —

ლუის სურანი: „ინგლისში ჩავაიონოვოსთვის ჩაიონვილი“

ასტერედაის „აიაქსში“ გატარებული 4 სეზონის შემდეგ ურუგვაის ეროვნული ნაკრების ფორვარი, ლუის სურანი, ზამთრის სტრანსფერი ფაქტის დახურვამდე ცოტა წინი ადრე, 31 იანვარს, „ლივერპულში“ გადავიდა. ინგლისური კლუბის მესვერებს სურანის სანაცვლოდ მოამადიდებლეს 22.7 მილიონი გირანქა გადაუხვედა და, სამხრეთამერიკელის პრემიერლიგაში დებიუტით თუ ვისჯვლებით, ცუდი არჩევანი არ გაუკეთებიათ. სურანის „ლივერპულში“ პირველი შეხვედრა „სტოკთან“ ჩაატარა და მეორე ტაიმში შეცვლაზე შესულმა 15 ნუთი გოლიც მიითვალა. „მერსისაიდლებს“ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნებულ ინტერვიუში საკუთარ დებიუტს სურანისა „ჯადოსნური“ უწოდა. — „ლივერპულს“ რიგები ჩატარებულ სადებიუტო შეხვედრაში გოლის გატანა თქვენთვის რამდენად მნიშვნელოვანია? —

— „ჯადოსნური“ დებიუტი მქონდა. ვფიქრობ, ამაში ყველა დამეწმუნება, რადგან მსგავს რამზეც მხოლოდ ოცნება შემქმდო. მოედანზე გახვდეთ და რამდენიმე ნუთი გოლი გაიტანო, მით უმეტეს „ანფილდზე“ — ეს განხორციელებული ოცნებაა. —

— გატანილმა გოლმა გარკვეული კამათი გამოიწვია — ის თქვენს ანგარიშზე უნდა ჩაისწროს თუ ავტოგოლად ჩაითვალის? —

— ეს გოლი, როგორც ჩემი საკუთარი, ისე ვიზუიმე. იმედა, ვინც საბოლოო გადაწყვეტილებას მიიღებს, მასრს მე დამიჭერს. რაც არ უნდა იყოს, მუთითი მითი კარში შევარდ. —

— პირველი გაცემი თქვენი პირველი მთავარი გოლი როგორია, რამდენად შესაბამისია ის თქვენს მოლოდინს? —

— ყველაფერი უნდად იცოდა, როგორც ნარმოქედინა. ინგლისურ ფეხბურთზე თითქმის სრული ინფორმაცია მქონდა, რადგან პოლანდის ტელევიზიით პრემიერლიგის მატჩებს თვალს ვადევნებდი. ადგილზეც ყველაფერი ისეთივე საუცხოო აღმოჩნდა. —

ინგლისურ ლიგაში ადაპტაცია რა სირთულეებს გიცადათ?

— ძალიან ძლიერი და თანადი ჩემპიონატია, იოლი შეხვედრა არც ერთ გუნდთან არაა. საბოლოო მომენტზე ბევრი არ იქნება, ამატოვ ისინი მაქსიმალურად ეფექტურად უნდა გამოიყენონ. სწორედ ამას უნდა მივჩვიო, რათა ინგლისში საკუთარი შესაძლებლობები სრულად წარმოვიჩინო. —

— პოლანდიაში ძალიან ბევრი მუთი გავკარდით. ინგლისში საკუთარ ანგარიშზე რამდენი გოლის ჩანერას აპირებთ? —

— იმედა, კლუბის ხშირად გატანას ვაფარებდები. თუმცა, ჩემი უმთავრესი მიზანია, კლუბს საქართველოში მდგომარეობის გაუმჯობესებაში დავეხმარო. არა აქვს მნიშვნელობა, კლუბიც გამაქვს თუ უბრალოდ გუნდურ თამაშში ვმონაწილე. ფეხბურთი სპორტის კომპლექტური სახეობაა და არა ინდივიდუალური. —

— „ლივერპულში“ განსაკუთრებულ იმებს თქვენი და გუნდის კიდევ ერთი ჯეზრადირებული შენაძების, კეროლის ნეკლეზე აპყარებენ. —

— „ნიუკასლი“ მის თამაშს თვალს ვადევნებდი და მომწონდა. ის ტიპური მაღალი „9 ნომერია“ და ასეთი მოთამაშეებთან ყოველთვის ნარმატებით ვურთიერთქმედებდი. ასე რომ, ჩვენი სვაცილი მართლაც იმედისმოქმად გამოიყურება. —

— „აიაქსთან“ განიშობდა ძელი იყო? —

— გარკვეულწილად — კი, რადგან იქ რამდენიმე ნარმატებული სეზონი გავატარე. ამ კლუბთან მხოლოდ კარგი მოგონება მაკავშირებს. თუმცა, ეს ფეხბურთია და, როგორც მოთამაშეს, განვითარებისთვის რაღაც უნდა შექვეყვალა, წინსვლა იყო საქორი. —

— თქვენი შეტენა ბევრ ევროპულ კლუბს სურდა და არჩევანი „ლივერპულზე“ რატომ შეაჩერეთ? —

— „ლივერპული“ საუცხოო კლუბია, რომლის რიგებში თამაშზეც წენისმიერი ოცნებებია. ეს კლუბი მუდმივად გაბოძის ევროპისა და პრემიერლიგის ტოპ-კლუბების ოთხეულში შედის. წენისმიერი ფეხბურთისთვის მნიშვნელოვანია, რომ ერთხელ მაინც მოხვდეს დიდ კლუბში. ჩემთვის ეს საუცხოო შანსია. —

— ბლო სეზონებში „მერსისაიდლებს“ არ ბრწყინავენ. —

— მერე რა? გაიხსენეთ, რამდენი ჯილოდ აქვს „ლივერპულს“ მოპოვებული, თან — არც ისე დიდი ხნის წინ. მართალია, ახლა გუნდს გარკვეული დამსახურება აქვს, მაგრამ ახალ მესვერებს მისი მოწინავე უზონივრედ დაბრუნება სურთ და მოხარული ვიქნები, თუ დიდ უნდს ამაში დავეხმარები. — უახლოეს სეზონებში „ლივერპულს“ ბრძოლა რისთვის მოუწევს? —

— ჩვენ ჩემპიონობისთვის უნდა ვიბრძოლო.

მკვლელობა არქეოლოგიურ ექსპედიციაში

(ციკლიდან „გერბო დეტექტივი ელისაბედ ზერკე ხიშვილი – ელისაბეტა“)

დასაწყისი № 33-35

ასეთ პასუხს ნამდვილად არ ველოდი. — პირდაპირ პირდაპირ ასე!

— დიახ, პირდაპირ, ერთადერთი, რაც ჩემს ვარაუდს თუ ცეცხლს გაქაპრებდა, ანდა პირიქით, დადასტურებდა, თვით ქალბატონი მანონი იყო. ყინულთან წყალში რომ სტეპიან, ისეთი შეგრძნებით მივაკაკუე ერთ მშვენიერ საღებავს მისი თოხის კარზე.

— და, აა... Входит... — მომხმა პასუხი. ქალბატონ მანონს დედა გერმანელი კომუნისტი ჰყავდა, ემიგრანტი, მაგრამ თვითონ რუსულად იყო აღზრდილი. კარი შევიდა და შევიდა.

— Слушаю тебя, деточка... — „დეტოჩკას“ მეძახდა.

— ქალბატონი მანონ, დამეხმარე, თუ შეიძლება... — დავეხმარე? С удовольствием. რა პრობლემა გაქვს?

— რაღაც ამეკვიპა, რაღაც ფანტაზია. სიზმარში რომ მოგვლანდებოდა კოვდო, გაიღვიძებ და მანც ვერ თავისუფლებდი... მირჩიეთ რაში, თუ შეიძლება... — ქალბატონმა მანონმა გაკვირვებით შემომხედა.

— Могу дать тебе таблетку тазепам. დაგამ- შევიდეს და ნამდვილად... — არა, ნაშეშა არ მინდა. უზარალოდ, მომისმინეთ... — პირველს მხრები აიჩნა, სიგარეტ ჩააქრო, ეგრევე ახალს მოუკიდა, ნაფაზი დაარ- ტყა და შემოიხმარდა.

— ქალბატონი მანონ, რაღაცას მოგიყე- ვით, როგორც სიზმარს, როგორც კინოს და მითხარე, შეიძლება ეს მომხდარიყო თუ არ შეიძლება.

და მოვეყვი მკვლელობის წარმოსახვითი სქემა, მაგრამ განყენებულად, ყოველგვარი და- კონკრეტებისა და სახელების გარეშე, წლამა- რივით. ყურადღებით მომიხმნა და მიუხედავად: — Это все прекаризм, მაგრამ დაევი- ვრე ვერ გაევიკ, რაგომ უნდა მოკლა? მოტივი? — ვერსა მამქვ. ალბათ, შერი იცია. სამაგიერო გადაუხადა. მოკლულს ქმარს. კაცს, ვინც ახალგაზრდობაში უყვარდა. რომანი ჰქონ- დოდა, უფრო სწორად, ეტყობა, ენებოდათ, კაცს კიდევ მოულოდნელად მიატოვა. დადავო, ისე, რომ არც არავფერი უფხარა და ქალმა სამხილად შეურყვარყოფილად იგრძნო თავი. დამცირებულ- და ალბათ, ნამდვილი ურთიერთობა, ხორცი- ელს ვეკლესობა, არცა ჰქონიათ, თორემ ეს ყველაფერი უფრო ბანალური და ტრივალური იქნებოდა. შესაბამისად, სიძულვილი თუ სამა- გიეროს გადახდას სურვილად ასე არ გამოის- ტმებოდა. ამ ფორმით, ასეთი სისასტიკით, კაცმა გაკვირვებით, თავისი აუსუნელი გაუჩინარებით ქალი დაამკირა, მინასთან გაასწორა, ახუნდა აიღო. დაუფრია მოლოდინი, ბედნიერების იმედი, ნაპირა ცხოვრების სურვილი, არათუ მოატყუა, შეაფინა და მიატოვა, არამედ დაპირ- და ყველაფერს, უთქმელად, ემოციურად და მისცა არაფერი, ლოგინშიც კი არ ჩაიწვინა. არ ციცი, რისი შეეშინდა კაცს, თუკი შეეშინდა. რა გადაატრიალდა თავში, რაგომ გაიტყა, მაგრამ ერთი თუ ცხადია, დედალი კაცი უფინდისზე უარესია. რადგან უფინდისზე ბუნებრივად მაინც იქცევა, დედალი კი საერთოდ არ იქცევა.

Тогда мне сернал... — ჩაილაპარაკა პროფესორმა.

— სერიალი კი არა, ცხოვრებაა. ახსურ- დული და უზარო. და როცა ქალმა დანახა, რომ კაცს, რომელიც უყვარდა, და, ალბათ, კვლავაც უყვარს, მიუხედავად იმისა, რომ თან, ცხადია, სულს, რადგან ასე მოექცა, მისცა ცოლი, ვისაც თავი სამყაროს ჰქონია, არადა ქამბალა შეი შოფისა, და მეტი არაფერი... ის კაცი კი, ანუ ქმარი, თვალშიმე შესცინებებს და კუდიმ დასაფრეს, გომისავით, ვიღარ გაუძლო და გადმეყვიტა ისევე გაუწარვინდა, თვითონ რო- გორც გააწარმა თავის დროზე. დაჯდა და მიიფიქრა ამის ხერხი, სათავყენებელი ცოლის გასტყურება, სადაც ვერ არს... ალბინც გამიზ- და, იცოდა, რომ თანამშრომლები მის ფანჯარას უყურებენ ხოლმე. თუკი სიგარეტის ბოლი ჩანს, ცხე იგი, იქცა. მოკლედ, აძერა სხეენზე, იქიდან

კი. თუმა ეკ უკვე მოგიყევით. — Деточка, кака я тебе буйная фантазия, — ჩაილაპარაკა ქალბატონმა მანონმა სიცილით. — из тебя может выйти неплохой писатель... а la Agata Кристи... будьешь кропать детективчики... — დამეთანხმებო, ქალბატონი მანონ, ეს ყველაფერი მართლა შეიძლება მოხდარიყო, რადგან ლოგინს არ უწინააღმდეგება... ვუთ- ხარი და თან ჩემი სითამამისა, უფრო სწორად, თავებულობის კიდევ ერთხელ გამოკვირდა. — Ну что-ж, гетათანხმები, შეიძლება მომ- ხდარიყო, მაგრამ საქმეც ისაა, რომ არ მოხდა- რა... სრულიად აუღილებლად მომიგო პრო- ფესორმა, გამიღმა და ახალი კოლოფი გახსნა, ერთი ღვრი ამოიღო, — Показать тебе не- возможно.

— მაგრამ მე ვერ ბოლომდე არ მიმოი- ლია ჩემი ფანტაზია. — რა, კიდევ გაქვს რამე? — უკმაყოფი- როდ იკითხა, „პრია“ მუნდტუტუმი გაარჭო, მოუღიდა და გემრიელად გააბოლა, — Хорошего понемножку... Деточка — არ ვიცი, იცით თუ არა, ქალბატონი მანონ, და ეტყობა არ იცით, რომ არაა დეტექტივზე ინერდა თავის მესტეს- ლურებს. რაც სულაც არაა გასაკვირი, აბა, ანა კვადრებოდა „ნამუსხადი ბედნიერების“ ავ- ტორს თავის შუნუხებას, ხელით წერა ანდა, თუნდაც, კლავიშებზე კაკუნე? არა, რაღა თქმა უნდა. და იმ დღესაც ასე იყო, ქარაფზე მჯდომი სიერცა გაკურნებდა, დეტექტივში მუშეში ჰქონდა მომხვედელი. მურულოტი, თითქმის ტრანსშიაო, თავის ახალ რომანს ამოვიანებდა... და უფროად ვილცამ ხელი უზიჭა მსუბუქად. კლდობდა გადაეშვა, მაგრამ თავის მოხურება მოასწრო, დანახა და იცნო ის, ვინც მის ზურგს შეუიო ერთი ნაბის წინ... — გაეჩუმი. მაგრამ პაუზა დიდხანს არ გაგაჩუმილებოდა.

— შერი რა? — გამიღმა ქალბატონმა მანონმა, თუმა მოთმინდა, ეტყობა, მანც დაეკარგა, ცოტა არ იყოს, ნახევარდამოწეული სიგარეტი საფერულში ჩასრისა. — სახელი. — რა სახელი? — მკვლელის? — მკვლელის? — დიახ. კასეტაზე. — რომელ კასეტაზე? — დეტექტივის. — გაეჩუმი. პროფესორს უცებ გაეცინა. — Бред. — შილოდ ეს ერთი რუსული სიტყვა წარმოთქვა რაღაცნაირად მკაფიოდ. — მკვლელმა ვერ გათავადა, რომ მსხვერ- პლი მის სახელს ნამოხიხებდა, დეტექტივი კი ჩაიწერდა, ბუჩქებში ჩაეგდებოდა და გარკვე- ული ხნის შერი მე მას ვიპოვიდი, კასეტას ამოვიღებდი და მოვისმენდი.

— სისულელა. არავითარი კასეტა არ არსებობს. — წყნარად თქვა ქალბატონმა მანონ- მა. — აბა, სადაა? — თბილისში გაგაზრდებენ და ზღვეული ამანათი, რომელშიც თან წერილიც დევს... ჩემს ახლობელთან... და თუ მე რამე მომივა... ვთქვით, უბედური შემთხვევა... წერილი და კასეტა გაიხ- სნება. ხომ იცით, დღეს რადიოცენტრში ვიყავი, ფოსტაში. — У тебя mogućая фантазия, деточка, тебе не романы писать... — მითხრა ქალბატონმა მანონმა სიცილით, თავზე ხელი გადაიხდა, მერე ლყა- ზეც მომიხათუნა, ნამოგვა, კედლის სასთ- ახედ. მიხედვით, საუბარი დამოაზრებელი იყო. ძილი ნებისა ვუსურვე და თოხიდან გამოვიღე. გამოვიღე იმის შეგრძნებით, რომ სრული ილიუტი ვარ... — ეს რა მოქმეზზე, რა დეგენერატი ვარ, რა კრეტინი! — ჩემს თავს ვაწუხანებდი, მაგრამ თან გახარებულად ვიყავი და ეს შეგრძნება საკუთარ თავზე გაბრაზებას ერთობლად გადას- წონდა. — ჩვენმა საუბარმა დამაწმუნა, რომ ქალბატონი მანონი უღანაშაულია. მკვლელი რომ ყოფილიყო, განა შეიძლება ასეთი სიმშვი- დის შენარჩუნება? ცხადია, არა. რაღაცა მაინც შეეცდებოდა.

მეორე დღით პროფესორმა მანონ გორ- გოქმე თავი მოიკლა... — რაა? თავი მოიკლა? — ასეთ ფინალს ნამდვილად არ ველოდი. დავიბენი. ელისმა განაგრძო: — იმ დღეს რადიოცენტრში მართლა ვიყავი, დილით, ფოსტაშიც შევიარე, მაგრამ არავითარი ამანათი არ გამოგზავნიდა. — რატომ? — იმიტომ, რომ არავითარი კასეტა არ არსებობდა. — როგორ? — ექსპორტი იყო ეს ყველაფერი... ბოლოს რაც ვუთხარ... იქვე შუთხული. იცდა გამიხან, ასეც თუ შეიძლება მოხდარიყო. მოკლედ, წარმოვიდგინე სიტუაცია და ეგრევე მიუვლედი, როგორც ნამდვილი ამბავი. რეაქცია მაინცტრეფებდა. — და მიიღეთ კიდევ რეაქცია. ლეტალური ელისმა თვალეში მოხუჭა და ისე გააგრძე- ლა ლაპარაკი, დალილი ხმით: — მივიღე. ნამდვილად მივიღე. კინაღამ მეც მოვედი შერი დილით, დალილი როცა ვნახე... მინახე დამბოლილი. უგონოდ იყო, სის- ხლი უგრძობდასეც კი სდიოდა... ოღონდ ძალიან სიცილით სისხლი ჰქონდა. და არა შავი. იმ ქარაფებზე ვამოვიკა, საიდანაც არიანდა გად- მოვიღე. — ელისს ისე შევხედე, როგორც პაუზაში — მიკლუსი-მაკლასი. — როგორ, აკი უღანაშაული იყო? — უღანაშაული რომ ყოფილიყო, თავს მოიკლავდა? რატომაც არ მიფიქრია არც ერთი ნაბით, რომ ამის გაკეთება შეეძლე- ბოდა? არადაც არ მოხელია, არ დამიშვია, — ელისმა მზარედ ჩაიხანა, — აქედან ჩანს, როგორ გულბრყვილი ვიყავი და უწინფარი და რამდე- ნად ვერ ვერკვეოდი ადამიანის ფსიქოლოგია- ში... სწორედ ამ ამბის შერი დავიანებე თავი არქეოლოგისა და გახედი ფსიქოთერაპევტ- სულიანდოლოგი. არა, ერთი წარმოვიდგინე, რა დამემატირებოდა, — თავი გადააქნია, — მოყო- ლაც კი არ მინდა. არც შემიძლია. ოღონდ... — დადუმდა, სიტყვა აღარ დაამთავრა. — თქვენს თავს ადანაშაულებთ მის სიკვდილში? — ფრთხილად ვითხე. — მაგას კითხვა უნდა, გედი? — რაღაც- ნაირად გულბრყვილით მომიგო. — შერიცა, მართალი გითხარა, გამოსავ- ლად დავუწყე ძებნა, რაღაც უნდა შეიქცა სასწრაფოდ. და ვთქვი: — იქნებ მანონ გორგოქმე არ მოუკლავს არადაცა ვაგონებში? — არ მოუკლავს? აბა, რატომ გადმოხტა? — მშ... იქნებ უზარალოდ გაეცნობიერა, რომ უნდოდა მოკლა, მინაგანად მოკლა, თავის თავში, გულში, გაუხანდა, როცა არიანდა დაეღუბა და ფარმა განაწარდა, განადგურდა, იქნებ... — ეგრე თუა სინამდვილეში, — გამანყე- ვინა ელისმა, — ჩემთვის კიდევ უარესი. გამო- დის, რომ მართლა მე მივიყვანე თვითმკვლელო

ბამდე... მე ვკარი ხელი, ჩემი მონაკლით. — თქვენ კი არა, საკუთარმა სინდისმა, — ვუთხარი რაც შემძლო და მჯერებელი ტრინით, — იმის გაცნად, რომ ასეთი ტვირთი ცხოვ- რებას ისევე სიკვდილი ჯობია... მორწმუნე, ცხადია, არ იქნებოდა. — არა. მატერიალისტი იყო. — ჰოდა, თქვენი ბრალი არაფერც არ არის. ელისმა თვალეში შემომხედა, ოღანც გამიღმა და მითხრა: — ამაზე არ მიფიქრია... ამ კუთხიდან... მადლობით. გაჩუმიდა. მაგრამ ერთი ნამიც არ იყო გასული, დაამატა: — თუცა კი... ევე! — დე ჩეიწილია. ბოლო ღერი „ფიტინი“ გადატეხა მეგანვირდა. — რაღაც ხანი მდუმარედ ვისხედით. — ნავალ, სიგარეტს ვიყიდი ბარში, — ვუთხარი და ნამოვლედი, — რამე ხომ არ გნებავთ, მოგატარებო? — თავი უხბოდ გაქანია უარის ნიშნად. როცა მაგადისთან მოვეხიდი, ოღანც ვუნებდა გამოკეთებული მომიქნენა. ფორთოხალს ჭამდა. ჩამოვეჯეკი. — გვერთა, რომ ეს შემთხვევა ვერ არავისთვის მომიყოლია ცხოვრებაში? — მე- კითხებოდა. — არ მჯერა. ელისს გაეცინა. — მართალია. ტუშე. არც უნდა დაგვეკ- რებინათ.

შუღდე კი ჩაილაპარაკა: — მაგრამ როცა გაცეცხლოდი, შეგრძნება მქონდა, თითქმის პირველად ვეცხე... რატომაც ისე უხერხულად ვიგრძენი თავი, სათხეზე დავიბნეოდა და ვთქვი: — აუჰ, ხანის დროა უკვე! მთელი ღამე გასულა. არ იქნებოდა „იპანამაში“ ხაში? — ყველაფერი ავეტი, ხაშის გარდა. მარ- თლა გეკვირბო? — ძალიან. თქვენი? — ვერ ვიტან. მაგრამ შემიძლია მიგიყა- ნოთ იქ, სადაც საუკეთესო ხაშია მიიღეს თბილისში. „ჩინგის-ხანი“ გაიკეთა? — სახაშეს „ჩინგის-ხანი“ ჰქვია? პირვე- ლად მესმის. — არა, რესტორანია. მაღალი დონის. მაგრამ ყველაფერი ავეტი. მეპატრონეს ვიცნობ კარგად. ოქროს ჩლიქი როცა დავაჭირე, პრი- ლინგებით მოიჭლიკო, კრისან ილეკვირის ნახუჭარი, დამხარება მიხივია. — უპოვებ? ელისსაცამტამ გამიღმა და ნამოგვა. — ვუთხარი, როცა გამოვიჩინე, ანუ, მოგიყევი... ოღონდ, მეუ... და მართლაც მომიხდა. მაგრამ ეს უკვე სრულიად სხვა ისტორიაა.

დასასრული

მიმდინარეობს ხობის მონასტრის უძველესი ტაძრის რესტავრაცია.

შეიტანეთ თქვენი წვდოლი სადღეო საქმეში.

დარეკეთ!

მაკო, ჯეოსსელი, ბილიანი 700 607

ახალი ქსელები 700 608

გაერთიანებული ტელეკომი 608 608

ანგარიშზე თანხის ჩასარიცხად შეგიძლიათ გამოიყენოთ **სწრაფი გადახდის აპარატები**

(იხ. შენიშვნა: სხვადასხვა – საქველმოქმედო – ხობის მონასტერი).

ერთად ვიზრუნეთ ტაძარზე.

განცხადებები

- იყიდაც გერმანული კამინეტის როიალი „გერმანტატი“. ფაზი შუთანხებით. ტელ: თინ- გიზი; 899-97-37-72 ნარგაზი.
- ნონაში დაკლბა 5-15 კვ. გასუქება 2-5 კვ. აგურზე გემურნობა კუჭ-ნაწლავის პრობლე- მებს, გასტრიტს, კოლიტს, შერულობას, კუჭის მკვლელს, უხეილო შარდვას, პროსტატიტს, მიკროტენიას უხეიურების გარეშე, ამერიკული იმპორტული პროდუქციით, 100%-იანი გარან- ტიით. ტელ: 74-81-41, 871-33-01-61.
- ალკოჰოლიზმისა და ნარკომანიისაგან სწრა- ვი გათავისუფლება, დამოკიდებულების მოხი- ნა, ნერვული სისტემის მოწესრიგება, ნერვო- ნი, აგრესია, შიშები, ღვიძლისა და თირკმლის ფუნქციის აღდგენა, მკურნალობა მცენარეული საშუალებებით უკუჩვენების გარეშე, იმუნიტე- ტის გაძლიერება 100% შედეგებით (ანონისტო- რობა დატულია). ტელ: 858-96-89-15 ან 34-02- 38 ექიმი მგეა.
- მამაკაცებისათვის: იმპოტენცია, პროსტატი- ტი, ადენომა, ხშირი შარდვა, შარდის შეკავება- შუკავებლობა, უხეილო შარდვა, ტვიცილი შარდვისას, ორგანიზმის განსწმენ- დაინციფი- რებისგან, მკურნალობა მცენარეული საშუალე- ბებით 100%-იანი შედეგებით. ტელ: 34-02-38; 858-968-915 ექიმი ქ-ნი მგეა.
- სიმალდის სწრაფი და ეფექტური ზრდა თვეში 3-5 სმ-ის მომატებით, 25 წლამდე, კურსის გამორეხვა შეიძლება სასურველ შედე- გამდე, გახდომის თვეში 7-დან 20 კგ-მდე, ვუნებლად, მიიღებოდა შედეგით შენარჩუნების, მკურნალობა მცენარეული საშუალებებით, იმ- უნტენციის გაძლიერება, 100%-იანი გარანტი- ით. ტელ: 34-02-38; 895-293-299; 890-293-299. ექიმი ქ-ნი რნა.
- მამაკაცებისთვის: იმპოტენციის, პროსტატი- ტის, ადენომის, შარდვის პრობლემების (გამნი- რებულად, შეკავება-შუკავებლობა, წვა, ქაილი) მოგვარება მცენარეული პროდუქციით. შედეგი 100%-იანი. ტელ: 34-02-38; 899-25-44-14; 890- 25-44-14 ექიმი, ქ-ნი მზია.
- ალკოჰოლიზმისგან სწრაფი განთავისუფლე- ბა, დამოკიდებულების მოხსნა, ნერვოზების, შიშების, უძილობის, დეპრესიის მკურნალო- ბა, ორგანიზმის განსწმენ- დაინციფიკური პრო- დუქციით, შედეგები 100%-იანი. ტელ: 899- 25-44-14; 899-25-44-14 ექიმი ქ-ნი მზია.
- ცხადდება მიღება მასაჟისა და კოსმეტო- ლოგის სწრაფშემსავლელ კურსებზე, დამ- თარეების შემდეგ გაიცემა „სერთიფიკატი“. ხელშეკრული ექიმი გულიყო ჩიკვლაძე. ტელ: 96-67-03; 895-35-64-13.
- გარანტიით, ოპერაციის გარეშე, ასაკის მიუხედავად განკურნავ მნიშვნელოვნად დაქ- ვითებულ სმენას, ნევრიტს, ოსტეოქონ- დროზს, სახსრების, კუნთების, კუჭ-ნაწლავ- ის დაავადებებს, პროსტატიტს, რადიკუ- ლიტს, სისხლძარღვების შევიწროვებასა და სხვ. მაკინეტი გადამიხდის მისი შესაძლებე- ლის მიხედვით. მის: თბილისი, დატრეშვილის საბუღალტრო ცენტრი, რეაბილიტოლოგი ლე- ვა სხინაშვილი. დამკავშირდით ნინასწარ. ტელ: 899-97-85-46; 53-44-39.

დავნილავი უპირობოდ უნდა დაბრუნდნენ

გულიკო ბაღაი

ასლახან საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებთან დაკავშირებული პრობლემებზე მსჯელობის პროცესში განაღდა ფორმულა „ჩართულობა აღიარების გარეშე“.

ეს ფორმულა ევროპულმა სტრატეგიებმა შესთავაზეს საქართველოს ხელისუფლებას, რაც გულახდილად სტრატეგიული დამხმარე რეჟიმებისთვის ევროპის კარის გაღებას.

თუმცა, რომ ამ შეტანაში, მაგალიტად, სეპარატისტ აფხაზეთს, ასე ვთქვათ, რუსული სივრცეში ევროპულ სივრცეში აკატირება.

მაგრამ აქვე ჩნდება ეჭვი, ამ ფორმულის („ჩართულობა აღიარების გარეშე“) ამოქმედება შეეძლებოდა მოქმედების ნაბიჯი რომ არ აღიარებდნენ? ე.ი. ე.წ. ჩართულობის განაღდა აღიარებისგან ხომ არ ნაკა?

წლების წინ, აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს ყოფილი თავმჯდომარე თემურ შავია ვეროაზე დიდ იმედებს ამყარებდა. ის ფიქრობდა, რომ ჩვენი კონფლიქტების მოგვარებაში ევროპის სერიოზული როლის თამაში შეეძლო. გთავაზობთ ინტერვიუს თემურ შავიასთან.

— თემურ თემურ, მახსოვს, აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე მუხამბის პერიოდში, თქვენ დიდ იმედს ამყარებდით ევროპაზე ფიქრობდით, რომ აფხაზეთის პრობლემის მოგვარებაში ევროპის სერიოზული დახმარება შეეძლო. ასლახან ევროპულმა სტრატეგიებმა შემოგთავაზეს, სეპარატისტული რეჟიმების ჩართვა ევროპულ ოჯახში აღიარების გარეშე. შესაძლებელია, განაღდა ტერმინი „ჩართულობა აღიარების გარეშე“ როგორ ფიქრობთ, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიების დოკუმენტის საკითხში ევროპის დღეს რა როლის შესრულება შეუძლია? რამდენად მისაღები წინადადება შემოგთავაზეს მათ?

— ევროპის პოლიტიკური აქტივობა დიდ ევროპულ პოლიტიკურ დინამიკასთან იმდენი კონტაქტი არ მაქვს, რომ სრულყოფილი შეგახვა გამოვლინების გარეშე ჩართულობის გეგმას. თუმცა, ეს სახელი ნამდვილად არ არის, ჩემი თავმჯდომარეობის პერიოდშიც არაერთხელ იყო ამასზე საუბარი. აფხაზეთი რუსული გაკლენის სფეროდან რომ გამოეყვანათ, სეპარატისტულ რეჟიმს ვთავაზობდით, არ ვიცი. ყოველ შემთხვევაში, მე არ ვთავაზობდი მომხდარიყო, გარკვეული მიმართულებების გარკვეულ ასპექტებში ევროპულ ფასეულობებთან

თარ შემთხვევაში ვერ ჩაველი სოხუმში. ამიტომ მოსკოვში უნდა შევხედნე. რა თქმა უნდა, ეჭვი არსებობს (უნდა იარსებობს კიდევაც), რა ინტერესებს ევროპის ან ევროპის რომელიმე ქვეყანას, რუსეთთან ჩვენი ოკუპირებული ტერიტორიების აღიარებასთან დაკავშირებით. პოლიტიკა საზოგადოებრივი ურთიერთობების საკმაოდ რთული სფეროა. ამიტომაც არის დიპლომატიური საშაბურები. იმიტომაც ვარსებობს ჩვენი, როგორც სახელმწიფო, რომ დავიცვათ საკუთარი ქვეყანა, მისი ინტერესები და ტერიტორიული მთლიანობა.

— რამდენად მისაღები ის წინადადება, რომელიც დღეს ევროპიდან მოდის და „ჩართულობა აღიარების გარეშე“ ჰქვია?

— თავის დროზე ჩემთვის მიუღებელი იყო ის, რომ საქართველოს მისიები, რომელიც ფუნქციონირებდნენ ჩვენს ქვეყანაში, არ ხდებოდნენ აფხაზეთის ლეგიტიმურ ხელისუფლებას თბილისში — საქართველოში. თავისთავად და ბუნებრივად, ჩემთვის მიუღებელია, მარიონეტული რეჟიმის წარმომადგენლების შეხვედრა საქართველოს პოლიტიკური ორგანიზაციების მალაჩინისთვის, მოსკოვში. მე ამას, ვერავითარ შემთხვევაში, ვერ ვამართლებ.

როგორც გამთვინა, ევროპულ სტრუქტურებში მხვედრობენ იმაზე, საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიებიდან, აფხაზეთისა და ცხინვალის, ინფორმაცია იმ მიხედვით მიანიჭონ ევროპულ სტრუქტურებს, რომლებიც ზოგადად საქართველოში არიან აკრედიტირებული, თუ ცხინვალში, სოხუმსა და დანარჩენ საქართველოში სხვადასხვა მიხედვით დანიშნულ, ეს საშიში ტენდენცია არ არის?

— დიახ, საშიში ტენდენციაა. ჩვენ დიდი ხანია ამ გარემოების ვითარებაში ვგვიხდებდა ყოველი განსაკუთრებით, ბოლო 20 წელიწადია. ამას, რა თქმა უნდა, აღქმა სჭირდება. ჩვენ არანაკლები საშიშროების წინაშე ვდგებით, მაგრამ, ასე თუ ისე, საქართველოს სახელმწიფოებრივმა ფაქტმა, მუკერა, უახლოეს მომავალში გადანაწილეს პრობლემამ, რომელიც ყველა ჩვენთანაა ასე ძალიან გავსებული. ამას, ალბათ, დრო სჭირდება, ვინაიდან დღეს მთავარი პრობლემა პოლიტიკური პროცესების გლობალიზაცია, ერთიანი პოლიტიკური სფეროს შექმნა და სივრცული თითოეული ჩვენთანაა როლის განსაზღვრა. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ეს არის ერთიანი პოლიტიკური თამაშის წარმოება. ყველა ჩვენთანაა ასე ნათელი უნდა იყოს, რომ საქართველოს თანამებრძობებამ დაგვი რუსული ნეოიმპერიალისტური პოლიტიკა მუშაობის მიმართ. ეს იმას ნიშნავს, გარკვეული ფორმით, საბოლოოდ, მან მოგვცა გარანტია, რომ ჩვენი პრობლემები გადაიჭრება. საშუალოდ, ეს პროცესი, რომელსაც დრო სჭირდება, ბევრწლიად არაბოლოების გასაღები დევს სადაცღაც, იმ ძლიერ პოლიტიკურ ძალებში, რომელიც პოლიტიკურ პროცესებს მართავენ, მაგრამ ამ ძალების ასლი საქართველოშიც დევს. ამიტომ მაქსიმალურად გამოსაყენებელი ის რესურსი, რომელიც საქართველოს, როგორც სახელმწიფოს გააჩნია.

— ევროპის საბარ-ლაშქრო ასამბლეის პრეზიდენტი მველდე ჩაუთვლით კონფლიქტის ხანგრძლივ მოგვარებაზე საუბრობს. თუმცა, მიუთითებს, რომ ეს უნდა მოხდეს საქართველოს საბარ-ლაშქრო შესაბამისად, დაბარ-ლაშქრო მოხალაობის შესრულების, მათი თავისუფლებისა და უფლებების დაცვის გზით, მაგრამ, რეალურად, დევნილების დაბრუნებაზე საუბარი არ არის. ასეთ ვითარებაში შეუძლებელია წინა-

დადებაზე, რომელსაც „ჩართულობა აღიარების გარეშე“ ჰქვია?

— ჩართულობაზე ზოგადად მიდის საუბარი. შესაძლებელია ამ კონცეპტუალური მიდგომიდან გამომდინარეობდეს გარკვეული ღონისძიებები, მაგრამ ასეთ ღონისძიებებს არ ვიცნობ. შესაძლებელია ამ იდეის იმპლემენტაციისთვის გარკვეული მოთვლითი პროცესი, მაგრამ ჩვენ ვთვლით, რომ ასეთი პროცესი, გარკვეულწილად ჩვენ უნდა გაგვანდეს ჩვენი პოზიცია. თუკი ჩვეთავაზებული წინადადება ჩვეთთვის მისაღები იქნება, უნდა მივიღოთ. თუკი ჩვეთვის მისაღები არ იქნება, არ უნდა მივიღოთ. ყველა შესაძლებელი ფორმით წინ უნდა აღვუდგეთ ყოველივე იმას, რაც ჩვეთვის მიუღებელია.

— დევნილების დაბრუნება რამდენად არის შესაძლებელი? თუკი, სეპარატისტული რეჟიმებს ევროპისკენ გაზარდა გაუხსნა, მათი ეს დევნილების დაბრუნების სანაცვლოდ მინც მოხდეს. ისე, გაუხსნა-რია, რა გადაწყვეტილება დამინაშვე რეჟიმების ევროპულ ასპარეზზე გაკვანა?

— დევნილების დაბრუნების საკითხი ჩემთვის მტკივნეული და ერთი შეხედვით მარტივი თემაა. თუკი დევნილების მასშტაბურ დაბრუნებას წინ არ უდგის შესაბამისი გარანტიები, ბუნებრივია, დაბრუნება არ მოხდება. ის სუბიექტი, რომელიც უნდა დაბრუნდეს, გარანტიის გარეშე ამ ნაბიჯს ვეღარ გადავდგამ. არ გადავდგამ. გარანტიის მოქმედი უნდა იყოს, ის ძალიან სერიოზულ დონეზე მიღებული შეთანხმება, სადაც კონსენსუსის მომენტებიც იქნება გათვალისწინებული, რომელიც ვალდებულებას აკლავს ბიზნესის როგორც საქართველოს საზოგადოებას, ისე დაპირისპირებულ სუბიექტებს. ამ შემთხვევაში რუსეთის ფედერაციასა და საქართველოს. მარიონეტული რეჟიმების რესურსის კი ნაკლებად მწაბ. მათ რუსურსი არასოდეს გაჩაფხობს. ფაქტობრივად, ეს იყო ანტირუსიის ის ნაწილი, რომელსაც ნეოიმპერიალისტური პროცესის წარმოებისთვის რუსეთი ევმქმურად იყენებდა.

— წლების განმავლობაში მეც მიმანდა, რომ ტერიტორიაზე დაბრუნებულიყო ტერიტორია, გერე კი დევნილები, მაგრამ გარკვეული პერიოდის შემდეგ ეს აზრი შექცევალა. მთი ვიცი, თურქეთში ახლა რამდენი ქართველი ცხოვრობს. მათ ტერიტორია რომ დატოვებინათ და იქიდან გამოსუფენდნენ, დღეს იქ ქართველები ხომ აღარ იტვრობდნენ?

— იქ განსაკუთრებით ისტორიული ვითარებაა, ვინაიდან ისინი ცხოვრობენ საკუთარ ისტორიულ ტერიტორიაზე და, პრაქტიკულად, ისინი იქიდან არავის გაუშვებია. ეს იყო ტერიტორიის მისაკუთრება. მოსახლეობა კი მოცემულ ტერიტორიაზე დარჩა. მოსახლეობა არასდროს არ აუყრიათ. უბრალოდ, ისინი იქ ცხოვრობდნენ და მოხდა ისე, რომ სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიაზე აღმოჩნდნენ.

— აქვს ხომ თავის ტერიტორიაზე ცხოვრობდნენ ქართველები და იქიდან მოხდა მათი გამოდევნა?

— ჩემთვის კონკლუზიის დარეგულირების მნიშვნელოვანი პოლიტიკური ნიშანია და დევნილების უპირობო დაბრუნება. თუკი აღდგება საქართველოს კონსტიტუციური იურისდიქცია აფხაზეთში, ჩვენი დევნილი მოსახლეობა იქ დაბრუნდება თუ არა, ამას არსებითი მნიშვნელობა ისტორიისთვის არ აქვს. ღრმად ვარ დარწმუნებული, წინაპრობების შემწინა შემთხვევაში, აფხაზეთში არ არსებულ დევნილები დაბრუნდებიან, არამედ მუშინია ნახევარი საქართველო აფხაზეთში არ გადმოვიდეს, რადგან აფხაზეთის კომუნალური რეჟიმი ბევრად უფრო მაღალია, ვიდრე დანარჩენი საქართველოს. ასე რომ, ეს საშიშროება აფხაზეთის წინაშე არ დგას.

შპარსენეაბრი უკან ბრუნდება

კალიფორნიის შტატის ყოფილი გუბერნატორმა, არნოლდ შვარცენეაბრმა თავის მიკრობლოგში განაცხადა, რომ კინემატოგრაფში დაბრუნების დრო დადგა.

63 წლის შვარცენეაბრმა შესრულა ფილმი „ტერიტორია“ წარმოითქმული დაპირება და უკან დაბრუნდა.

ინტერნეტ ბლოგში შვარცენეაბრმა განაცხადა, რომ მეგობრები ხშირად ეკითხებოდნენ, თუ როდის დაბრუნდებოდა იმ წინადადებების განხილვას, რითაც მას მუდმივად მიმართავდნენ და ამერიკიდან ამ წინადადებებს იგი „შენაფე უქენიშის“ უთხრეს.

შვარცენეაბრმა გერე კინემატოგრაფში განაცხადა, რომ რამდენიმე კონსენსუსის ინიციატორი.

მსახიობის თქმით, ლამარაკია რეჟისორ რენდალ უოლესის ფილმი „არწინის ფრთები“. მასში შვარცენეაბრმა ხანდაზმული გერმანელი ჯარისკაცის როლი უნდა ითამაშოს, რომელმაც ომის მინურულს ბავშვების ჯგუფის დაზოცვის ბრძანება მიიღო, მაგრამ ამის ნაცვლად, სიცოცხლის საფრთხეში ჩაგდებით, უსაფრთხო ადგილს გაიყვანა ისინი.

შვარცენეაბრმა წარსულში არ გამოიჩინა, გუბერნატორის პოსტზედა წასვლის შემდეგ პოლიტიკაში დაბრუნდა. ერთ-ერთი ავსტრალიული გაზეთის ინტერვიუში მან აღიარა, რომ ასაკის გამო მძიმე სიუვეტიანი ფილმების გიმირვის თამაში გაუჭირდება, ამიტომ მომავალში ასაკის შესაფერის როლებს მიირჩევს.

მაგადროულად, შვარცენეაბრმა განაცხადა, რომ კვლავინდებურად დახმარებულია ახალ ცოდნას, რაც მას ამაყად გამოადგება.

კალიფორნიის გუბერნატორად ყოფნის დროს შვარცენეაბრმა მხოლოდ რამდენიმე კინოლედური როლი გადაიღო კინოში. როგორც თავად აღიარა, კალიფორნიის გუბერნატორის პოსტმა 2001 წლიდან დღემდე დაუჯდა. ეს რიცევი მიიღო, როდესაც სარეჟი, გარდა ამისა, პოლიტიკის ფილმში მონაწილეობაზე უარის შედგა და გარკვეულ შემოსავლები დათავა.

გაზეთ ლოს ანჯელეს თაიმსის ინტერვიუში შვარცენეაბრმა ასევე განაცხადა, რომ გადაწყვიტა აქვე გარემოს დატოვოს მიკრობლოგის ხელა და პრეზიდენტ ბარაკ ობამას ადმინისტრაციაში შესაბამის პოსტზე უარს არ იტყუას.

არნოლდ შვარცენეაბრმა გუბერნატორის რიცეაბრეშე არჩენებში 2003 წელს 7 ოქტომბერს გაიმარჯვა. 2008 წელს იგი მთრდებდნენ არწინის გუბერნატორის პოსტზე. გუბერნატორის პოსტზე თავის ერთ-ერთი მთავარ დამსახურებად 2006 წლის 27 სექტემბრის განკარგულებას მიჩნევს ენერჯეტიკული, ნათობამომპოვებელი და სამრეწველო სწარმოების მიერ ატმოსფეროში გაფრქვეული მავნე აირების რაოდენობის შესაზღვის შესახებ.

არნოლდ შვარცენეაბრმა 2020 წლისათვის კალიფორნიაში სათბურის გაზების გაფრქვევის მნიშვნელოვანი შეზღუდვა დაიხატა მიზნად. ამ შეზღუდვას 1990 წლის მანქანების 25%-ისათვის უნდა მიეღწია. კალიფორნია აშშ-ის 50 შტატის შტატის შტატის იყო, ვინც მავნე აირების გაფრქვევის შესაზღვის თანამიმდევრული პროგრამა მიიღო.

არნოლდ შვარცენეაბრმა გუბერნატორის პოსტი 2011 წელს აშშ-ის ყველაზე მჭიდროდ დასახლებულ შტატში მძიმე ეკონომიკური კრიზისის მდგომარეობაში იმყოფებოდა. ცხებიც გადავსებულია, აშშ-ის ყველაზე ცნობილი კინოვარსკვლავი მკაცრი კინოინობის რეჟიმში გადადგინდა.

გუბერნატორის პოსტზე ყოფნის მინურულს არნოლდ შვარცენეაბრის რეიტინგი საგრძობლად დაეცა, ხოლო ეთიკურმა კომიტეტმა მოქალაქეებს სასუსხედადებისა და ეთიკისთვის“ იგი კალიფორნიის 11 ყველაზე უხური გუბერნატორის შორის დაასახლა ამ ჯგუფში, სხვათა შორის, არნოლდ შვარცენეაბრის შტატის და ფედერალური სახსრების პირადი მიზნების გამოყენებაში, პირადი სარგებლობის მიღების მიზნით მკაცრული კავშირების დამყარებაში, გარდა ამისა, მავნე პოსტზე მეგობრების დანიშვნაში დაადაზნაშადა.

kfvpfl hvufvjb.eht,jlt

კვება — ერთ-ერთი მთავარი ეტაპია სახის კანის მოვლისა. მკვებავი ნიღბები კი, როგორც ღმირადეგულა ნაჭურალური პროდუქტებისგან, კარგად ასრულდენ თავის წინ მდგარ ამოცანებს. მკვებავი ნიღბის გაკეთება რეკომენდებულია კვირაში ორჯერ. აღრევილი რეაქტივობი, სახის მცირეოდენი შესიება და ჭრილობები წარმოადგენენ უკუჩვენებებს. ნიღბებს სახეზე ისევე მასაჟური მოძრაობებით, გამოირეხულია მსოლოდ თვალის გარშემო ადგილები და ტუჩის მიდამოები. მკვებავი ნიღბის წასმის შემდეგ აუცილებელია მოდუნება და დაისვენეთ 15-20 წუთის განმავლობაში, ამ დროს შეგიძლიათ კარგა და სასიამოვნო მუსიკას მოუსმინოთ. მანამ, სანამ ნიღბს წაისვამთ, აუცილებელია მაკიაჟის მოშორება და სახის კანის საგულდაგულად განმენდა დაბანის საციკალური საშუალებებით.

კიტრის ნიღბი სასურველია გაკეთდეს დაღლილი, ჭკნობაშეპარული, განიერკორებიანი კანისათვის. ყველაზე იოლია კიტრი გავალოთ და მისი კანები სახეზე დავიდოთ.

— კიტრის კანი შეიცავს განსაუთრებით მეტ მკვებავ სუბსტანციას, ვიდრე კიტრის გული. კიტრის ნაფუცენები დავიდოთ სახეზე, შემოდან კი დავიდოთ ნოტიო ნაჭერი (შეგვიძლია კიტრის წვეწმი დაკავსებული). ნიღბი გარჩეროთ 20 წუთით. ნაფუცენების ჩამოცილების შემდეგ სახე არ დავიბანოთ.

კიტრის ემულია

— 1 კიტრი გაგვხოთ და გავწუროთ, 1 ჩაის კოვზი ლარლინი და 1 ჩაის კოვზი გახეხილი საპონი გავხსნათ მცირე რაოდენობის ანადუღარ წყალში, დავახსნათ 1/4 ლიტრი არაყი და აუფრთოთ ერთმანეთში. მასას დავუმატოთ კიტრის წვეწმი. ეს კარგია მშრალი კანისათვის.

— უნდა ავიტვიფოთ კვერცხის ცილა. შევურიოთ ორი კოვზი კიტრის წვეწმი და წავისვათ სახეზე. გაიჩეროთ 20 წუთი და ჩამოვიბანოთ.

— მინის ჭურჭელში, რომელსაც თავი კარგად ესურება, ჩავახსნათ 1 კვერცხის ცილა, 1 ჩაის კოვზი ნიღბი და 1 ლომონის წვეწმი, კარგად შევანჯღრიოთ და დავუმატოთ 200 გრამი არაყი. ეს ლოსიონი შესანიშნავი გამწმენდი საშუალებაა წვეწმისიერი ტიპის კანისათვის.

სტაფილოს ნიღბი კარგია ცხიმიანი, ფერისმკაშეუღებიანი, მკრთალი და ჭკნობაშეპარული კანისათვის.

— სტაფილო სახეზე გავეხეთო. თუ ძალიან წვნიანია დავუმატოთ ცოტა ტალკი და მიღებული სტაფილოს ფაფა წავისვათ სახეზე. შეგვიძლია დავუმატოთ გახეხილი ვაშლი, რომელიც კანს მეტ ტენს შეჰმატებს.

პამიდორის ნიღბი კარგია განიერკორებიანი, ცხიმიანი კანისათვის. სახეზე დავიდოთ პამიდორის ნაჭრები ან სახე გავწმინდოთ პამიდორის ნაჭრებით, 20 წუთის შემდეგ ჩამოვიბანოთ.

კარტოფლის ნიღბი აქრობს დაღლილობას, ასწორებს სახეებს.

— მოხარშოთ კარტოფილი, ცხელ-ცხელი დაგსროსოთ, დავუმატოთ ცოტა რძე და გავაგროლოთ, შემდეგ კი წავისვათ. მოხარშული 20-25 წუთი და ჩამოვიბანოთ.

dbcfwcfnfwehbe.dfhc

საქართველოში სატაცური ბევრს უყვარს. გთავაზობთ მისი მომზადების რამდენიმე რეცეპტს.

სატაცური ორცხობილიატი მომზადების წესი: სატაცური — 1 კილოგრამი; გამდნარი ცხიმი — 1/2 ჩაის ჭიქა; დანაყლი ორცხობილა — 1/2 ჩაის ჭიქა; მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური მოხარშოთ ჩვეულებრივი წესით. მოხარშაოთ ცხიმში დანაყლი ორცხობილა. მოხარშული სატაცური დავაწყოთ ლანგარზე და შემოდან მოვახსნათ წინასწარ მომზადებული ორცხობილა.

სატაცური სანელიატი

მასალად საჭიროა: სატაცური — 1 კილოგრამი; ცხიმი (კარაქი ან მარგარინი) — 1 სუფრის კოვზი; ნაღები ან რძე — 1/2 ჩაის ჭიქა; კვერცხი — 3-4 ცალი; შაქრის ფხინი — 1 ჩაის კოვზი; მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური მოხარშოთ ჩვეულებრივი წესით. ერთად წამოვადუღოთ ცხიმი, ნაღები ან რძე, ერთი ჩაის ჭიქა სატაცურის ნახარში და შემდეგ შევავარდოთ. კვერცხის გული კარგად გავთქვიფოთ შაქრით, გავხსნათ ცოტა სანელიატი, ჩავახსნათ დანარჩენი სანელიატი, დავაღებოთ, გავაცხელოთ და თან აუფრთოთ, რომ არ აგვეჭყას. მოხარშული სატაცური მოვათავსოთ ლანგარზე და შემოდან დავახსნათ გამზადებული სანელიატი.

სატაცური ტყეშლიატი

მასალად საჭიროა: სატაცური — 500 გრამი; ტყეშლი — 1 ჩაის ჭიქა; ქინძი — 3 ძირი; ომახალი — 4 ძირი; კამა — 5 ძირი; ნიორი — 2-3 კბილი; წინააკ და მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური მოხარშოთ ჩვეულებრივი წესით და წვეწმი გადაწუროთ. გადარჩეული, გარეცხილი ტყეშალი ჩავყაროთ ქებაში, დავახსნათ იმდენი წყალი, რომ მიღებულ ფარავებს, დავაგათ ცეცხლზე და მოვიხარშოთ. მოხარშული ტყეშალი წვნიანად გადავიტანოთ თუშვალანგამი და გავეხეთო.

მოხარშული სატაცური ხის კოვზით ცოცხად დავკვებოთ, დავუმატოთ გახეხილი ტყეშალი, დანაყლი წინააკა, ნიორი, წვრილად დაჭრილი ქინძი, ომახალი, კამა, მოვაყაროთ მარილი და ერთმანეთში კარგად აუფრთოთ.

სატაცური ნიგვზიატი

მასალად საჭიროა: სატაცური — 500 გრამი; ნიგვზი — 3/4 ჩაის ჭიქა; ხახვი — 2 თავი; ქინძი — 4 ლერი; ოხრაბუში — 3-4 ძირი; კამა — 4 ლერი; ლენის ძმარი, წინააკა, ნიორი და მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური დავარჩიოთ, დავამტვრიოთ, გავრეცხოთ ცივ წყალში, მოხარშოთ მარილწყალში და გადაწუროთ წვეწმი. ნიგვზი, ნიორი, წინააკა, ქინძი (ერთი ძირი) და მარილი დავაწყოთ ერთად, დავუმატოთ წვრილად დაჭრილი ხახვი, მწვანელი (ქინძი, ოხრაბუში, კამა) და გავხსნათ ძმარი. მიღებულ ნიგვზთან მასალაში აუფრთოთ კარგად მოხარშული სატაცური და მოვათავსოთ შესაფერ კურჭელზე.

სატაცური ნიგვზიატი (მეორენიარად)

მასალად საჭიროა: სატაცური — 500 გრამი; ნიგვზი — 1/2-3/4 ჩაის ჭიქა; ნიორი — 1-2 კბილი; ქინძი — 2-3 ლერი; ლენის ძმარი, წინააკა და მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური დავარჩიოთ, დავამტვრიოთ, გავრეცხოთ ცივ წყალში, მოხარშოთ მარილწყალში, შევავარდოთ და გავწუროთ.

ნიგვზი, ნიორი, ქინძი (ორი ტოტი), წინააკა და მარილი კარგად დავაწყოთ ერთად, გამოვხადოთ ზეთი და ჩავახსნათ მსუფერ კურჭელში. დანაყლი ნიგვზი გავხსნათ ძმარში, შევურიოთ წინასწარ ცოცხალი დავუმატოთ სატაცური, მოვათავსოთ შესაფერ კურჭელზე და შემოდან მოვახსნათ ნიგვზის ზეთი.

სატაცური ხახვიატი

მასალად საჭიროა: სატაცური — 1 კილოგრამი; ხახვი — 300-400 გრამი; ცხიმი — 150-200 გრამი; მწვანელი და მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: სატაცური მოხარშოთ ჩვეულებრივი წესით. ქებაში მოვათავსოთ ცხიმი, ჩავყაროთ წვრილად დაჭრილი ხახვი და მოხარშოთ. შემდეგ დავუმატოთ მოხარშული სატაცური, ცხიმი და მოვშუშოთ. თუ გვსურს, დავუმატოთ წვრილად დაჭრილი მწვანელი.

სატაცური მწვანილიატი

მასალად საჭიროა: სატაცური — 1 კილოგრამი; ხახვი — 2-3 თავი; ცხიმი (კარაქი ან მარგარინი) — 100-150 გრამი; კვერცხი — 3-4 ცალი; რძე — 1/2 ჩაის ჭიქა; მწვანილი (ქინძი, ოხრაბუში, კამა), წინააკა და მარილი — გემოვნებით.

მომზადების წესი: გადარჩეული, გარეცხილი და დატყეფილი სატაცური მოხარშოთ მარილწყალში. წვრილად დაჭრილი ხახვი მოვშუშოთ ცხიმში, შევურიოთ მოხარშული სატაცური და კიდევ მოვშუშოთ. შემდეგ დავუმატოთ წვრილად დაჭრილი მწვანილი (ქინძი, ოხრაბუში, კამა), დანაყლი წინააკა, ცხიმი და აუფრთოთ. კვერცხი ავთქვიფოთ, შევურიოთ რძე, წვრილად დაჭრილი კამა და კვლავ ავთქვიფოთ. სატაცურს დავახსნათ მომზადებული კვერცხი, შევუწნოთ ზუგანში, ქებას დავახსნოთ საბურავი და ვშუშოთ, სანამ კვერცხი მომზადდება.

სიყვარული ჯანმრთელობისათვის

დასაწყისი მე-16 გვერდზე იყენებ. ორივე ჯგუფის წარმომადგენლებს დოფამინის სისტემის გააქტიურება ადინენგინით, თუმცა დაუქორინებული შეყვარებულების თავის ტვინში მკაფიოდ გამოირკვეოდა ნორბი, რომელიც დაბაზალურაზე კავიატებულ იდეებზე, შფოთვაზე აგებდნენ პასუხს. გამოკვლევების შედეგად გაირკვა, რომ ხელიხელჩაივლებულ ყოფნა ან მოხვება პორმონე ოქსიტოცინის გამოყოფას იწვევს, რაც აბიერებს სტრესის პორმონების ზეგავლენას, სისხლის წნეხს, აუზებობებს განწყობას, ამცირებს ტვიცილისადმი მგრძობილობას. ეს შედეგები წრდილოეთ კაროლინის უნივერსიტეტის მკვლევარებმა მიიღეს. ოპიოის უნივერსიტეტის მკვლევარებმა უფრო ადრეულ გამოკვლევებში დაადგინეს, რომ შეყვარებულობის გრძობა მჭრილობების შესორცებას უწყობს ხელს. მათ საყურადღებოდ, ვინც გულისწრობის პოვნა ვერ ვერ მოახერხა, უნდა იქვას, რომ შეგობრებთან ან ახლოდელ ნათესავებთან ახლო ურთიერთობა და ძლიერი ემოციური კავშირი სასიყვარულო ურთიერთობის კომპენსირებას რამდენადმე მანდ ახდენს და 50%-ით ზრდის გადარჩევის შანსებს. უარყოფილი ადამიანი კი ავად შეიძლება გახდეს. ჯანმრთელობაზე ასევე უარყოფითად მოქმედებს განქორინება.

სამგლოვიარო განსხვავებაი

აფხაზეთის განალოებისა და კულტურის სამინისტრო გამოხატავს ღრმა მწუხარებას ქვედაუთის მე-3 საშუალო სკოლის ყოფილი დირექტორის, აფხაზეთისა და საქართველოს დამახორებელი პედაგოგის, ოლესების ორდების კავალერის

ილია არაქინას გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

საზოგადოება „კუს ტბა“ მწუხარებას გამოთქვამს ირაკლი კობიძის მამის

გივი კობიძის გარდაცვალების გამო და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

საზოგადოება „კუს ტბა“ მწუხარებას გამოთქვამს ნატო და ზურაბ კალანდარიშვილების დედის

მთარა კალანდარიშვილის გარდაცვალების გამო და თანაუგრძობს განსვენებულის ოჯახს.

სამგლოვიარო განსხვავებაი მიიღება ყოველდღე, კვირის ბარა. 12-დან 17 საათამდე.

კრისკოპი ბ
33x33 grid with numbers 1-23 indicating starting points for words. The grid contains black squares and white squares with numbers.

წინა ნომეში გამოქვეყნებული კრისკოპიების ჰასუები:
კრისკოპი ბ
33x33 grid with numbers 1-23 indicating starting points for words. The grid contains black squares and white squares with numbers.

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა
2011 წლის 12 თებერვალს ლარის მიზანით
უხსოვარი ვალუის შედეგი აჩვენა დაუიხილა:

	აშშ დოლარი	- 1,7812
	ევრო	- 2,4308
	ინგლისური გირვანქა	- 2,866
	რუსული რუბლი	- 0,0607

აღმოსავლეთი საქართველო: ცვალებადი მიდრეხილობა, ტემპერატურა დღისით - 6-8, ღამით - 3-4

დასავლეთი საქართველო: ცვალებადი მიდრეხილობა, ტემპერატურა დღისით - 11-15, ღამით - 5-8

სამხრეთი საქართველო: ცვალებადი მიდრეხილობა, ტემპერატურა დღისით - 3-4, ღამით - 1-2

„სალხინო“
შეპარი ჟამალია
„სალხინო“ ეკოლოგიურად სუფთა მცენარეული ნედლეულისაგან მიღებული ნამაღია. პრეპარატ „სალხინო“ ახსიათებს ანტიბაქტერიული, ანტისეპტიკური, სანაზოლიზური, ტავილაგამაყუჩებელი, შარდმდენი მოქმედება. ხსნის შეშუპებებს, არეგულირებს სხეულის ტემპერატურას. ნამალი გამოიყენება მასტიტების, მასტოპათიების, ქროლიტების, კანისა და ლორწოვანის ჩირქოვანი და ანთებითი პროცესების დროს. პირის ღრუს სასუნთქი და საშარდვ სისტემის ჩირქოვანი ანთებითი დაავადებების, ბრონქიტის, რინიტის, გინეკოიტის, პაროდონტიტის, პილორნეფრიტის, კოლიტის, ენდომეტრიოზის, პროსტატიტის, ცისტიტის, შარდის შეუკავებლობის, ქოლციტის, კოლიტის, ბუხალილის მკურნალობისა და პროფილაქტიკისათვის, კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის მოქმედების მოსაწესრიგებლად, რიბილი ქსოვილების ჩირქოვანი ანთებითი პროცესების საპროფილაქსიო გამოყენების ნინ გაეცანით ინსტრუქციას. „სალხინოს“ შესახებ ვრცელად ინფორმაცია მითაყსებულა ვებ-გვერდზე www.salkhino.ge წააღია იკითხოთ აუთოაქტუშო.

მის.: ადამაშენებლის 146. ტელა: 14-41-58.

გიორგი ხინსაძე მამა ხლება

საქართველოს ეროვნული ნაკრების გამოამაშებელი 7 თებერვალს 25 წლის გაბადა და სულ მალე უფიერფასეს საჩუქრასაც მიიღებს: მისი მეუღლე, ნანა ცინცაძე, დღე-დღეზე შვილს ელოდება და ისინი ორივენი ვაგაკცის, ნიკოლოზ ცინცაძის შშობლები ვახდებენ. გიორგი საქართველოს ნაკრებში ერთ-ერთი ყველაზე საინტერესო სახიათის მოთამაშეა. მისთვის მეტოქის ავტორიტეტს შნიშვნელობა არა აქვს. თუკი თამაშის იშტაზე იქნა, შეუთლია, ნებისმიერ მონინალდმეგეს თაბერუ დაახვიოს, თუმცა, თუკი თამაში აგრიბა, კალაპოტიდან ვარდება. ასეა თუ ისე, გიორგი ცინცაძე წვენი ნაკრების შეუცვლედი მოთამაშეა და მკითხველიც ალბათ ინტერესით გაეცნობა მასთან ინტერვიუს, რომელიც კალათბურთის ფედერაციის ვებგვერდზე გამოქვეყნდება.

— გიორგი, უამრავი კლუბი გამოივცალეთ ტარტუს მერე და ახლა კვლავ ტარტუსში ხართ. რას იცვით, როგორ მოერგეთ ხელმეორედ „როსს“ და რა სიტუაცია დაგვხდათ კლუბში?

— კლუბში ახალი მოთამაშეები დაშვედნენ. სიტუაციაც შეცვლილია. მწვრთნელს სულ სხვანაირი ხედვა და ტაქტიკა აქვს, ვიდრე — ადრე. ზაფხულიდან ტრავმა გამოიშვა, შშმდეგ მეორე ფეხიც ვიჭვინე, მაგრამ ახლა თავს კარგად გერძობ და დინ-ნელა უკეთესობისკენ მივდივარ.

— რამდენად დიდი სხვაობაა მამუნდელსა და ახლანდელ „როსს“ შორის?

— დიდი სხვაობაა. ადრე სხვა გუნდი იყო, გამოცდილი კალათბურთელები თამაშობდნენ, ახლა კი მეტი ახალგაზრდაა, რომლებიც უფრო მეტად ეფორირულები არიან.

გაბრძელება მე-10 გვერდზე

ყველა გაითვალისწინეთ!

12 თებერვლი — ეს დღე მშვიდად გააატახოთ.

წააღია — სახლში სიახლეა, ძვირფას ნივთს შვიძენთ. **წააღია** — ის საქმე აკეთეთ, რაც კარგად გამოივლით. **წააღია** — შემოქმედებით დღეა, შინაგან თავისუფლებას იგერძნობთ. **წააღია** — ფულს შოულობთ, პრობლემები არ ვაქვთ. **წააღია** — გელით კარგი ახალი ამბავი, ბედი გნყალობთ. **წააღია** — არ აქჩარდეთ, მშვიდად იმოქმედეთ. **წააღია** — ახალი წამონყება ბოლომდე უნდა მიიყვანოთ. **წააღია** — მეგობრების წრეში თავს კარგად იგერძნობთ, განიმუშტებით. **წააღია** — იაქტიურეთ, თავის გამოჩენა არ ვაწყენთ. **წააღია** — თქვენი პარტნიორი თქვენზე ზრუნავს, მის მიმართ მიმტვევებელი იყავით. **წააღია** — რომანტიკული შეხვედრა კარგ ხასიათზე დაგაყენებთ. **წააღია** — მოაწყვით განტვირთვის დღე, მიიღეთ ხილი და ბოსტნეული.

13 თებერვლი — შემოქმედებითი დღეა.

წააღია — ის საქმე აკეთეთ, რაც კარგად გამოივლით. **წააღია** — არ აქჩარდეთ, მშვიდად იმოქმედეთ. **წააღია** — ფულს შოულობთ, გელით საჩუქარი. **წააღია** — თქვენი საქმე წინ მიდის, ბედი გნყალობთ. **წააღია** — მოაწყვით განტვირთვის დღე, მიიღეთ ხილი და ბოსტნეული. **წააღია** — სიყვარულში გიმართლებთ, გელით საჩუქარი. **წააღია** — ყური მიუგდეთ ინტუიციას, ის არ გიღალატებთ. **წააღია** — პარმიონიული დღეა, ყველაფერი კარგად იქნება. **წააღია** — დაისვენეთ მუდრო გარემოში, დღეს ნუ გადაიღლებთ. **წააღია** — საქმიანი შეხვედრა გელით. **წააღია** — თქვენი პარტნიორი თქვენზე ზრუნავს, მის მიმართ მიმტვევებელი იყავით. **წააღია** — გზიდან ფულს მიიღებთ, შეიძლება ვიღაც წამოვიდეს.

გისხვევით ბებნიე დღეს!

სიყვარული ჯანმრთელობისთვის სასარგებლოა

წმინდა ვალენტინის დღესასწაულთან დაკავშირებით გამოქვეყნებული სამეცნიერო კვლევები მრავალ საინტერესო შედეგს აფიქსირებს. ერთ-ერთი მათგანის თანახმად, შეყვარებულობის გრძნობა სისხლის წნევის შემცირებას იწვევს, გარდა ამისა, ადამიანს დეპრესიისგან თავის დაღწევაში ეხმარება და ტემპერატურის მშორცევაზეც კი უწყობს ხელს. პრიგამ იანგის უნივერსიტეტის აღიუქმ პროფესორის, ჯულიან პოლტლენსტადის თქმით, სასიყვარულო ურთიერთობები ადამიანს სტრესებისაგან იცავენ, პარტნიორი ემოციურ მხარდაჭრას უზრუნველყოფს. გარდა ამისა, შეყვარებული ადამიანები მეტ ყურადღებას უთმობენ პროფილაქტიკურ ღონისძიებებს, ვარჯიშს, სწორ კვებას. ნიუ იორკის სტონი ბროუკის უნივერსიტეტის ფსიქოლოგს, არტურ არონი შეყვარებულობის სხვადასხვა სტადიაზე მყოფი ადამიანების თავის ტვინის სკანირებას (ცდილობდა და სურდა გამოერკვია, თუ რა შედეგდებებს ახდენს შეყვარებული მეგობრებობა ჯანმრთელობაზე. როგორც გიორგვა, შეყვარებული ადამიანის თავის ტვინში გამოიყოფა ნივთიერება დოფამინი, რომელიც ნერვული იმპულსების გადაცემას უწყობს ხელს. გარდა ამისა, იგი მოტივაციისა და სიამოვნების გრძნობებზეა პასუხისმგებელი. არნობს 17 ადამიანის თავის ტვინის სკანირების შედეგები შეადარა ერთმანეთს. ერთი ჯგუფის წევრები 21 წლის განმავლობაში დაქორინებულები, მეორე ჯგუფის წევრები ახლადშეყვარებულები, ოლინდ დაუქორინებულნი გაბრძელება მე-15 გვერდზე

გესმით თუ ახა ადამიანების

1. მიგანით, რომ მიმიკა და ფესტები არის:
ა. სულიერი მდგომარეობის სპონტანური გამოვლინება. ბ. საუნების დამატება. გ. ქვეცნობიერის გამოვლინება.

2. მიგანით თუ არა, რომ ქალბუკი მიმიკა უფრო გამოხატავს, ვიდრე მამაკაცებში?
ა. დიას. ბ. არა. გ. არ ვიცი.

3. როგორ ესალმებით მეგობრებს.
ა. გამარჯობა უმუბნით. ბ. ხელს ართმეოთ. გ. ესხვეით.

4. შეიძლება თუ არა მიმიკის გაკონტროლება?
ა. დიას. ბ. არა. გ. მხოლოდ მისი ცალკეული ელემენტებისა.

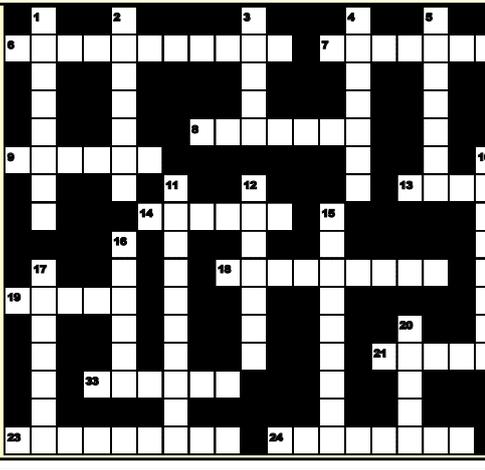
5. მიგანით თუ არა, რომ თქვენი ფესტების უმეტესობა:
ა. ვიდალსგან არის გადაღებული. ბ. თაობიდან თაობას გადაეცემა. გ. ბუნების მიერ არის განსაზღვრული.

6. თქვენი აზრით, წერი არის:
ა. ვაგაკცის ნიშანი. ბ. სახის ნაკვთების დამაღდის საშუალება. გ. სოსარმაცის ნიშანი.

7. ზოგი ამტკიცებს, რომ სახის მარჯვენა და მარცხენა ნაწილები ერთმანეთისაგან განსხვავდება. იზარებთ?
ა. დიას. ბ. არა. გ. მხოლოდ ხანდაზმულებში.

8. თუ შეიძლება გარგზნობის მიხედვით ტიპური დამაშამის ამოცნობა?
ა. დიას. ბ. არა. გ. არ ვიცი.

9. მამაკაცი ქალს ესაუბრება. ამას იმიტომ აკეთებს, რომ:
ა. პირველი ნაბიჯი მამაკაცმა უნდა გადადგას. ბ. ქალი ქვეცნობიერად ანიშნებს, რომ სურს გამოილაპარაკონ. გ. არ უნთია უარის მიღებისა.

კხმსვმიხი ა

შეუალა: 1. ღია ცის ქვეშ მოწყობილი ეთნოგრაფიული მუზეუმის სკანდინავიური სახელოდება; 2. სპორტული ინვენტარის მწარმოებელი გერმანული ფირმა; 3. ფრანგული კომედიური თეატრის მთავარი პერსონაჟი; 4. ირანის პარლამენტი; 5. საქართველოს ფეხბურთელი გუნდი; 6. მეფეთა რეზიდენცია მადრიდში; 7. კოლინ ამოღების ოპერაცია; 8. ტროიკული ხილი; 9. ტროიკეში გამრცელებული დიდი შხამანი ხობა; 10. ბელუ-რასნაირთა ოჯახის ფრინველი; 11. მის სახშობი მოწყობილობა ჩასახბერი მუსიკალური ინსტრუმენტებისათვის; 12. ძილის მომერეული საშუალება.

მთარაშულა: 6. ჟურნალისტთა ოფიციალური დაშეება რაიმე ღონისძიებაზე; 7. თავადაზნაურთა ტიტული ევროპაში; 8. შოტლანდიელთა მეორე სახელოდება; 9. მოსხენების, ლექციის მოკლედ ჩამოყალიბებულ ძირითადი დებულებანი; 10. ლობიოს მსგავსი მარცვლეული მცენარე; 11. ოქროსოვილის ძველი ქართული სახელოდება; 12. საერთაშორისო სისხლის სამართლის პოლიცია; 13. მანძილის საშობი ერთული საფრანგეთში; 14. თოვლზე ჩამოსცემელი ტყავის ბუდე; 15. სტყვევის წარმოთქმის მანერა; 16. საბავტის დასამზადებლად გამოყენებული იტალიური ყველი; 17. შტატი აშშ-ში.

შეადგინა თ. გივანაშვილი

წახუებები ა. 1 — ქულა ბ. 2 — ქულა გ. 3 — ქულა

9-15 ქულაშ თქვენი შესანიშნავი ინტუიცია ვაქვთ, ადამიანებისა შესანიშნავად გესმით, სიტყვებზე უფრო მეტად თქვენს ალღს და დაკვერველობას ეწვლით. მანდას თქვენი დასკვნები ნაქტერვია და შეიძლება შეცდომას დაუშვათ.

16-21 ქულა: გარკვეულ სიამოვნებას განიჭებთ სხვა ადამიანებზე დაკვირვება. კარგად ერკვევით მიმიკასა და ფესტებში, მაგრამ ვერ კარგად არ იცით მიღებული ინფორმაციის რეალურ ცხოვრებაში გამოყენება.

22-27 ქულა: ფესტებისა და მიმიკის ენა თქვენთვის გაუგებარია. გიჭირთ ადამიანების სწორად შეფასება. არა იმიტომ, რომ ეს არ შეგძლიათ, უბრალოდ, სათანადო ყურადღებას არ უთმობთ მათ.

ეუმოხი — თუ შეიძლება, ორი ასლი მიწა, ორ ვეზემეღარად.

— თობი ევზემეღარი?
— არა, მაგრამ მიწა, რომ ორ ადამიანს ორ-ორი ასლი ჰქონდეს.
— ორჯერ ორი ხომ თობია.
— თქვენ უკეთ იცით...

პლაკატი საგაქრო ფირმის ოფისში: „ქვენი კლიენტი გონებაზღულენი, გააკვეთი პირუტყვია, რომელიც სანინალ-მდეგოში უნდა დაგარწმუნოთ“

— ჩემი კატა ჩემს სანოლში დაძინების ნებას დიდსულოვნად მრთავს, ოლინდ მხოლოდ ნაპირზე...

— ამ ბოლო დროს იმ ღამაზე ქალთან ერთად ველარ გვხვდა.
— გათხოვდა.
— მართლმ? ვის გახვდა?
— მე...